

การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IOT สำหรับโගรศพที่มีอิทธิพล
ระหว่าง IOT Cloud Platform Application และ End-to-End Application
กรณีศึกษาเครื่องให้อาหารปลา

โดย
สาขาวิชญ์ เอกวิจิณ

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโภคภัณฑ์
วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2562

**Comparison of Mobile Application Development
between IOT Cloud Platform Application and End-to-End Application
Fish Feeder**

D
D
D

Soponwit Khewkumjeen

**A Thematic Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering**

Department of Computer and Telecommunication Engineering

College of Innovative Technology And Engineering

Dhurakij Pundit University

2019

ใบรับรองสารนิพนธ์

วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญา วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อสารนิพนธ์

การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือ
ระหว่าง IoT Cloud Platform และ End-to-end กรณีศึกษา เครื่องให้อาหารปลา

เสนอโดย

นายไสภณวิชญ์ เพียรคำจีน

สาขาวิชา

วิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.ชัยพร เบمحمدะพันธ์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

จ. วิภาดา ปันพันต์

ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ประภาสน์ จันทร์ทิพย์)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.ชัยพร เบمحمدะพันธ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มัชณิกา อ่องแตง)

วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์เดช กีรติพرانนท์)

วันที่ .../.../... เดือน ... พ.ศ. .../.../...

หัวข้อสารนิพนธ์	การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือ ระหว่าง IOT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application
ชื่อผู้เขียน	โสกนวชญ์ เผียวคำจีน
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.ชัยพร เบนมาศพันธ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาออกแบบและเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือ ระหว่าง IoT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application โดยกรณีศึกษาผ่านเครื่องให้อาหารปลา ปัจจุบันแอพพลิเคชั่นโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือ มีการพัฒนาและเกิดขึ้นจำนวนมากสามารถพัฒนาได้ทั้งรูปแบบ IoT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application จึงจำเป็นต้องศึกษาและทดสอบว่าแอพพลิเคชั่นโปรแกรมประยุกต์รูปแบบไหนมีคุณสมบัติและประสิทธิภาพเหมาะสมสมด่อ การนำไปใช้งานได้

โดยงานวิจัยส่วนที่เป็น IoT Cloud Platfrom Application จะใช้แอพพลิเคชั่น Blynk เป็นตัวศึกษาออกแบบและทดสอบและในส่วน End-to-End Application จะใช้แอพพลิเคชั่น Inventor 2 เป็นตัวศึกษาออกแบบและทดสอบ โดยภาพรวมของงานวิจัยทั้งหมดจะเป็นการออกแบบและศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพของโปรแกรมประยุกต์ IoT สำหรับโทรศัพท์มือถือ ระหว่าง IOTCloud Platfrom Application และ End-to-End Application โดยทดสอบประสิทธิภาพด้าน User Interface ประสิทธิภาพด้านเวลาและประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่าย โดยจะทดสอบผ่านเครื่องให้อาหารปลา

จากผลการทดสอบพบว่าการพัฒนาแอพพลิเคชั่นบน IoT Cloud Platfrom Application ให้ประสิทธิภาพการทำงานที่ซ้ำกันได้ก่อนอย แต่มีขั้นตอนการพัฒนาและการนำไปใช้งานที่สะดวกกว่าเมื่อเทียบกับ End-to-End Application

Thematic Paper Title	Comparison of Mobile Application Development between IOT Cloud Platform Application and End-to-End Application Fish Feeder
Author	Soponwit Khewkumjeen
Thematic Advisor	Dr. Chaiyaporn Khemapatapan
Department	Computer and Telecommunication Engineering
Academic Year	2018

ABSTRACT

The objective of this thematic research is to design, implement and compare the development of mobile-based IoT application between IoT Cloud Platfrom Application and End-to-End Application in case of fish feeder. Currently, mobile-based IoT application can be developed by using both IoT Cloud Platfrom Application and End-to-End Application. Thus, the study of which one is suitable and provides the acceptable performance to develop a mobile-based IoT application .

Based on IoT Cloud Platfrom Application, Blynk is chosen for use in design and implement. Inventor2 is chosen for use in design and implement for End-to-End Application. The testing results include the performances, user interface design and cost of implementation.

From the studied results, it can be found that IoT Cloud Platfrom Application provides the worse performance than End-to-End Application. However, IoT Cloud Platfrom Application has more familiar in design, implementation and applying for use in comparison with End-to-End Application.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างดีจาก อาจารย์ ดร. ชัยพร เบนະภาตะพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการให้ความรู้ คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง รวมถึงแนะนำและช่วยเหลือในสิ่งต่างๆ แก่ผู้จัดทำด้วยความโอดຍตลอด จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้จัดทำ มีความซาบซึ้งอย่างยิ่งต่อความเมตตากรุณาของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสันนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ประสาสน์ จันทรารัตน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มัชภิกา อ่องแตง ที่เคยช่วยเหลือ และดูแลร่วมทั้งการให้คำแนะนำต่างๆ อันเป็นประโยชน์ต่อสารนิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ ผู้จัดทำขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และสมาชิกในครอบครัวทุกท่าน สำหรับการดูแล อบรม และดูแลเป็นกำลังใจอันสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้จัดทำ และขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่สละเวลาอันมีค่าในการแนะนำ และให้ความช่วยเหลือเรื่องต่างๆ จนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อความผิดพลาดประการใดในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งเกิดจาก การผิดพลาดของผู้จัดทำทั้งหมดจึงขออภัยมา ณ ที่นี่ด้วย

ไสภณวิชญ์ เปิยะคำจีน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ.....	๖
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 วิธีการทดลอง	3
1.6 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้	3
1.7 องค์ความรู้ใหม่	4
1.8 โครงสร้างของรายงาน	4
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 องค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud	5
2.2 ระบบ E2EE หรือ End-to-End Encryption ระบบเข้ารหัสตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง	7
2.3 แอพพลิเคชัน Blynk	8
2.4 แอพพลิเคชัน Inventor 2	10
2.5 แอพพลิเคชัน NETPIE Freeboard	13
2.6 แอพพลิเคชัน Node-RED	15
2.7 Arduino IDE	16
2.8 Internet of Things (IoT)	17
2.9 NTP (Network Time Protocol)	18

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.10 UDP (User Datagram Protocol)	20
2.11 TCP/IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol)	21
2.12 MQTT Server Potocal	22
2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
3.1 แนวทางการวิจัยและพัฒนา	26
3.2 แผนการดำเนินงาน	26
3.3 ภาพรวมของระบบ	28
3.4 การออกแบบแพนผังวงจรการทำงาน	29
3.5 การออกแบบการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา	30
3.6 การออกแบบระบบการให้อาหารปลาตามช่วงเวลา	31
3.7 การออกแบบระบบให้อาหารปลาอัตโนมัติ	32
3.8 การออกแบบระบบการแจ้งเตือน	33
3.9 การออกแบบแอพพลิเคชัน Blynk	34
3.10 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูลแอพพลิเคชัน Blynk	34
3.11 การออกแบบ User Interface แอพพลิเคชัน Blynk	36
3.12 การออกแบบในส่วนกำหนดค่าตัวแปรแอพพลิเคชัน Blynk	37
3.13 การออกแบบแอพพลิเคชัน Inventor 2	38
3.14 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูล Application Inventor 2	39
3.15 การออกแบบ User Interface แอพพลิเคชัน Inventor 2	41
3.16 การออกแบบส่วนการเขียนกำหนดค่าตัวแปรแอพพลิเคชัน Inventor 2	42
4 ผลการทดลอง	45
4.1 ผลการทดสอบการการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบ User Interface และ ฟีเจอร์และฟังชั่นเงื่อนไขต่างๆของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบ แอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่น Inventor2	47
4.3 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2	47
4.4 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของ แอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น	48
4.5 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ Hardware ในการควบคุมการทำงาน	49
4.6 ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของทั้งระบบ	49
5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	50
5.1 ผลการทดลองการรวมเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงาน	50
5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์	50
5.3 องค์ความรู้สำคัญ	51
5.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อ	51
5.5 สรุป	52
บรรณานุกรม	53
ประวัติผู้เขียน	82

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แผนการดำเนินงาน	27
3.2 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชั่นการทำงานของตัวตัวแปรต่างๆของ Blynk	37
3.3 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังชั่นการทำงานของของแอพพลิเคชั่น Inventor 2	43
4.1 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบหน้า User Interface และไฟจอย์และฟังชั่นเงื่อนไขต่างๆ ของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2	46
4.2 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการนำไปใช้งาน แอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2	47
4.3 ตารางกราฟเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2	48
4.4 ตารางการการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของ แอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2	49

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud	6
2.2 ภาพตัวอย่าง End-to-End Encryption	8
2.3 ภาพตัวอย่างการทำงานระบบของโปรแกรมแอพพลิเคชั่น Blynk	9
2.4 ภาพตัวอย่าง แอพพลิเคชั่นที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor 2 ส่วนออกแบบ ส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor)	12
2.5 ภาพตัวอย่าง แอพพลิเคชั่นที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor ส่วนการเขียนโค้ด	13
2.6 ภาพตัวอย่างการทำงาน แอพพลิเคชั่น NETPIE	14
2.7 ภาพตัวอย่างแอพพลิเคชั่น NETPIE บน Freeboard	15
2.8 ภาพตัวอย่างการเขียนโปรแกรมแอพพลิเคชั่น Node-RED	15
2.9 ภาพตัวอย่างการทำงานแอพพลิเคชั่น Node-RED	16
2.10 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Arduino IDE	17
2.11 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Arduino IDE(ต่อ)	17
2.12 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อของระบบ Internet of Things (IoT)	18
2.13 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นของการเทียบเวลาใน NTP	19
2.14 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นเปรียบเทียบขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP กับ UDP	20
2.15 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP/IP	21
2.16 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นขั้นตอนการรับส่งข้อมูล MQTT	22
3.1 ภาพรวมของระบบ	28
3.2 แสดงแผนผังวงจร	29
3.3 ผังการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา	30
3.4 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปลาตามช่วงเวลาที่กำหนด	31
3.5 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปลาอัตโนมัติ	32
3.6 แสดงผังการทำงานการแจ้งเตือนความผุ่นของน้ำภายในตู้ปลา	33
3.7 แสดงแอพพลิเคชั่น Blynk	34

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.8 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Blynk.....	35
3.9 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Blynk (ต่อ).....	35
3.10 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนหน้าแอพพลิเคชั่น Blynk.....	36
3.11 แสดงแอพพลิเคชั่น Inventor 2.....	39
3.12 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Inventor 2.....	40
3.13 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Inventor 2 (ต่อ).....	40
3.14 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนแอพพลิเคชั่น Inventor 2.....	41
3.15 แสดงข้อมูลการทำงานบนหน้า Webserver.....	42
5.1 แสดงเครื่องให้อาหารปลา.....	52

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

ในปัจจุบันอินเตอร์เน็ตสตรอร์สิ่ง(IoT)เริ่มนีบทบาทความสำคัญต่อชีวิตประจำวันมนุษย์อย่างมากจึงทำให้เกิดการพัฒนาและออกแบบแอพพลิเคชั่นจำนวนมากที่ใช้ในการเชื่อมต่อสั่งการผ่านอุปกรณ์(IoT)เป็นที่นิยมและแพร่หลายอย่างรวดเร็วในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องหาแอพพลิเคชั่นที่มีประสิทธิภาพในการใช้งานและการทำงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้ใช้งาน

ผู้วิจัยจึงมีความคิดที่จะนำแอพพลิเคชั่นสำหรับประมวลผลแอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่น Inventor2 มาเปรียบเทียบกัน เพราะว่า ในปัจจุบันนี้ ผู้ที่อยากรู้จะมีแอพพลิเคชั่นเป็นของตัวเองนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นผู้บริหาร หรือ พ่อค้าแม่ค้า หรือบุคคลทั่วไป ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะไม่มีทักษะการเขียนโปรแกรมมากนัก จึงทำให้ผู้วิจัยเลือกแอพพลิเคชั่นสำหรับประมวลผลแอพพลิเคชั่นนี้ เป็นแอพพลิเคชั่นที่ใช้งานง่าย และออกแบบการทำงานสำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานด้านการเขียนโปรแกรมมากผู้วิจัยจึงนำมาระบุรณาการ เทียบออกแบบ และทดสอบประสิทธิภาพการในทำงานและการใช้งานด้านต่างๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของผู้ออกแบบ และใช้งานได้สะดวกและง่าย โดยจะทดสอบผ่านการบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ และจะทำการทดสอบผ่านเครื่องให้อาหารปลา

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาออกแบบเบรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User interface และ ฟีเจอร์ต่าง ๆ ของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
2. เพื่อการพัฒนาออกแบบเบรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่าย อินเตอร์เน็ตของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor 2

3. เพื่อการพัฒนาเบรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาของการใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับแอพพลิเคชัน Inventor 2
4. เพื่อการพัฒนาเบรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายของการใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับแอพพลิเคชัน Inventor 2
5. เพื่อการพัฒนาออกแบบในส่วนแอพพลิเคชันในการทดสอบการใช้งานผ่านเครื่องให้อาหารปลา

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User Interface และฟีเจอร์ต่างๆ ของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
2. เปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2
3. เปรียบเทียบประสิทธิภาพเวลาของการใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับแอพพลิเคชัน Inventor 2
4. เปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายของการใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2
5. เปรียบเทียบและทดสอบระบบการทำงานโดยรวมของระบบ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. รู้ถึงข้อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User interface และฟีเจอร์ต่างๆ ของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
2. รู้ถึงวิธีการประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2
3. รู้ถึงประสิทธิภาพเวลาของการใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2
4. รู้ถึงวิธีการประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายของการใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน

1.5 วิธีการทดสอบ

1. ทดสอบประสิทธิภาพในประสิทธิภาพในส่วนการใช้งานของ User interface ของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่
2. ทดสอบประสิทธิภาพในส่วนการรับส่งข้อมูลบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ตของแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2
3. ทดสอบประสิทธิภาพเวลาของการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2
4. ทดสอบการใช้งานแอปพลิเคชัน Blynk กับแอปพลิเคชัน Inventor 2 ผ่านเครื่องให้อาหารปลา

1.6 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้

1.6.1 ในส่วนของซอฟต์แวร์(Software)

1. Arduino IDE 1.8.7
2. Application Blynk
3. Application Inventor 2
4. Microsoft Windows 7

1.6.2 ในส่วนของฮาร์ดแวร์(Hardware)

1. Motor Servo
2. Arduino Node MCU WeMosD1 ESP8266
3. Adapter 12V
4. Real Time Clock (RTC)
5. LCD16x2a
6. Analog turbidity sensor
7. Switch On-Off
8. Switch Set-Up-Down
9. LM2596 module
10. Food pan
11. Connector
12. Control box

1.7 องค์ความรู้ใหม่

การนำเสนอแนวทางในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานแอพพลิเคชั่นสำหรับอุปกรณ์(IoT)สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดประยุกต์ใช้เทคโนโลยีของอินเตอร์เน็ตสาร์ฟสิ่ง (Internet of Things) ทั้งรองรับกับขุก THAILAND 4.0 เป็นยุคแห่งนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้และเข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยการทำงานบนระบบเครือข่ายเป็นหลัก อีกทั้งหลักการทำงานของแอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่นInventor2 ในแบบต่างๆ ที่ใช้ในการให้บริการต่างๆ และให้บริการในปัจจุบัน

1.8 โครงสร้างของรายงาน

บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่จำเป็น ต่องานวิจัย เป็นการนำเสนอแอพพลิเคชั่นสำหรับอุปกรณ์ Blynk กับแอพพลิเคชั่นInventor2 และเทคโนโลยี ของ อินเตอร์เน็ตสาร์ฟสิ่ง (Internet of Things) ซึ่งเป็นองค์ประกอบในแต่ละส่วนที่จำเป็น และการนำมาประยุกต์ใช้งานด้านต่างๆต่อไป

บทที่ 3 รายละเอียดของแนวทางการดำเนินการ, การออกแบบแอพพลิเคชั่นและองค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ภายในระบบ รวมถึงขั้นตอนและกระบวนการของการทำงานภายในระบบโดยมีการสร้างเงื่อนไขของในการทำงานเพื่อควบคุมอุปกรณ์ที่เกิดขึ้นภายในระบบ

บทที่ 4 ผลลัพธ์การทำงานจากการทดลองระบบในแต่ละส่วนของระบบและความสามารถในการทำงานของระบบที่เกิดขึ้นจากการทดลองใช้งานจริง

บทที่ 5 สรุปงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

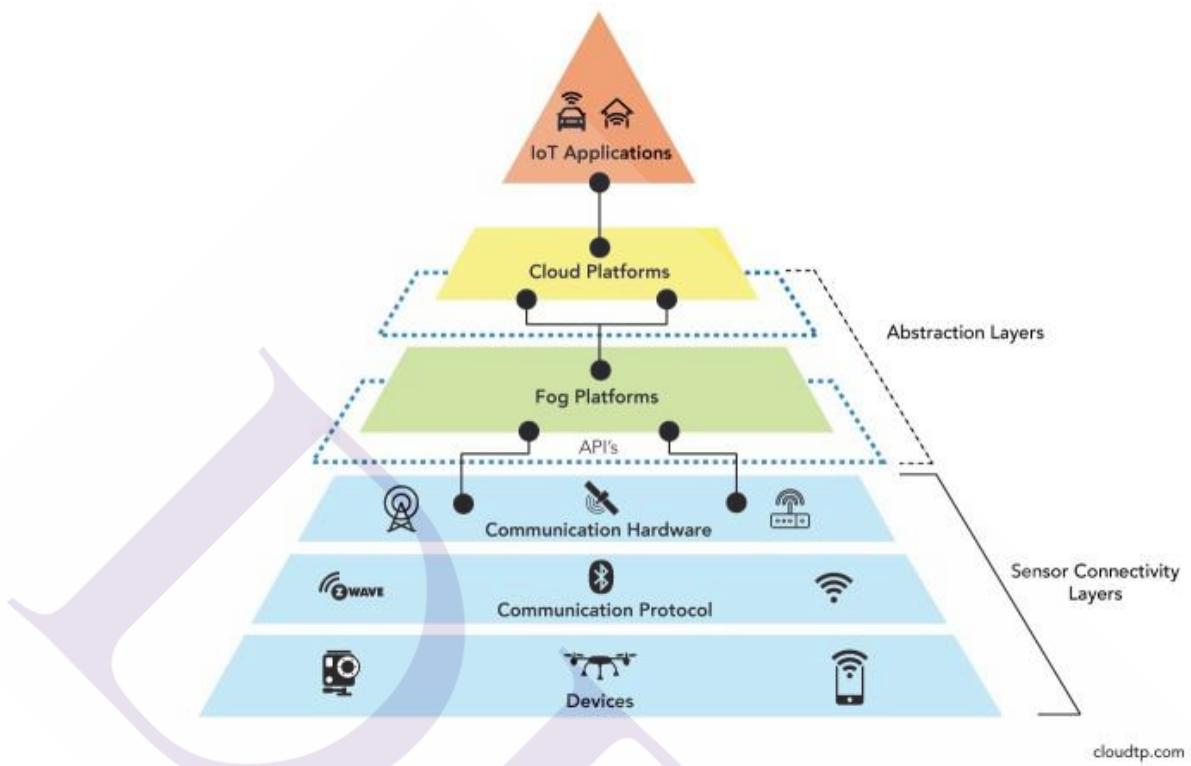
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยมีแนวคิดการออกแบบและทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของแอพพลิเคชั่นสำเร็จรูประหว่างแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 เพื่อที่จะให้ทราบถึงข้อแตกต่างและประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของผู้ใช้งาน โดยผู้วิจัยจะทดสอบผ่านเครื่องให้อาหารปลา นอกจากนี้ต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมภาษาซีและภาษาโอลิโก เพื่อควบคุมการสั่งการทำงานและระบบการรับส่งข้อมูลระหว่างตัวแอพพลิเคชั่นกับระบบ Server และประกอบกับมีความรู้พื้นฐานด้านอิเล็กทรอนิกส์ในการต่อวงจร

งานวิจัยนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องของการพัฒนาและออกแบบแอพพลิเคชั่นสำเร็จรูประหว่างแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 ซึ่งประกอบด้วยทฤษฎีต่างๆ คือ แอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 และการนำมาประยุกต์ใช้ของระบบเทคโนโลยีของอินเตอร์เน็ตสิ่งของสรรพสิ่ง (Internet of Things) โดยตัวแอพพลิเคชั่นและนำมาทดสอบใช้งานกับเครื่องให้อาหารปลา

2.1 องค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud

การมาของ Internet of Things (IoT) นี้เป็นหนึ่งในสิ่งที่ทำให้วงการ IT มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดอย่างหนึ่งในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นระบบเครือข่าย, Sensor, อุปกรณ์ประมวลผล, ซอฟต์แวร์จัดเก็บข้อมูล, ซอฟต์แวร์วิเคราะห์ข้อมูล หรือแต่ระบบ Cloud เองก็ตาม และนอกจากการเปลี่ยนแปลงแล้ว Layer ใหม่ที่เกิดขึ้นมาในระบบ Ecosystem นี้อย่าง Fog Platform ก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่น่าสนใจในด้าน Internet of Things

ภาพที่ 2.1 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud

Fog Platform: PaaS สำหรับ Internet of Things

ในการพัฒนา Internet of Things Application ได้ฯ นั้น ความซับซ้อนที่จะเพิ่มขึ้นมาจากการต่อสื่อมอกติดกีดขี้นของการรับข้อมูลจาก Sensor ต่างๆ ที่มีความหลากหลายมาประมวลผลซึ่งการพัฒนาระบบที่สามารถรองรับ Behavior ต่างๆ ของ Sensor ที่มีความแตกต่างกันทั้งในเชิงของผู้ผลิต, Protocol, ข้อมูลที่รับส่ง และวิธีการเข้ารหัสนี้ก็ถือเป็นงานที่ยากลำบากเป็นอย่างมากอย่างแน่นอน ซึ่งในปัจจุบันนี้ที่เรายังไม่เห็นความซับซ้อนตรงนี้มากนัก เพราะ IoT ตอนนี้ยังอยู่ในระยะเริ่มต้นที่ Sensor ส่วนใหญ่ในแต่ละ Application ยังเป็น Sensor กลุ่มเดียวกันอยู่ ซึ่งในอนาคตภาพเหล่านี้ก็จะค่อยๆ หายไป

นอกจากนี้ การนำ IoT ไปประยุกต์ใช้ในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นก็มีความแตกต่างกันในเชิงกฎหมายและข้อบังคับหรือ Compliance ที่องค์กรต้องเพชิญ ระดับความปลอดภัยที่ต้องทำการควบคุม หรือความสำคัญของข้อมูลที่ต้องจัดเก็บและวิเคราะห์นั้นก็จะแตกต่างกันออกไป ทำให้การพัฒนา IoT Application แต่ละครั้งนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและนำมา Reuse ได้ค่อนข้างยาก

Fog Platform คือระบบที่เกิดขึ้นมาเพื่อแก้ไขส่องปัญหาดังๆ เหล่านี้ โดย Fog Platform นี้จะอยู่กึ่งกลางระหว่างชั้นของ Cloud Platform ที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูล, ประมวลผล และแสดงผลข้อมูลให้กับผู้ใช้งาน กับชั้นของ Sensor ที่ส่งข้อมูลต่างๆ ผ่านมาจังระบบเครือข่ายนั่นเอง

เรียกได้ว่า Fog Platform นี้คือ Platform-as-a-Service (Paas) สำหรับการทำ Internet of Things โดยเฉพาะ เพื่อทำให้การเชื่อมต่อและการควบคุม IoT Sensor สามารถทำได้จริงขึ้น รวมถึงการประมวลผลข้อมูลขั้นต้นเองก็จะทำได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ตรงตามความต้องการของข้อกำหนดต่างๆ ในแต่ละอุตสาหกรรม ทำให้เหล่านักพัฒนาสามารถ Focus ไปกับการพัฒนา Application ที่นำข้อมูลจาก Sensor และส่งการกลับไปยัง Sensor ต่างๆ ได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

Fog Platform จะพบปัญหาแบบเดียวกับ Cloud Platform

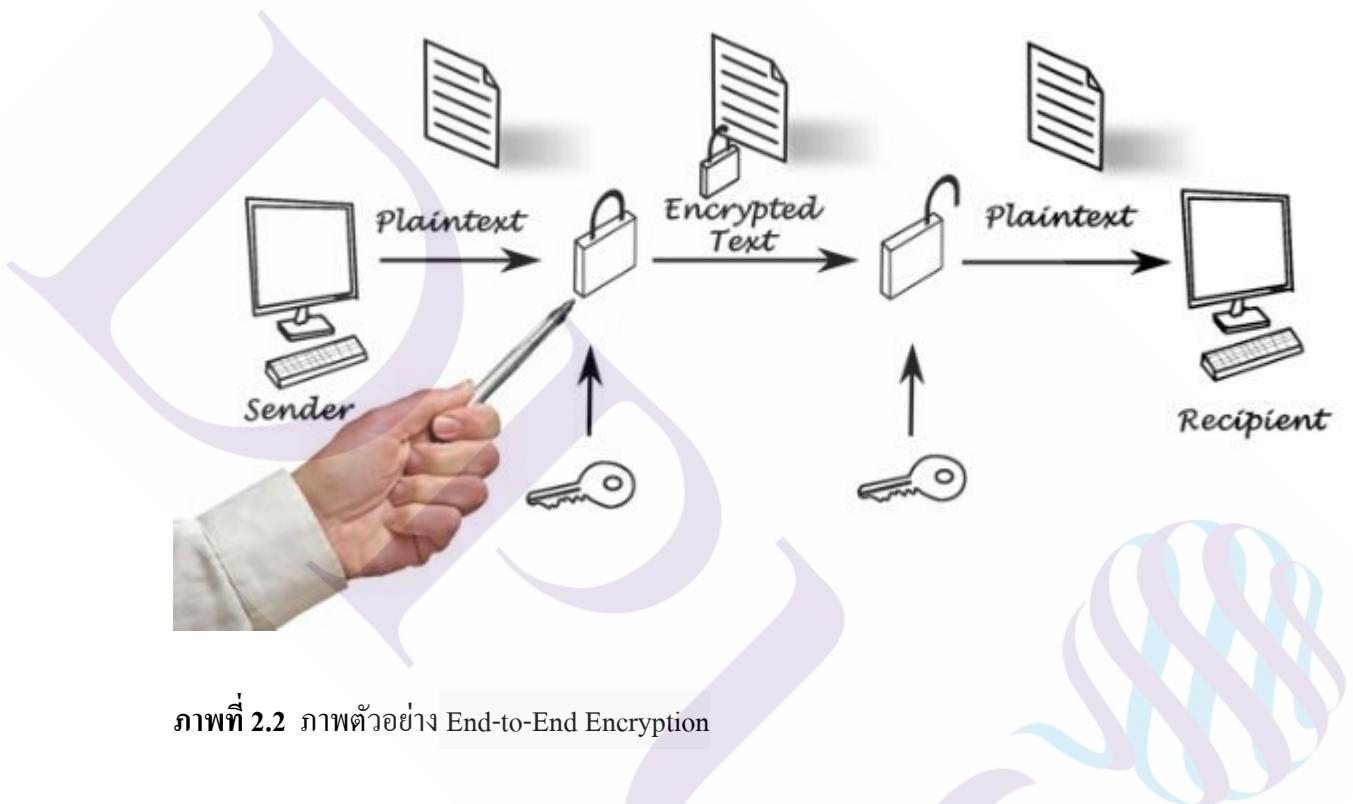
ในปัจจุบันนี้เราเริ่มเจอกับการต้องใช้งาน Cloud Platform จากหลายๆ ผู้ให้บริการเพื่อนำมาสร้างเป็น Application เดียว และทำให้การบริหารจัดการระบบ Cloud หลายๆ ระบบนี้เป็นอีกปัญหานึง ซึ่ง Fog Platform เองก็จะต้องพบกับปัญหานัก管理นะนี้ เช่นกัน และผู้ใช้งานก็ต้องเตรียมรับมือกับการบริหารจัดการหลายๆ Fog Platform นี้พร้อมๆ กันให้ได้ และ Internet of Things จะทำให้ Cloud เติบโตอย่างรวดเร็วยิ่งกว่าเดิมด้วยปริมาณของข้อมูลที่มหาศาล และการมาของ Fog Platform นี้ก็จะเป็นตัวเร่งให้ Cloud เติบโตยิ่งขึ้นไปอีกสำหรับการจัดการ IoT Device จำนวนมากมหาศาลที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตนี้อย่างไรก็ได Fog Platform นี้ก็จะกลายเป็นอีกเทคโนโลยีที่ทุกๆ องค์กรไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เช่นเดียวกับ Cloud เพราะการที่จะนำเทคโนโลยี IoT มาใช้งานให้ได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัยนั้น การใช้ Fog Platform จึงถือเป็นหนทางที่จะทำให้มีความสามารถในการแข่งขันสูงยิ่งขึ้น ในขณะที่การพัฒนา Software แบบเดิมๆ

2.2 ระบบ E2EE หรือ End-to-End Encryption ระบบเข้ารหัสตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

End-to-End Encryption หรือ E2EE คือการเข้ารหัสผ่านระหว่างคู่สันทนาส่องคนตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง ที่มีผู้ให้บริการรายใหญ่ใช้โฆษณาแก้กันว่าบริการส่งข้อมูลของตนมีความปลอดภัยจากการโคนดักฟัง หรือการสอดส่องข้อมูล

ระบบ E2EE หรือ End-to-End Encryption มีวิธีการทำงานอย่างไร
ยกตัวอย่าง เช่น ให้มีคู่สันทนาเป็นนาย A และนาย B เมื่อนาย A ส่งข้อความหมาย B โดยเปิดระบบ E2EE ข้อความที่ออกไปหมาย B จะถูกแปลงเป็นรหัสระหว่างทาง โดยมีถนนคือ อินเตอร์เน็ต ระหว่างที่ข้อความถูกส่งนั้น หากมีผู้ไม่ประสงค์ดีต้องการดูข้อมูลก็จะแสดงเป็นแค่รหัสเท่านั้น ไม่สามารถเห็นข้อความที่นาย A ส่งถึงนาย B ได้แบบตรงๆ

สรุป คือ การเข้ารหัสตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง ช่วยให้เรามั่นใจได้ว่าข้อมูลของเราจะถูกเปลี่ยนเป็นความลับ โดยผู้ส่งดังเดิม และสามารถอ่านได้โดยผู้รับปลายทางเท่านั้น รูปแบบอื่นๆในการเข้ารหัสอาจขึ้นอยู่กับการเข้ารหัสที่ดำเนินการโดยบุคคลภายนอก โดยทั่วไปแล้วการเข้ารหัสแบบต้นทางถึงปลายทางจัดว่าเป็นวิธีที่ปลอดภัยกว่าแบบอื่น เนื่องจากสามารถจำนวนของผู้ที่สามารถเข้าแทรกแซงหรือแฮกการเข้ารหัสได้

ภาพที่ 2.2 ภาพตัวอย่าง End-to-End Encryption

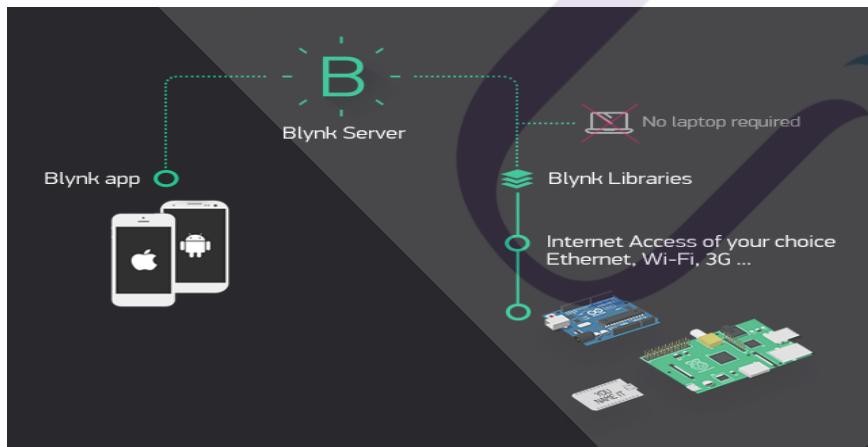
2.3 แอพพลิเคชัน Blynk

Blynk คือ Application สำหรับทำงาน IOT มีความน่าสนใจคือการเขียนโปรแกรมที่ง่าย ไม่ต้องเขียน App เองสามารถใช้งานได้อย่าง Real time สามารถเชื่อมต่อ Device ต่างๆเข้ากับ Internet ได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะเป็น Arduino, Esp8266, Esp32, Nodemcu, Raspberry pi นำมาแสดงบน Application ได้อย่างง่ายดาย แล้วที่สำคัญ Application Blynk ยังรองรับในระบบ IOS และ Android และในยุคสมัยก่อน การเขียนโปรแกรมเชื่อมต่อ กันระหว่าง อุปกรณ์ 2 ชิ้นเข้าด้วยกันมักจะใช้งานในลักษณะของ Server >>> Client ทำให้เกิดข้อจำกัดต่างๆมากมาย ยกตัวอย่าง เราต้องการเปิดไฟ ผ่านหน้าเว็บ เราอาจจะให้ Arduino เป็น Server และ เครื่องคอมพิวเตอร์ (Client) เป็นเครื่องลูก ข้อจำกัดที่เกิดขึ้นคือทรัพยากร เช่น CPU RAM ROM ของเราอาจจะไม่พอ มากจะเจอบัญหาเรื่องเบื่องหน้าที่อยู่หลังไฟดื้อๆ ที่มีทำให้การเขียนโปรแกรมเป็นไปได้ยากต้อง

ประยุกต์ทรัพยากรให้ได้มากที่สุดเพื่อจะให้สามารถทำงานได้ และการเช็ค Network เป็นไปได้ยาก ส่วนใหญ่มักจะใช้ในวง Lan หรือต้องการควบคุมผ่าน Wan จะต้อง Forward Set ระบบ Network ที่อยู่ยากต่อมากเป็นอย่าง Cloud เกิดขึ้น บวกกับมี Chip WiFi ราคาถูก Esp8266 ถูกผลิตขึ้นมา แต่ ด้วยข้อจำกัดทางด้านทรัพยากร จึงมีอิทธิการคิดว่า ถ้านำข้อมูลไปใส่ลงใน Server เลยแล้วให้ Device ของเราเรียกเข้าไปแก้ไข หรืออ่านข้อมูลโดยตรง ทำให้ความคาดหวังของตัวอุปกรณ์ของเราไม่มีวันสิ้นสุดหมดข้อจำกัดเหล่านี้ Device กล้ายเป็นแค่ตัวรับ Data และส่ง Data มาแสดงเท่านั้น ทำให้ Chip Esp8266 จึงได้รับความนิยมในปัจจุบันและ[13]ในส่วนแอพพลิเคชั่น Blynk เป็น platform ที่ช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเชื่อมต่อนอร์ดชนิดต่าง ๆ ที่เชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตได้แล้วสามารถควบคุมการทำงานได้ง่ายขึ้น บริการของ Blynk มี 3 ส่วนหลักๆคือ

1. Mobile App สำหรับควบคุมหรือดูข้อมูล
2. Cloud Service สำหรับเก็บข้อมูลจากอุปกรณ์
3. Library สำหรับเขียนโค้ดเชื่อมต่อกับ Cloud Service

ในส่วน Blynk server ถือว่าเป็น IoT cloud จะคอยรับการติดต่อจาก IoT Node และBLYNK SERVER ยังถูกพัฒนามาจากภาษา JAVA มันสามารถทำงานภายใต้ OS อะไรก็ได้ไม่ว่า จะเป็น WINDOWS / MAC / LINUX และBLYNK SERVER เป็น OPEN-SOURCE แบบ GNU GENERAL PUBLIC LICENSE ที่สามารถนำไปใช้งานได้จริงและสามารถนำไปต่อยอดเชิงธุรกิจได้และเผยแพร่ได้กว้างขวางอีกด้วย

ภาพที่ 2.3 ภาพถ่ายของการทำงานระบบของโปรแกรมแอพพลิเคชั่น Blynk

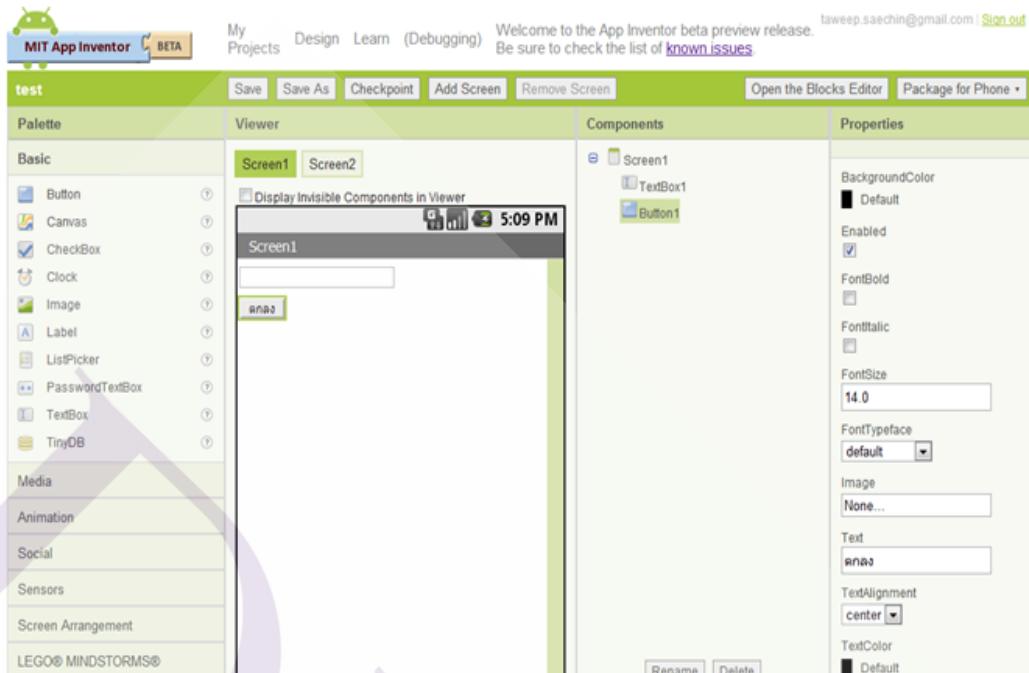
2.4 แอพพลิเคชัน Inventor 2

โปรแกรม App Inventor พัฒนาขึ้นโดย MIT โดยโปรแกรม App Inventor เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเขียนโปรแกรมเพื่อพัฒนาเป็นแอพพลิเคชันสำหรับใช้งานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการที่ใช้ในอุปกรณ์สตาร์ทโฟนและแท็บเล็ต โปรแกรม App Inventor พัฒนาขึ้นโดย Professor Hal Abelson และคณะซึ่งเคยเป็นผู้พัฒนาภาษาโลโก้มา ก่อน เข้าพัฒนาโปรแกรม App Inventor โดยได้รับการสนับสนุนจากบริษัทกูเกิล (Google Inc.) ซึ่งมีแนวคิดในการพัฒนาอยู่ที่ว่าคนที่อยากสร้างแอพพลิเคชันเพื่อใช้งานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์แต่ไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะในการเขียนโปรแกรมมาก่อนก็สามารถสร้างแอพพลิเคชันขึ้นได้ง่ายๆ โดยโปรแกรม App Inventor พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทางสอนศตรัคชั่นนิสชั่น ซึ่งเน้นให้ใช้การเขียนโปรแกรมเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพทางความคิดผ่านการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติงานและได้ถูกนำไปใช้สอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาและในมหาวิทยาลัยหลายแห่งในสหรัฐอเมริกา (Wikipedia, 2012) ด้วยข้อดีของโปรแกรม App Inventor ที่ทำให้ผู้ใช้สามารถพัฒนาแอพพลิเคชันได้ง่ายและสนุกเมื่อการต่อจิ๊กซอว์ (Jigsaw puzzle) หรือการต่อตัวต่อเลโก้ (Lego bricks) App Inventor จึงได้รับความสนใจเป็นอย่างมากสำหรับนักการศึกษาและนักพัฒนาแอพพลิเคชันที่ยังไม่มีประสบการณ์ในการพัฒนาแอพพลิเคชันเพื่อใช้งานบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Pavel Smutty (2011, p.358) ได้กล่าวถึงข้อดีของโปรแกรม App Inventor สำหรับใช้ในการเรียนการสอนว่าการเขียนโปรแกรมด้วย App Inventor ที่มีลักษณะเป็นการต่อบล็อกนั้นง่ายต่อการจำรูปแบบของคำสั่งต่างจากการเขียนโปรแกรมด้วยคำสั่งที่เป็นตัวอักษรซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่จะพิมพ์คำสั่งผิดทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนโปรแกรมจำนวนมาก และนักเรียนยังสนับสนับกับข้อความแสดงข้อผิดพลาด (error messages) ที่แสดงออกมารูปแบบต่างๆ เช่น คำเตือนว่าต้องมีค่าให้ก่อนที่จะสามารถใช้งานได้ คำเตือนว่าต้องมีไฟล์ที่ต้องการต่อไป และคำเตือนว่าต้องมีไฟล์ที่ต้องการต่อไป ฯลฯ คำเตือนเหล่านี้จะช่วยให้เด็กสามารถเข้าใจการทำงานของโปรแกรมได้โดยไม่ต้องมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์มากนัก ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้การเขียนโปรแกรมโดยไม่ต้องมีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์มากนัก

Inventor 2 ยังช่วยให้สามารถพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android ซึ่งทำผ่านการใช้เว็บเบราว์เซอร์และทดสอบบนโทรศัพท์ที่เชื่อมต่ออยู่กับคอมพิวเตอร์หรือทดสอบบนโทรศัพท์จำลองบนเครื่องคอมพิวเตอร์ โครงการที่สร้างทั้งหมดจะถูกจัดเก็บไว้บนเซิร์ฟเวอร์ App Inventor ซึ่งช่วยให้สามารถพัฒนางานต่อที่เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดก็ได้ เพียงแค่ได้มีการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตไว้เท่านั้น การสร้างแอปพลิเคชันจะแบ่งการทำงานออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนออกแบบ (App Inventor Designer) ที่จะให้เราเลือกคอมโพnenท์ที่ต้องการสำหรับที่จะให้สร้างแอปพลิเคชัน ส่วนที่สองเป็นส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor) ที่ให้เราเขียนโค้ดด้วยการต่อล็อกต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นคำสั่ง ซึ่งจะเป็นการกำหนดพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคอมโพนเอนท์ การเขียนโปรแกรมจะเหมือนการต่อชิ้นส่วนตัวต่อชิ้นอื่นๆ เข้าด้วยกัน ในแต่ละชิ้นตอนการสร้างจะสามารถทำการทดสอบได้ทุกขณะ และเมื่อสร้างเสร็จสมบูรณ์แล้วจะสามารถแพคเก็ตแอปพลิเคชันเพื่อนำไปใช้งานบนโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android เครื่องใดก็ได้ หรือหากไม่มีโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android ก็สามารถที่จะทดสอบได้บนโทรศัพท์จำลองที่ทำงานอยู่บนคอมพิวเตอร์ซึ่งจะมีลักษณะการทำงานเหมือนโทรศัพท์จริงทุกประการ สภาพแวดล้อมในการพัฒนาด้วยโปรแกรม App Inventor นั้น สนับสนุนระบบปฏิบัติการที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นระบบปฏิบัติการ Mac OS X, GNU / Linux และระบบปฏิบัติการ Windows และแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นนั้นสามารถติดตั้งและทำงานได้บนโทรศัพท์ระบบปฏิบัติการ Android หลากหลายรุ่น

ส่วนออกแบบ (App Inventor Designer)

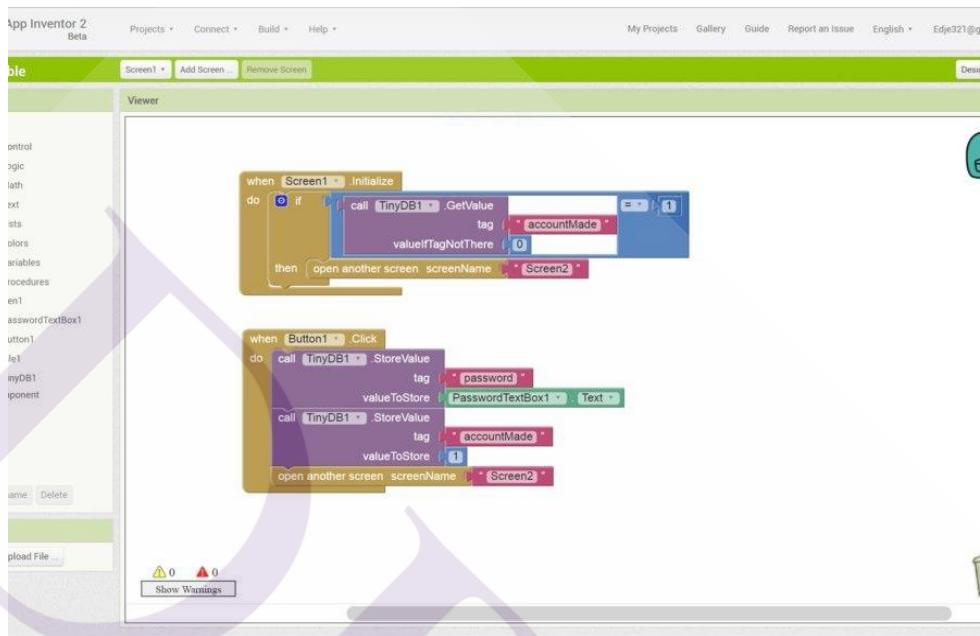
ในขั้นตอนแรกของการสร้างแอปพลิเคชันด้วย App Inventor เริ่มจากการเลือกคอมโพนเอนท์ที่ต้องการและจัดวางลงในส่วนของการออกแบบ โดยจะทำผ่านส่วนของการออกแบบ (App Inventor Designer) ดังที่แสดงในภาพที่ แสดงให้เห็นถึงแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นในหน้าต่างเบราว์เซอร์ โดยด้านซ้ายจะเป็นส่วนของคอมโพนเอนท์ที่ App Inventor เตรียมไว้ให้จัดเรียงเป็นหมวดหมู่ เช่น ปุ่ม (button) ข้อความ (label) กล่องข้อความ (text box) เป็นต้น ผู้ใช้ทำการเพิ่มคอมโพนเอนท์ที่เลือกด้วยการคลิกลากลงไปวางไว้ในโปรเจ็ค

ภาพที่ 2.4 ภาพตัวอย่าง แอพพลิเคชันที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor 2 ส่วนออกแบบส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor)

หลังจากที่ทำการเลือกจัดวางคอมโพenenท์ที่จะใช้สำหรับโปรแกรมแล้ว ผู้ใช้จะสามารถเขียนโค้ดคำสั่งสำหรับแอพพลิเคชันได้ในส่วนการเขียนโค้ด (App Inventor Blocks Editor) สำหรับพื้นที่การทำงานในส่วนหน้าจอการเขียนโค้ดแสดงดัง ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำสั่งที่อยู่ในรูปของบล็อกรวมไว้บริเวณด้านซ้ายของหน้าจอ ผู้ใช้สามารถเลือกคำสั่งที่ต้องการโดยการคลิกลากบล็อกคำสั่งมาวางไว้ในโปรแกรมคือบริเวณที่เป็นพื้นที่วางตรงกลางหน้าจอ ตัวอย่างของบล็อกคำสั่ง ซึ่งจะเป็นคำสั่งพื้นฐานที่ผู้ใช้จะนำมาใช้ในการสร้างแอพพลิเคชันขึ้นมา บล็อกเหล่านี้จะถูกแยกและจัดแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ตามลักษณะของคำสั่ง ตัวอย่างเช่น บล็อกข้อความที่ใช้ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล หรือเครื่องหมายทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น App Inventor ยังสามารถสร้างกระบวนการทำงาน (procedure) และตัวแปร (variable) ได้โดยการเลือกใช้บล็อกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกระบวนการทำงานและเหตุการณ์ (event handler) ที่เกิดกับคอมพิวเตอร์ที่ให้ตามคอมพิวเตอร์ที่ผู้ใช้เลือกนำมาวางไว้ในโปรแกรม My Blocks และไว้ต่างหาก บล็อกที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ที่เหล่านี้จะแบ่งออกได้เป็น 4 แบบตามประเภทของคำสั่ง คือ ประเภทการเรียกค่าคุณสมบัติ

จากคอมโพเนนท์ (property getter) ประเภทการกำหนดค่าคุณสมบัติให้กับคอมโพเนนท์ (property setter) ประเภทเหตุการณ์ (event handler) และประเภทการเรียกใช้กระบวนการทำงาน (method call)

ภาพที่ 2.5 ภาพด้วยอุปกรณ์ที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรม App Inventor ส่วนการเขียนโค้ด

2.5 แอพลิเคชัน NETPIE Freeboard

NETPIE ย่อมาจาก Network Platform for Internet of Everything จักซื้อคือมันจะทำให้อุปกรณ์ต่างๆ บนโลกเราสามารถติดต่อกันง่ายขึ้น โดยไม่ต้องมานั่งกังวลอะไรทั้งสิ้นเพียงแค่ไว้ใจ NETPIE เพราะ NETPIE จะเป็นตัวดูแลการเชื่อมต่อทั้งหมดให้ ขอแค่เพียงอุปกรณ์นั้นอยู่บนอินเตอร์เน็ต เริ่มแรกเลยในการเริ่มใช้งาน netpie โดยเราเริ่มต้นจากการเข้าไปยังที่เว็บ [NETPIE](#) เลือก [Get Started Now](#) จะเป็นการอธิบายเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของ NETPIE ให้พอเข้าใจว่าเราควรจะเริ่มต้นตรงไหน และหลักการที่ netpie จะให้อุปกรณ์เชื่อมต่อกันทำอย่างไร หลังจากนั้นเข้ามาดู [Github/Microgear-ESP8266](#) จะมีตัวอย่างการใช้งาน Microgear ที่เป็น library ให้เราสามารถเชื่อมต่อกับ NETPIE

ภาพที่ 2.6 ภาพตัวอย่างการทำงาน แอปพลิเคชัน NETPIE

Freeboard คือ

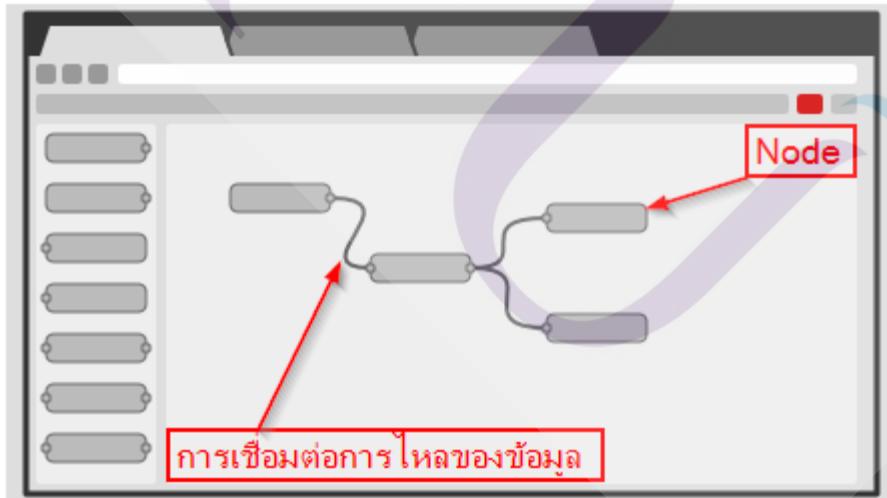
Freeboard นั้นเป็น Web Application ที่ทำให้เราสามารถสร้าง Dashboard (แดชบอร์ด) สำหรับระบบ IoT ของเราขึ้นมา ได้ครับ ถ้าจะให้พูดง่ายๆ ก็คือคล้ายๆ กับการสร้างกระดาษ IoT ส่วนตัวที่เราสามารถวางปุ่มกด, สวิตช์ ไว้ใช้สำหรับควบคุมอุปกรณ์ หรืออ้างหน้าปัดไว้สำหรับแสดงผลข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากอุปกรณ์ในระบบ IoT ของเราจากนี้ยังสามารถนำข้อมูลที่ได้มามาไปแสดงผลเป็นกราฟและสามารถปรับแต่งได้ตามใจชอบได้ง่ายๆ เพียงแค่คลิก-ลาก-วาง และมีการป้อนข้อมูลหรือคำสั่งอีกนิดหน่อยก็สามารถทำงานได้แล้วครับคือง่ายมากๆ ไม่ต้องเสียเวลา弄งง เกียนเป็น HTML Webpage ให้วุ่นวายที่สำคัญคือข้อมูลนั้นมีการอัพเดทแบบ real-time มีความเสถียรและเชื่อถือได้และเป็น Open-Source ซึ่งทำให้นักพัฒนาสามารถต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น ได้อีกด้วย

ภาพที่ 2.7 ภาพตัวอย่างแอพพลิเคชัน NETPIE บน Freeboard

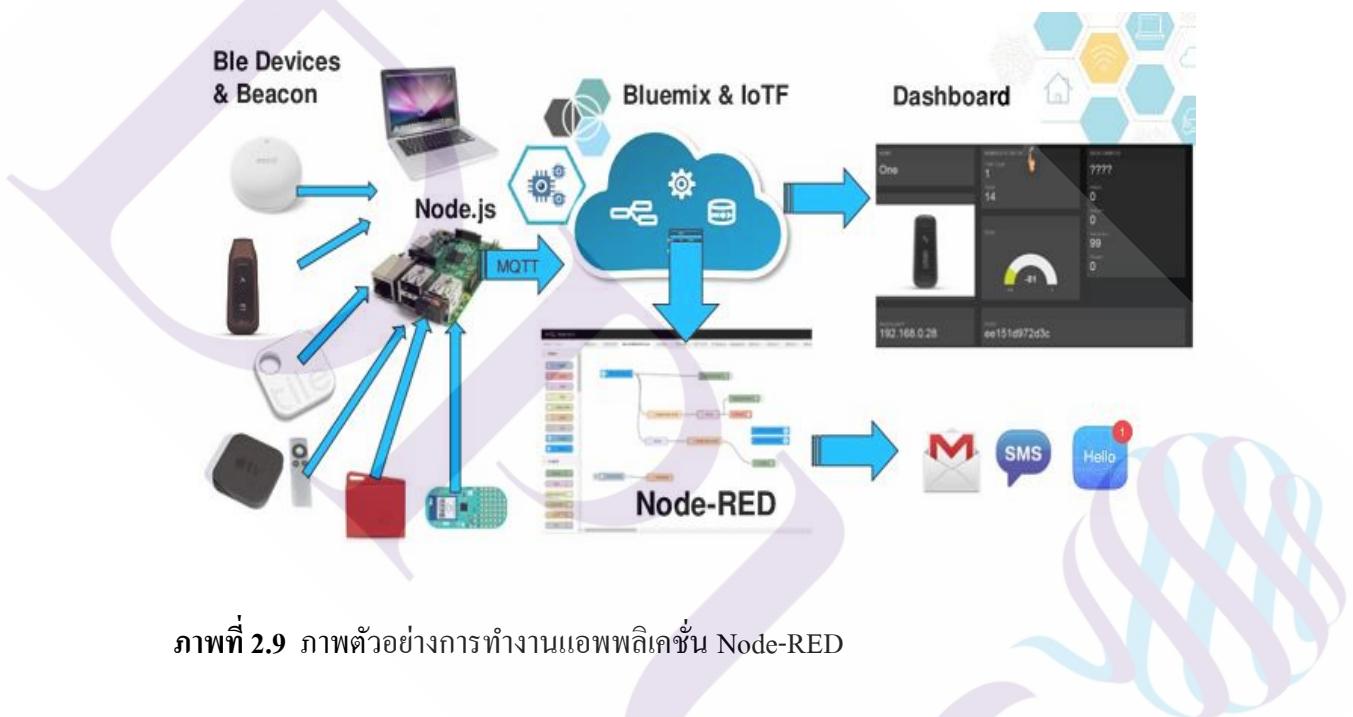
2.6 แอพพลิเคชัน Node-RED

Node-RED เป็นเครื่องมือสำหรับนักพัฒนาโปรแกรมในการเชื่อมต่ออุปกรณ์ hardware เข้ากับ APIs (Application Programming Interface) ซึ่งเป็นการพัฒนาโปรแกรมแบบ Flow-Based Programming ที่มีหน้า UI สำหรับนักพัฒนาให้ใช้งานผ่าน Web Browser ทำให้การเชื่อมต่อเส้นทางการไหลของข้อมูลนั้นเป็นเรื่องง่าย

ภาพที่ 2.8 ภาพตัวอย่างการเขียนโปรแกรมแอพพลิเคชัน Node-RED

เนื่องจาก Node-RED เป็น Flow-Based Programming นั้นทำให้เราแทบจะไม่ต้องเขียน Code ในการพัฒนาโปรแกรมเลย แค่เพียงเลือก Node มากว่างแล้วเชื่อมต่อ ก็สามารถควบคุม I/O ได้โดย Node-RED จะมี Node ให้เลือกใช้งานอย่างหลากหลายสามารถสร้างฟังก์ชัน JavaScript ได้โดยใช้ Text Editor ที่มีอยู่ใน Node-RED และยังสามารถบันทึก Function, Templates, Flows เพื่อไปใช้งานกับงานอื่นต่อไป Node-RED นั้นทำงานบน Node.js ทำให้เหมาะสมสำหรับการใช้งานกับ Raspberry Pi เนื่องจากใช้ทรัพยากรน้อย ขนาดไฟล์ไม่ใหญ่และ Node.js ยังทำหน้าที่เป็นตัวกลางให้ Raspberry Pi สามารถติดต่อกับ Web Browser และอุปกรณ์อื่นๆ ได้

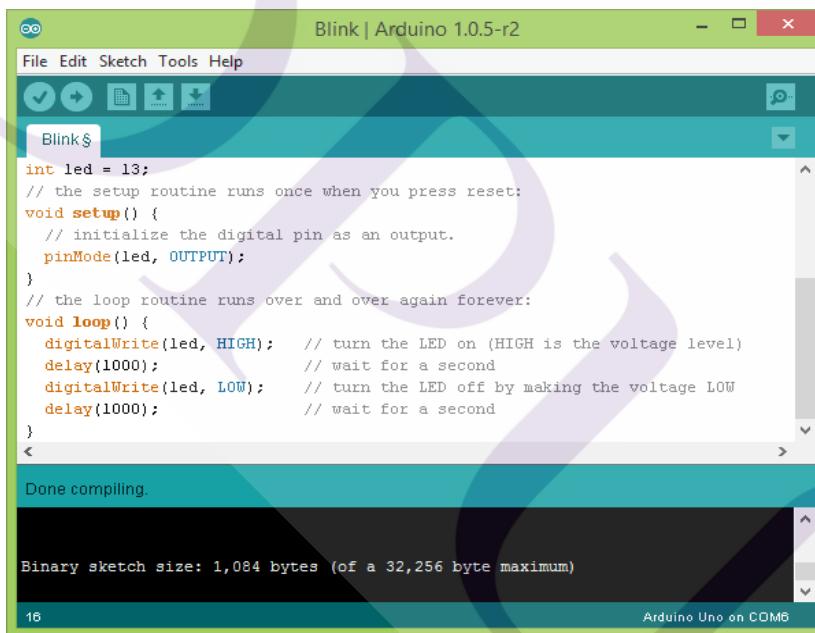
ภาพที่ 2.9 ภาพตัวอย่างการทำงานแอพพลิเคชัน Node-RED

2.7 Arduino IDE

Arduino IDE (Arduino Integrated Development Environment) คือ โปรแกรมที่ใช้สำหรับสร้างชุดคำสั่ง(Coding) คอมไฟล์(Compiler) และอัพโหลด(Burn) โปรแกรมลงหน่วยประมวลผล Arduino โปรแกรม Arduino IDE เป็นโปรแกรมโอเพนซอร์ส (open source) ที่สามารถดาวน์โหลดได้ฟรีที่ www.arduino.cc โดยใช้ภาษาC ในการเขียนโปรแกรมสั่งการต่างๆ ระหว่างทอนคเซนเซอร์กับอุปกรณ์ควบคุม

ภาพที่ 2.10 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Arduino IDE

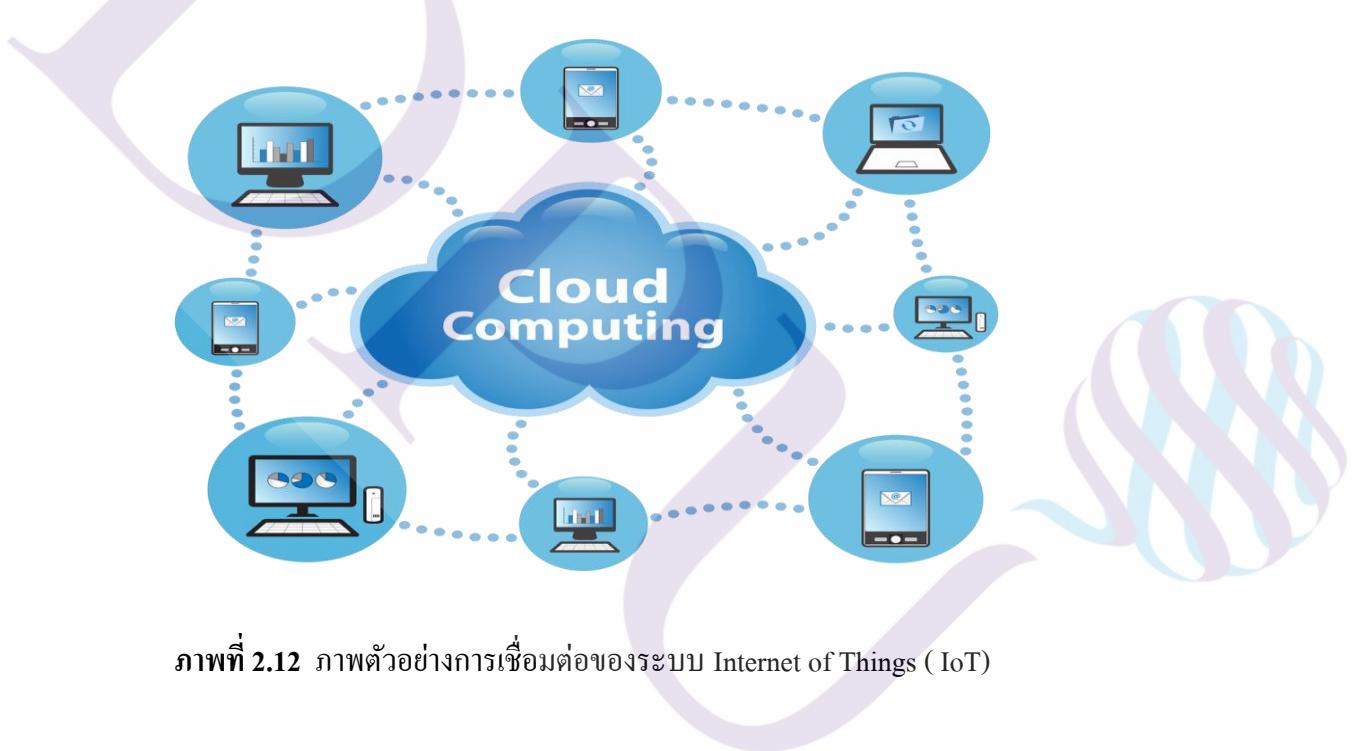

ภาพที่ 2.11 ภาพตัวอย่างโปรแกรม Arduino IDE(ต่อ)

2.8 Internet of Things (IoT)

อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things : IOT) คือ เครื่องข่ายของวัตถุ อุปกรณ์ พาหนะ สิ่งปลูกสร้าง และสิ่งของอื่นๆ ที่มีวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ซอฟต์แวร์ เช่นเซอร์ และการ เชื่อมต่อกับเครื่องข่าย ฝังตัวอยู่ และทำให้วัตถุเหล่านั้นสามารถเก็บบันทึกและแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ ซึ่งในปัจจุบันนั้น อินเทอร์เน็ต เรียกได้ว่ามีความจำเป็น ไม่แพ้ปัจจัย 4 เพราะทุกอย่างของการทำงาน

นั้นทำงานบนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแทนทั้งสิ้น เช่น สามารถทำให้วัตถุสามารถรับรู้สภาพแวดล้อมและถูกควบคุมได้จากระยะไกลผ่านโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายที่มี อีกทั้งสามารถผลงานโดยการภาพกับระบบคอมพิวเตอร์ได้แนบแน่นมากขึ้น ทำให้มีประสิทธิภาพ ความแม่นยำ และประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เพิ่มมากขึ้นตาม เมื่อระบบ IoT ถูกเสริมด้วยเซ็นเซอร์และแอคชัน เตอร์ซึ่งสามารถเปลี่ยนลักษณะทางกล ได้ตามการกระตุ้น กลายเป็นระบบที่ถูกจัดประเภทโดยทั่วไป ว่าระบบ ไซเบอร์-กายภาพ (cyber-physical system) ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีอย่าง กริดไฟฟ้าอัจฉริยะ (สมาร์ตกริด) บ้านอัจฉริยะ (สมาร์ตโฮม) ระบบขนส่งอัจฉริยะ (อินเทลลิเจนต์ทรานสปอร์ต) และ เมืองอัจฉริยะ (สมาร์ตซิตี้) วัตถุแต่ละชิ้นสามารถถูกระบุได้โดยไม่ซ้ำกันผ่านระบบคอมพิวเตอร์ฟังตัว และสามารถทำงานร่วมกัน ได้บนโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ตที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน และมีแนวโน้มที่จะเติบโตรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง

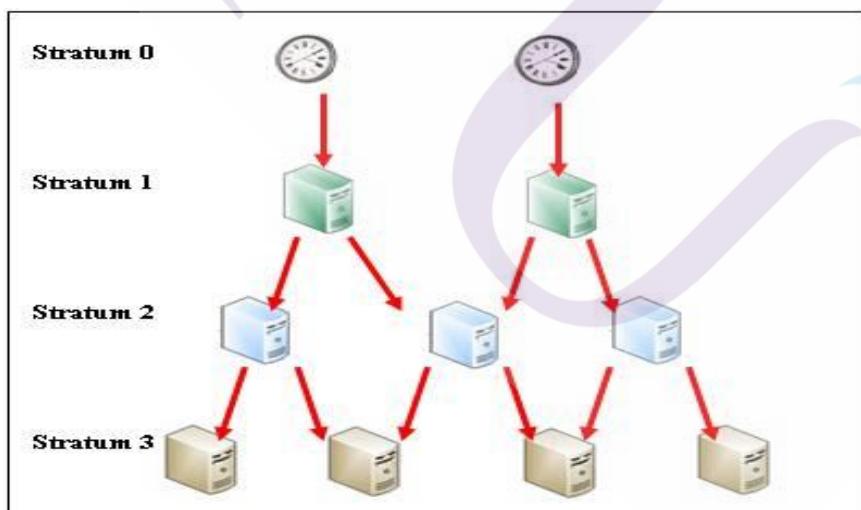

ภาพที่ 2.12 ภาพตัวอย่างการเชื่อมต่อของระบบ Internet of Things (IoT)

2.9 NTP (Network Time Protocol)

NTP (เป็นโปรโตคอลสำหรับใช้เทียบเวลา (Synchronize) ระหว่างอุปกรณ์ที่ให้บริการเทียบเวลา (Time Server) กับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ที่ต้องการเทียบเวลา (Time Client) ผ่านทางเครือข่ายการสื่อสารต่างๆ โดยโปรโตคอลทำงานที่พอร์ต 123 และใช้โปรโตคอล UDP ในการให้บริการ ลักษณะการให้บริการเทียบเวลาของโปรโตคอล NTP จะแบ่งออกเป็นลำดับชั้น เรียกว่า Clock Strata โดยในแต่ละลำดับชั้นจะเรียกว่า Stratum โดยจะเริ่มต้นอยู่ที่ Stratum 0 ไปจนถึงลำดับชั้นที่ยอมรับว่ามีความเที่ยงตรง ก็อ Stratum 4 หากมากกว่านี้จะไม่ได้รับการยอมรับตาม

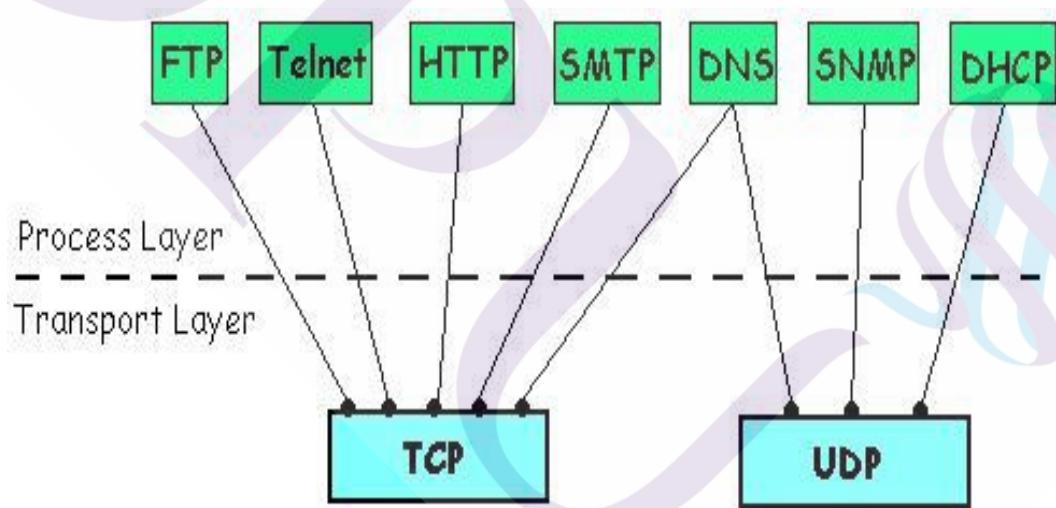
มาตรฐานที่กำหนดขึ้นมาจากหน่วยงาน ANSI (American National Standards Institute) สำหรับ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่เทียบเวลา กับ Stratum 0 เรียกว่า Stratum 1 ถ้ามีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ขอ เทียบเวลา กับ Stratum 1 จะเรียกว่า Stratum 2 ตามลำดับ จนถึง Stratum 4 นั่นหมายถึงลำดับของ Stratum ที่มากขึ้นจะมีค่าเวลาที่มีความห่างกับเวลามาตรฐานสากล Stratum 0 มากรูปแบบนี้ด้วย Stratum 0 เป็นลำดับชั้นแรกในการเทียบเวลา ซึ่งใช้อุปกรณ์ที่ทำหน้าที่ Synchronize เวลา มาตรฐานสากล โดยไม่มีค่าหน่วงเวลาใดๆ โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ได้แก่ Atomic Clock, คลื่นยาว (Long wave radio), การส่งสัญญา GPS, เทคโนโลยี CDMA (เทคโนโลยีแบบที่ค่ายมือถือ) หรืออุปกรณ์เกี่ยวกับ เวลาอื่นๆ เช่น WWV, DCF77 และ อุปกรณ์ที่เป็น Stratum 0 จะไม่ได้ต่อในระบบ Network แต่จะ เชื่อมโดยตรงกับเครื่องที่ทำหน้าที่เป็น Stratum 1 ดังนั้นเซิร์ฟเวอร์ ที่ต่อโดยตรงกับ อุปกรณ์พวก Stratum-0 จะเรียกว่าเป็น Stratum-1 server ซึ่ง Stratum-1 server ถือว่าเป็น Time server ระดับต้น (Primary Time Server) ที่อยู่ในระบบ Network ที่ผู้ใช้บริการ Network Time Protocol (NTP) สามารถเชื่อมผ่าน Network มาถังอิงเวลาได้ Stratum 1 เป็นลำดับที่ใช้คอมพิวเตอร์เซิร์ฟเวอร์ เชื่อมต่อเข้ากับ Stratum 0 เพื่อขอเทียบเวลา โดยใช้โปรโตคอล NTP ในประเทศไทยมีหน่วยงานที่ ทำหน้าที่ระดับ Stratum 1 ได้แก่ สถาบันมาตรฐานวิทยาแห่งชาติ และ กรมอุตุศาสตร์กองทัพเรือ Stratum 2 เป็นลำดับที่ขอเทียบเวลาจากเซิร์ฟเวอร์ในระดับ Stratum 1 โดยใช้เครื่องเซิร์ฟเวอร์เชื่อม ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถร้องขอบริการเทียบเวลาได้มากกว่าหนึ่งแหล่ง Stratum เพื่อรับรองการทำงานกรณีที่ Stratum 1 เครื่องใดเครื่องหนึ่งไม่สามารถให้บริการได้

ภาพที่ 2.13 ภาพด้วยงแสงแสดงลำดับชั้นของการเทียบเวลาใน NTP

2.10 UDP (User Datagram Protocol)

UDP เป็นการส่งข้อมูลที่ไม่มีการยืนยันการรับส่งข้อมูล คือผู้ส่งไม่สามารถรู้ได้ว่าข้อมูล ได้ถึงผู้รับแล้วหรือไม่ เราจะต้องเชื่อมการตรวจสอบข้อมูลเอาเอง เช่น ถ้าผู้ส่งส่งข้อมูลไปและผู้ที่รับข้อมูลได้รับข้อมูลแล้ว ก็ให้ตอบกลับมาว่าข้อมูลไปถึงแล้ว แต่ถ้าไม่มีการตอบกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด ก็ให้แจ้งว่าผู้รับว่าไม่ได้รับข้อความ UDP อยู่ใน Transport layer (ทรานส์โลปท์ เดเยอร์) ทำหน้าที่จัดการและควบคุมการรับส่งข้อมูล แต่ไม่มีกติกาความคุ้มครองการรับส่งข้อมูลให้มีเสถียรภาพและเชื่อถือได้ UDP มีข้อได้เปรียบในการส่งข้อมูลได้ทั้งแบบ unicast (ยูนิคาสต์), multicast (มัลติคาสต์) และ broadcast (บรอดคาสต์) อีกทั้งยังทำการติดต่อสื่อสารได้เร็วกว่า TCP เนื่องจาก TCP ต้องเสีย overhead (โอเวอร์ヘด) ให้กับขั้นตอนการสื่อสารที่ทำให้ TCP มีความน่าเชื่อถือในการรับส่งข้อมูล จุดเด่นของ UDP ซึ่งมีจุดเด่นที่ความเร็วและไม่มีการทำงานเกี่ยวกับการส่งข้อมูลที่ต้องคำนึงถึงหมายเหตุกับการส่งข้อมูลแบบ realtime (เรียลไทม์) ซึ่งข้อมูลที่สูญหายบางส่วนหรือข้อมูลที่เกิด delay (ดิเลย์) จะถูกละความสนใจไป จึงทำให้การรับส่งข้อมูลเร็วกว่าแบบ TCP

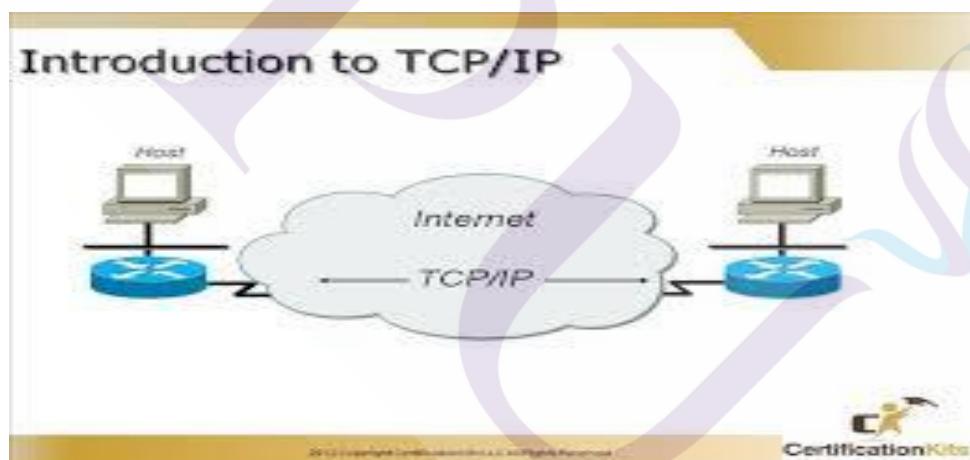
ภาพที่ 2.14 ภาพด้วยๆ แสดงลำดับชั้นเบรียบเทียบขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP กับ UDP

2.11 TCP/IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol)

TCP/IP คือ การที่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ถูกเชื่อมโยงกันไว้ในระบบจะสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ดีขึ้น จำเป็นจะต้องมีภาษาสื่อสารที่เรียกว่าโปรโตคอล (Protocol) ซึ่งในระบบ Internet จะใช้ภาษาสื่อสารมาตรฐานที่ชื่อว่า TCP/IP เป็นภาษาหลัก ดังนั้นหากเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นเครื่องระดับไมโครคอมพิวเตอร์ มินิคอมพิวเตอร์ หรือเมนเฟรมคอมพิวเตอร์ ก็สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่อินเทอร์เน็ตได้ TCP/IP คือชุดของโปรโตคอลที่ถูกใช้ในการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถใช้สื่อสารจากต้นทางข้ามเครือข่ายไปยังปลายทางได้ และสามารถหาเส้นทางที่จะส่งข้อมูลไปได้เอง โดยอัตโนมัติ TCP และ IP มีหน้าที่ต่างกัน คือ

1. TCP จะทำหน้าที่ในการแยกข้อมูลเป็นส่วน ๆ หรือที่เรียกว่า Package ส่งออกไปส่วน TCP ปลายทาง ก็จะทำการรวบรวมข้อมูลแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน เพื่อนำไปประมวลผลต่อไปโดยระหว่างการรับส่งข้อมูลนั้นก็จะมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วย ถ้าเกิดผิดพลาด TCP ปลายทางก็จะขอไปยัง TCP ต้นทางให้ส่งข้อมูลมาใหม่

2. IP จะทำหน้าที่ในการจัดส่งข้อมูลจากเครื่องต้นทางไปยังเครื่องปลายทางโดยอาศัย IP Address

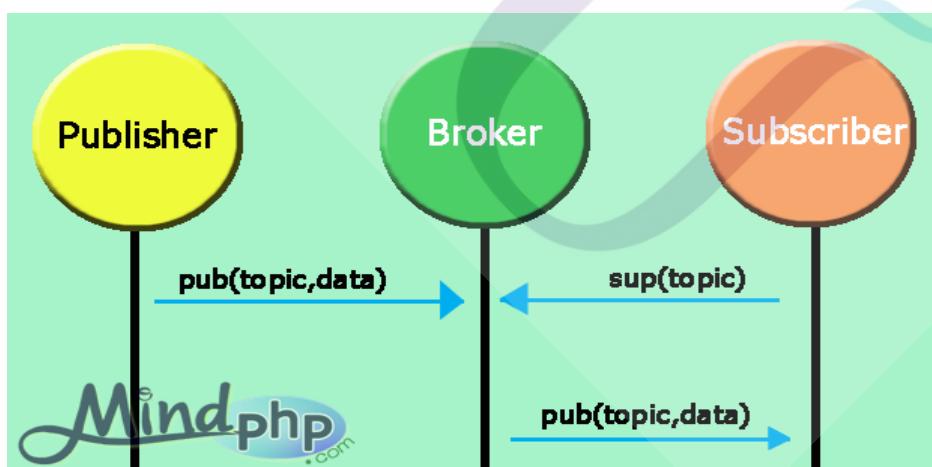

ภาพที่ 2.15 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นตอนการรับส่งข้อมูล TCP/IP

2.12 MQTT Server Potocal

MQTT คือ Message Queuing Telemetry Transport (MQTT) เป็น Protocol ที่ออกแบบมาเพื่อการเชื่อมต่อแบบ M2M (machine-to-machine) คืออุปกรณ์กับอุปกรณ์ สนับสนุนเทคโนโลยี IoT (Internet of Things) คือเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเชื่อมต่อกับอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ โทรศัพท์มือถือ เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตทำให้สามารถเชื่อมโยงสื่อสารกับอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งจะทำให้มุนย์สามารถควบคุมอุปกรณ์ต่าง ๆ จากที่อื่นได้ เช่นการสั่งปิดเปิดไฟในบ้านจากที่อื่นฯ เนื่องจากโปรโตคอลตัวนี้มีน้ำหนักเบา ออกแบบมาเพื่อใช้งานกับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก การรับส่งข้อมูลในเครือข่ายที่มีขนาดเล็ก บนรัชต์ต่า ใช้หลักการแบบ publisher / subscriber คล้ายกับหลักการที่ใช้ใน Web Service ที่ต้องใช้ Web Server เป็นตัวกลางระหว่างคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ แต่ MQTT จะใช้ตัวกลางที่เรียกว่า Broker เพื่อทำหน้าที่จัดการคิว รับ-ส่ง ข้อมูลระหว่างอุปกรณ์ และทั้งในส่วนที่เป็น Publisher และ Subscriber ดังภาพ

Broker ทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการรับส่งข้อมูลระหว่าง Client โดยมีวิธีการสร้างเส้นทาง (Routing) ด้วยหัวข้อ (Topic) โดยที่ Client ต้องทำการ Subscribe ใน Topic ที่ตัวเองต้องการ จากนั้น Broker ก็จะส่งข้อมูลทั้งหมดที่ถูก Publish ใน Topic นั้นๆ ให้ โดยที่ Client สื่อสารกันโดยที่ไม่รู้จักกัน ซึ่งถือเป็นข้อดีเมื่อต้องการขยายเครือข่ายก็สามารถดำเนินการได้ง่ายและหน้าที่ที่สำคัญมากอีกอย่างของ broker คือรักษาความปลอดภัยของเครือข่าย เช่น การทำ Authorization และ Authentication ของ Client

ภาพที่ 2.16 ภาพตัวอย่างแสดงลำดับขั้นตอนการรับส่งข้อมูล MQTT

2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อนี้เป็นการรวบรวมบทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารนิพนธ์การเบริกนีเบื้องการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์IOTสำหรับโทรศัพท์มือถือระหว่าง IOT Cloud Platfrom Application และ End-to-End Application โดยมีวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

สุชาดา พลราชกิริย์ ได้จัดทำวิจัยเรื่องแนวโน้มการใช้แอพพลิเคชัน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยแนวโน้มการใช้งาน Mobile Device อย่างสมาร์ทโฟนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนา Mobile Applications และเทคโนโลยี ของตัวเครื่องโทรศัพท์จากค่าย ผู้ผลิตโทรศัพท์ โดยเฉพาะการพัฒนาต่อยอดแอพพลิเคชันบนอุปกรณ์เคลื่อนที่ของบริษัทต่างๆ ที่ แบ่งขั้นกันเพื่อชิงความเป็นหนึ่งในตลาดด้าน Mobile Application ซึ่งการพัฒนาแอพพลิเคชันแบ่งเป็นการ พัฒนาแอพพลิเคชันระบบ (Operation System) และแอพพลิเคชันซอฟต์แวร์ที่ ตอบสนองการใช้งานบนอุปกรณ์ และด้วยแอพพลิเคชันที่เพิ่มขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้นทำให้ผู้ใช้ อุปกรณ์เคลื่อนที่มีแนวโน้มใช้โปรแกรมต่างๆ เพื่อตอบสนองกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้แก่ ท่า ฐานกรรมทางการเงิน เชื่อมต่อและสืบค้นข้อมูลบนเครือข่ายอินเตอร์เน็ต ชุมชนพยนตร์ พังเพลง หรือ แม่แต่การเล่นเกมส์ ซึ่งมีพั้งออนไลน์ และออฟไลน์ด้วยอัตราการขยายตัวด้านการใช้งานอุปกรณ์ เคลื่อนที่ ทำให้บริษัทชั้นนำด้านโทรศัพท์มือถือหลายแห่งหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาโปรแกรมบนโทรศัพท์มือถือ โดยเชื่อว่าจะมีอัตราการดาวน์โหลดเพื่อใช้งานที่เติบโตอย่างเห็นได้ชัดเจน

พิชิต บุญครอง* และ พิศณุ บุรุณศรี ได้จัดทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแอพพลิเคชันเพื่อการพยากรณ์อนุกรมเวลาโดยใช้MIT App Inventor MIT App Inventor-Based Application for Time Series Forecasting สาขาวิชาสารสนเทศการลงทุน วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต งานวิจัยนี้นำเสนอหลักเบื้องต้นในการพัฒนาแอพพลิเคชันสำหรับการพยากรณ์อนุกรมเวลาโดยใช้ MIT App Inventor และแอพพลิเคชันจะประมวลผลข้อมูลอนุกรมเวลาวิชุดเพื่อการพยากรณ์เชิงปริมาณพื้นฐาน 8 วิธี ได้แก่ วิธีการ naïve ลำดับแรกวิธีการ naïve แบบเพิ่มผลต่างวิธี naïve แบบอัตราการเปลี่ยนแปลง วิธี naïve สำหรับข้อมูลฤดูกาล วิธี naïve สำหรับข้อมูลแนวโน้มและฤดูกาล วิธีค่าเฉลี่ยธรรมดា วิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ธรรมดា และวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่อิเกช์ โภเนนเชียล ซึ่งข้อมูลแต่ละชุดจะเหมาะสมกับ วิธีพยากรณ์ต่างกัน แอพพลิเคชันที่สร้างขึ้นจะทำการเบริกน์ที่ยังความแม่นของวิธีพยากรณ์และเลือกวิธีพยากรณ์ที่มีรากที่สอง ของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน (RMSE) ที่น้อยที่สุดเพื่อพยากรณ์ข้อมูลชุดนั้น โครงการวิจัยนี้มุ่งมานการระหว่างระเบียบวิธีพยากรณ์และการเขียนแอพพลิเคชันผ่าน Google App Inventor Servers, MIT App Inventor และ สมาร์ทโฟน ระบบแอนดรอยด์ การพยากรณ์เชิงปริมาณของอนุกรมเวลาควรใช้ตัว

แบบที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุดและให้ความคลาดเคลื่อนน้อย ที่สุดเป็นที่คาดหวังว่าแอพพลิเคชั่นที่พัฒนาขึ้นจะอำนวยความสะดวกและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับอนุกรรมเวลาในชีวิตประจำวันได้

ตามที่ คุณยอด 1 , ศิลป์นรนก์ นวีพัฒน์ ได้จัดทำวิจัย เรื่องต้นแบบระบบควบคุมการเปิด-ปิดไฟผ่านแอพพลิเคชั่น บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ Wireless Light Switch Prototype with an Android Application สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ปัจจุบันเทคโนโลยีต่างๆ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ใช้ได้รับความสะดวกสบาย เนื่องจาก การใช้ ชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นไปด้วยความเร่งด่วนต้องการความสะดวกประกอบกับ เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ และอิเล็กทรอนิกส์โดยเฉพาะระบบเครือข่ายไร้สายซึ่งกำลังมีการ ขยายตัวและใช้งานกันอย่างแพร่หลาย การเปิด-ปิดไฟภายในบ้านของเรา ยังจำเป็นที่จะต้องเดินไป เปิดปิดไฟตามจุดต่างๆ ที่ต้องการต้องการใช้งาน ทำให้เกิดความ ลำชาในเวลาเร่งด่วน รวมไปถึง อาจจะทำให้มีปิดไฟตามจุดต่างๆ ที่เราได้เปิดไว้ จนทำให้เกิดความกังวลเมื่อเราออก จากบ้านไป แล้ว และยังทำให้เกิดการสิ้นเปลืองค่าไฟฟ้า และอาจจะก่อให้เกิดอัคคีภัยได้ งานวิจัยนี้ได้พัฒนา ต้นแบบ ควบคุมการปิดเปิดไฟโดยใช้อุปกรณ์ Node MCU โดยต่อผ่านชุดควบคุม สวิทช์ไฟฟ้า 220 โวลต์ จากการทดสอบ สามารถที่จะควบคุมการเปิด-ปิดไฟ ผ่านแอพพลิเคชั่น บนอุปกรณ์ที่รองรับระบบปฏิบัติการ แอนดรอยด์นอกจากนี้ยังสามารถตรวจสอบสถานการณ์ ทำงานของอุปกรณ์ผ่านแอพพลิเคชั่นดังกล่าวได้ว่าความสำคัญ: ESP8266 / Node MCU / ระบบปฏิบัติการ แอนดรอยด์/ ส่วนควบคุมเปิด-ปิดไฟ

สุจินต์ ณ นคร ได้จัดทำวิจัย เรื่องระบบควบคุมผักสลัดอัจฉริยะ(Smart Salad Planting) สาขาวิศวกรรมวิทยาลัตน์วัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประยุกต์ใช้ IoT เพื่อมาช่วยจัดการระบบควบคุมปลูกผักสลัด อัจฉริยะ โดยอาศัยหลักทฤษฎีของ ระบบ ไอโคโร โปนิกส์ ที่สามารถควบคุมการเพาะปลูกโดยที่ สามารถควบคุมได้จากระยะไกลผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ เพื่อการใช้งานที่สะดวกสบาย พร้อมทั้งมี ระบบจัดเก็บข้อมูล เพื่อติดตามผลได้ในระดับต่อไป โดยการนำอุปกรณ์เซ็นเซอร์ต่างๆ มาติดตั้ง พร้อมทั้งการทำงานในระบบย่อยส่วนอื่น ๆ ในการจัดการระบบ ระบบควบคุมการปลูกผักสลัด อัจฉริยะ สามารถใช้เพาะปลูกผักสลัดและการเพาะปลูกพืชในระบบ ไอโคโร โปนิกส์ต่างๆ ยังนำไป ประยุกต์ใช้กับพืชผักชนิดอื่น ๆ ได้หลากหลายในระดับต่อไปได้ ใช้แก้ปัญหา การขาดแคลนน้ำ และแหล่งเพาะปลูกที่มีอย่างจำกัด สภาพแวดล้อมที่ต้องการความควบคุมอย่างเหมาะสมกับการ เพาะปลูกของพืชแต่ละชนิด

ธุติพงษ์ รักษาริกรณ์ ได้จัดทำวิจัยเรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้ Internet of Things (IoT) กับ Smart Agriculture 4.0 สาขาวิชกรรมข้อมูลขนาดใหญ่ วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ปัจจุบันได้เริ่มนิยมการนำเกยตกรรม บทบาทมากขึ้นในด้านการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล Thailand 4.0 เน้นเศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม Value-Based Economy โดยทำให้เห็นความสำคัญการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจใน Thailand 4.0 ซึ่งเรื่องที่เป็นจุดเน้นมากที่สุด ก็คือ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (สำนักวิชาการ, สำนักงานเลขานุการสถาปัตย์แทนรายภูร. 2559) ถ้าเรามองอัตราการเติบโตของจีดีพี 15 ปีข่อนหลัง ประมาณปี 2545-2548 ช่วง 3 ปีนี้จีดีพีโตประมาณ 6-7% พومานในช่วง 2549-2550 ขยายลงมาเหลือ 4-5% ปี 2550-2551 เหลือประมาณ 0.1 ตอนนี้เริ่มนิยมวิถีเศรษฐกิจที่อเมริกา มาถึงช่วง 3 ปีสุดท้ายที่ผ่านมา ประมาณ 0-2% ปีสุดท้ายประมาณ 2.8% ถ้าคูอย่างนี้ เปรียบเทียบจีดีพีเฉลี่ย 15 ปี ประมาณ 4% กว่าๆ ถ้า 10 ปีเฉลี่ย 3% กว่าๆ ถ้า 5 ปีเหลือแค่ 2% กว่าๆ ไม่ใช่เพราการเมืองอย่างเดียว แต่เป็นเพราะว่าโครงสร้างเศรษฐกิจของเรามีปัญหา ความไม่เท่าเทียมกันขยายห่างชื้นเรื่อยๆ ภาคที่แข็งแรงคือภาคอุตสาหกรรม ขณะที่ภาคเกษตรเติบโตเรื่อยๆ สิ่งแวดล้อมเสียหาย ปักก่อนหน้าท่าวม ปัจจุบันแล้ว ถ้าเราปล่อยให้เป็นอย่างนี้ต่อไปอนาคตเมืองไทยมีปัญหานั่นนอน (สมคิด ชาตุศรีพิทักษ์ 2559) เกษตรกรไทยยุค THAILAND 4.0 จุดเริ่มต้นหรือที่มาส่วนหนึ่งของ Smart Farmer คือ การไม่ทำร้ายธรรมชาติ ใช้ทรัพยากรเท่าที่จำเป็น ทำแล้วต้องสนับขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่ยิ่งทำยิ่งเหนื่อย เช่น การมีพื้นที่เล็กๆ แต่สามารถออกแบบให้ปลูกแบบผสมผสานและเก็บกู้กันได้ ต้องใช้เทคโนโลยีเป็นซึ่งก่อต้อง เพราคนที่จะเป็น Smart Farmer ต้องเชื่อมโลกได้เอง Smart Farmer ต้องเข้าใจดีแต่กระบวนการผลิต การบริหารจัดการ เข้าใจธรรมชาติ และเข้าใจเทคโนโลยี (สุมิท แซ่บประสิทธิ์, 2559) จึงเกิดแนวคิดการประยุกต์ใช้ Internet of Things ช่วยในการจัดการปลูกพืชในครัวเรือน ในพื้นที่ที่มีจำกัดให้ได้ผลประโยชน์มากที่สุด ได้เชื่อมโยงไปถึง Smart Farmer กล่าวคือตัวเกษตรกรต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ในด้านเกษตรกรรมและเทคโนโลยี สามารถนำมาประยุกต์ใช้ร่วมกันได้อย่างสมบูรณ์ สามารถแก้ไขปัญหาได้มีความคิด รู้จักการวางแผนงาน และเป็นคนที่รู้จักใช้เทคโนโลยีเพื่อลดปัญหารื่องของแรงงาน

ดร.มหาศักดิ์ เกตุพัน ได้จัดทำวิจัยเรื่อง Internet of Things (IoT) ภาควิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ งานวิจัยนี้เป็นการยกเว้นประวัติที่มาและความสำคัญของ Internet of Things (IoT) และการนำ Internet of Things (IoT) ไปประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆ ของชีวิตประจำวันมนุษย์ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 แนวทางการวิจัยและพัฒนา

งานวิจัยนี้ได้ทำการวิจัยพัฒนาออกแบบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยการประยุกต์ใช้งานจากเทคโนโลยีของอินเตอร์เน็ตสาร์ฟลิง Internet of Things (IoT) โดยทดสอบผ่านเครื่องอาหารปลา ทั้งนี้ได้วางแผนดำเนินการตามขั้นตอน โดยเริ่มจาก ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีของการออกแบบสร้าง แอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 รวมถึงเทคนิคและรับส่งข้อมูลของแอปพลิเคชัน ให้มีประสิทธิภาพและ ศึกษาการทำงานของอุปกรณ์(IoT) ที่จำเป็นต่อการให้อาหารปลาในแต่ละ ส่วนทั้งนี้โดยรายจ่ายเงื่อนไขข้อกำหนดและสิทธิ์ในการใช้งานภายใต้ที่ต้องใช้เพื่อเขียนโปรแกรมการทำงานของแอปพลิเคชันเพื่อสำหรับสั่งการอุปกรณ์และ ในส่วนของ User Interface เพื่อให้ ง่ายต่อการใช้งานของผู้ใช้งานและทำการทดสอบเปรียบการการทำงานระหว่างสองแอปพลิเคชัน โดยการรวมของทุกส่วนประกอบและหาจุดบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและสุดท้ายสรุปผลงานวิจัยโดยได้มีการวางแผนการดังนี้

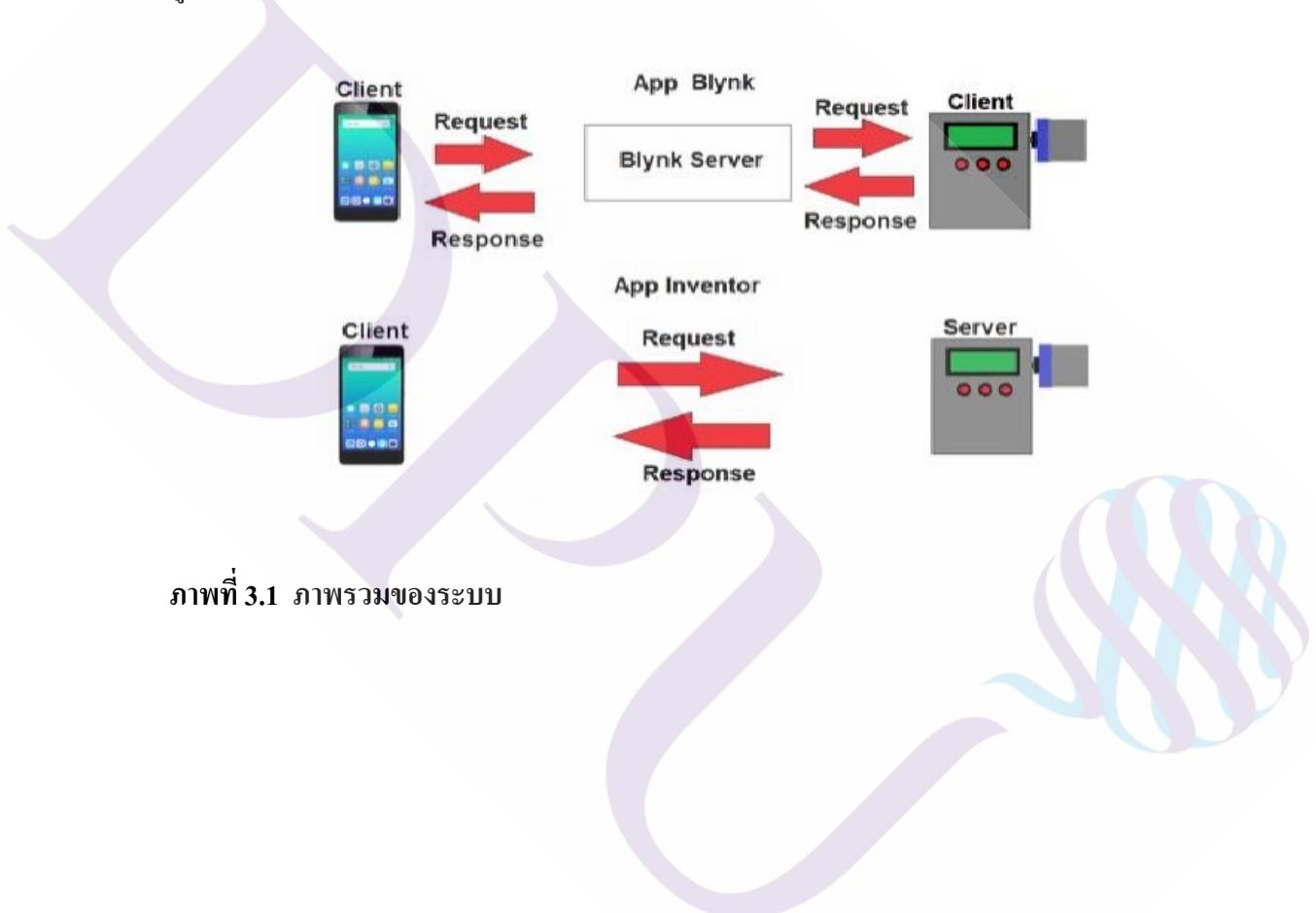
3.2 แผนการดำเนินงาน

ผู้วิจัยได้วางแผนการและระยะเวลาดำเนินงานโดยแบ่งขั้นตอนดำเนินงานเป็น 8 ขั้นตอน และใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานทั้งสิ้นเป็นเวลา 12 เดือน โดยเริ่มต้นตั้งแต่เดือน กันยายน พ.ศ.2560 จนถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2562 โดยรายละเอียดของแผนการดำเนินงานดูได้ จากตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แผนการดำเนินงาน

3.3 ภาพรวมของระบบ

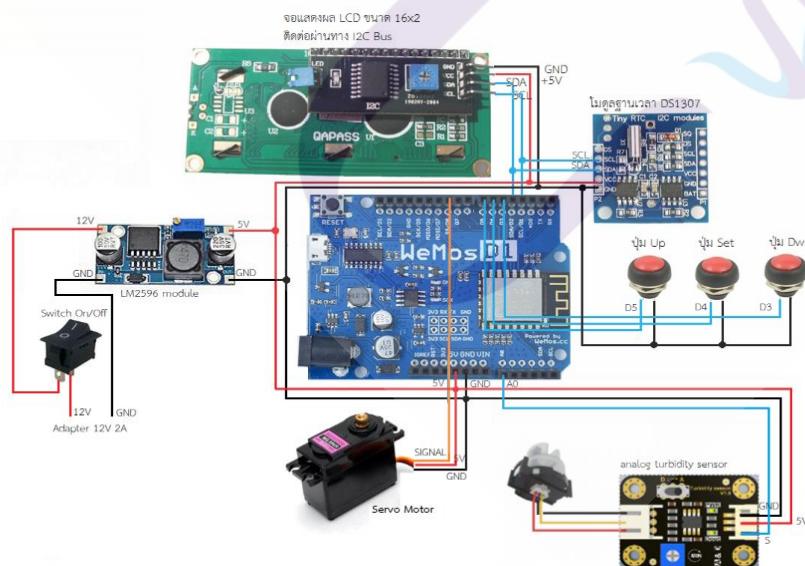
งานวิจัยนี้ได้ทำการวิจัยพัฒนาออกแบบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor 2 โดยการประยุกต์ใช้งานจากเทคโนโลยีของอินเตอร์เน็ตสิ่ง Internet of Things (IoT) โดยทดสอบผ่านเครื่องอาหารปลาโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนการทำงานย่อย ได้แก่ ส่วนออกแบบแอปพลิเคชัน, ส่วนการรับส่งข้อมูล, ส่วนการบริหารจัดการผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่และ ส่วนทดสอบระบบเครื่องให้อาหารปลาสำหรับผู้ใช้งาน ตามภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ภาพรวมของระบบ

3.4 การออกแบบแผนผังวงจรการทำงาน

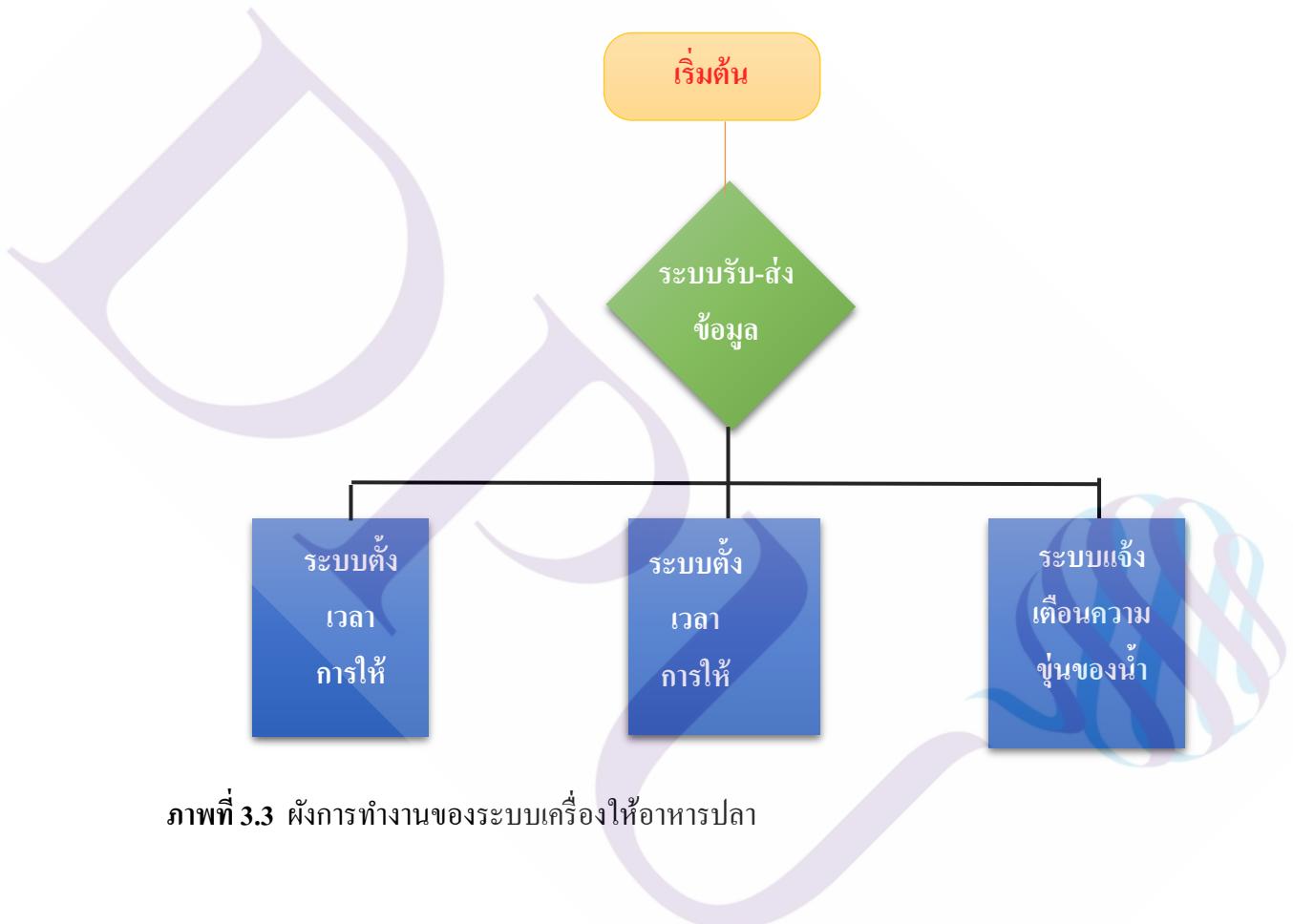
ในส่วนการออแบบวงจรการทำงานนี้ในส่วนของจอ LCD จะเป็นการเชื่อมต่อสื่อสารแบบพาราเรียลซึ่งจะใช้ขาในการเชื่อมต่ออีกถึง 8 ขาซึ่งจะยุ่งยากและเพิ่มภาระให้กับบอร์ด Wemos D1 ผู้วิจัยจึงออกแบบวงจร LCD ให้เชื่อมต่อแบบ I2c busแทนแบบพาราเรียล ซึ่งจะลดจำนวนขาที่ใช้ในการเชื่อมต่อจากเดิมต้องใช้ถึง 8 ขาในการเชื่อมแต่ถ้าใช้การเชื่อมต่อแบบ I2c bus นั้นจะเหลือ Io เหลือ 4 ขาในการเชื่อมต่อเท่านั้นซึ่งจะได้แก่ขาไฟเลี้ยง 5V. ขา Groud และอีก 2 ขาเป็นขา SDA กับ SCL ซึ่งขา SDA จะเป็นขาในส่วนการรับส่งข้อมูลและขา SCL จะเป็นขาในการให้หน่วงเวลาในการรับส่งข้อมูล และในส่วนตัวบอร์ด RTC จะเป็นบอร์ดที่ดึงเวลาจากเว็บผู้ให้บริการเวลาสากลโดยผู้วิจัยจะให้บอร์ดตัวนี้ดึงเวลามาจากเว็บโดยจะทำการเขียนฟังชั่นในตัวบอร์ด RTC บวกไป 7 ชั่วโมงเพื่อให้ปรับเป็นเวลาในประเทศไทยจากนั้นก็จะดำเนินการต่อพ่วงกับบอร์ดจอ LCD ต่อในการต่อพ่วงกันนี้ต้องรู้ค่า Adress ของบอร์ดที่จะเชื่อมต่อกันจึงจะพ่วงต่อ กันได้จากนั้นในส่วนของปุ่มก็จะมี 3 ปุ่ม ได้แก่ปุ่ม Up เพิ่มค่าปุ่ม Down ลดค่า และปุ่มเซ็ตในการเช็ตค่า โดยจะต่อ กันให้กับบอร์ด Wemos D1 ในขาที่ 12, 13 และ 14 และในส่วนของมอเตอร์ Servo ก็จะต่อเข้าในขาที่ 15 ให้กับบอร์ด Wemos D1 และในส่วนของเซ็นเซอร์ความขุ่นของน้ำนั้นจะเชื่อมต่อเข้ามาด้วยค่าแรงดันของบอร์ด Wemos D1 ซึ่งมีอยู่ 4 ขาพอดีและตัวแปลงไฟผู้วิจัยใช้ตัวแปลงไฟแยกจากจากให้กับบอร์ด Wemos D1 แปลงจาก 12V เป็น 5V. 3A ซึ่งจะช่วยลดภาระการทำงานของให้กับบอร์ด Wemos D1 ได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 3.2 แสดงแผนผังวงจร

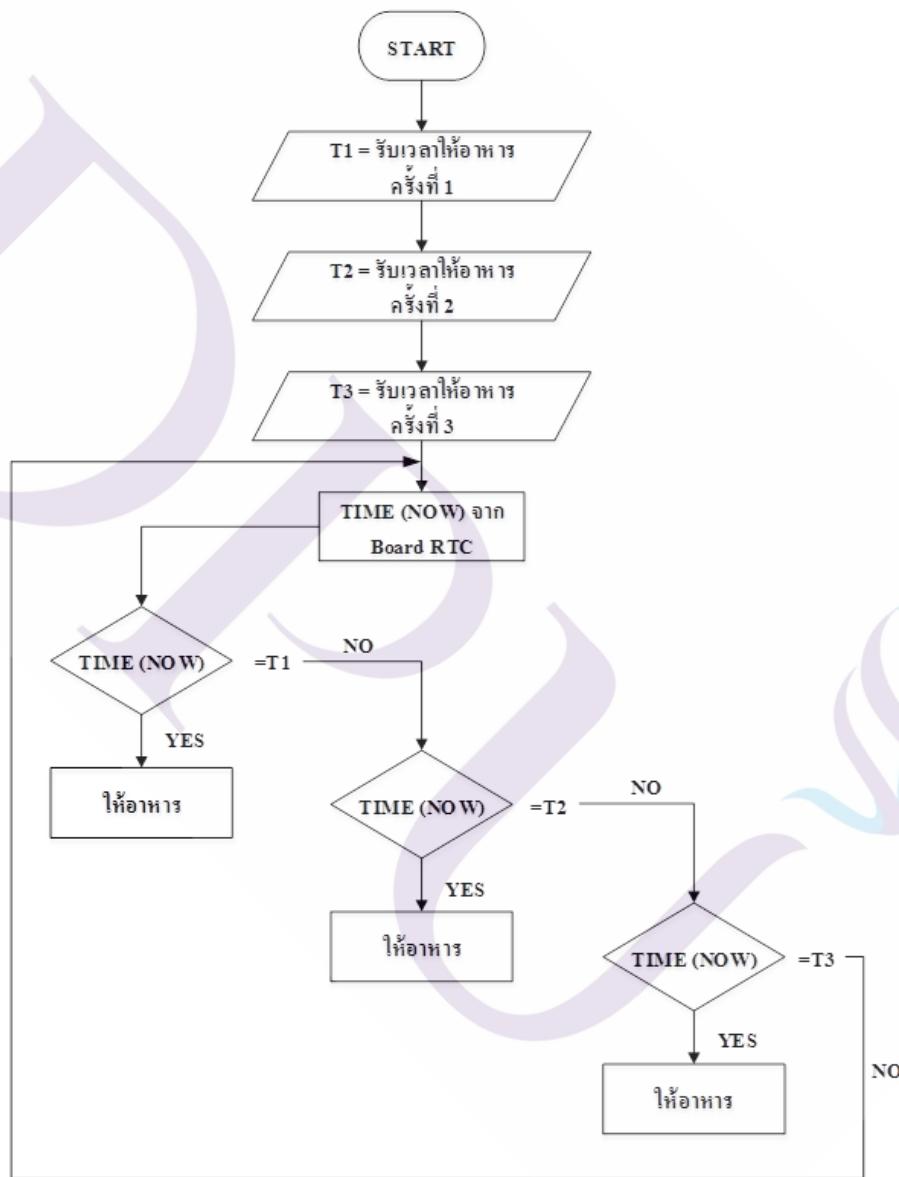
3.5 การออกแบบการทำงานของระบบเครื่องให้อาหารปลา

การทำงานของระบบเริ่มจากการรับค่าจากเซ็นเซอร์แล้วจะส่งค่าที่ได้รับมาไปเก็บไว้ที่ระบบแอพพลิเคชัน Blynk และ แอพพลิเคชัน Inventor 2 โดยส่งผ่านไปยัง Gateway แล้วจะนำค่าที่ได้มามานำเสนอเพื่อเทียบกับค่าที่ตั้งไว้หรือค่าที่รับมาจากส่วน User Interface เมื่อได้ผลลัพธ์แล้วจึงสั่งงานไปยังอุปกรณ์เพื่อทำการสั่งการอุปกรณ์ โดยระบบมีการแบ่งการทำงานออกเป็นระบบย่อยๆ อีกหลายอย่างดังภาพที่ 4.2

3.6 การออกแบบระบบการให้อาหารปั๊ตามช่วงเวลา

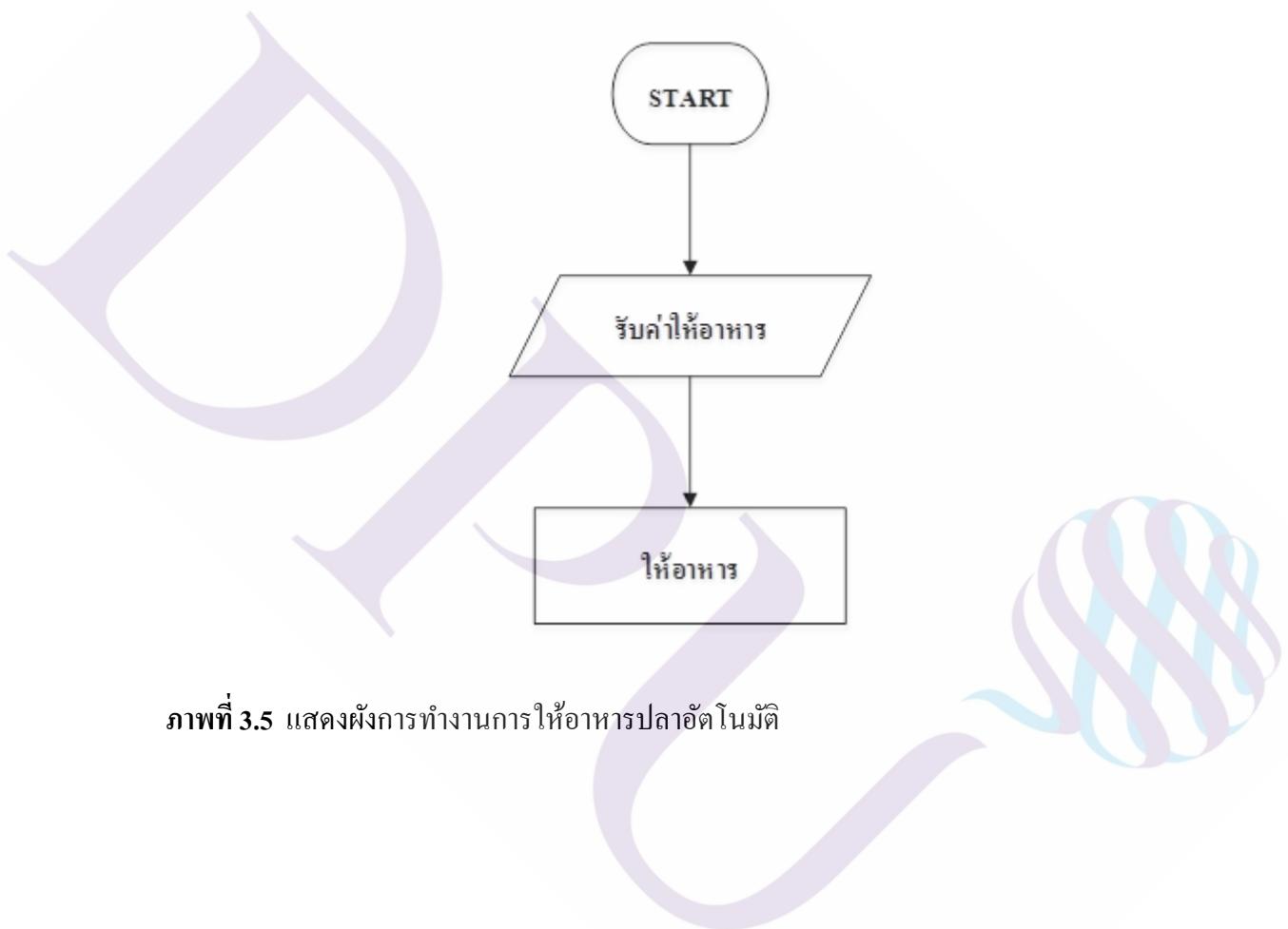
ในการออกแบบการให้อาหารปั๊ตามช่วงเวลา นั้นผู้วิจัยได้ทำการเขียนชุดคำสั่งบนแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2 ให้สั่งการตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปั๊ได้ 3 ช่วงเวลาโดยจะกำหนดเวลาและปริมาณอาหาร ได้ในแต่ละช่วงเวลาที่กำหนดไว้ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 3.4 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปั๊ตามช่วงเวลาที่กำหนด

3.7 การออกแบบระบบให้อาหารปลาอัตโนมัติ

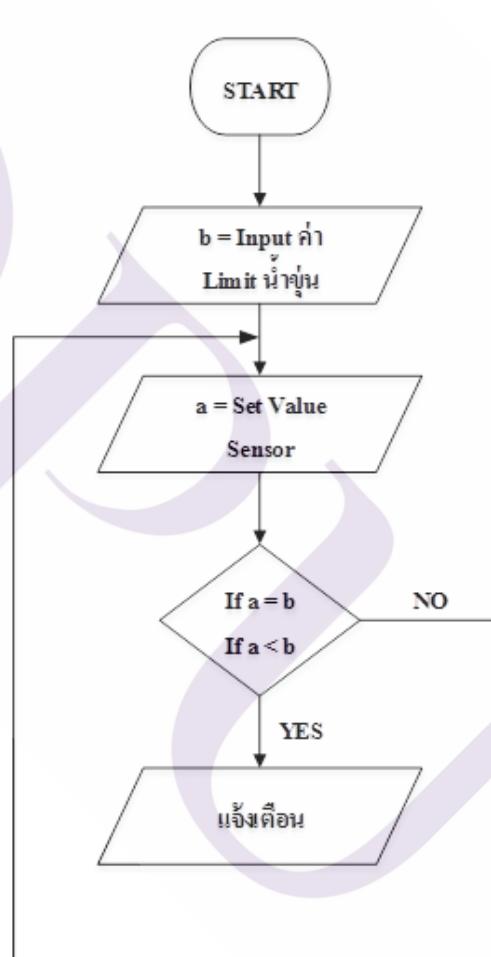
ผู้วิจัยได้ออกแบบระบบการสั่งให้อาหารปลาอัตโนมัติโดยกดปุ่มผ่านบนแอพพลิเคชัน Blynk และ แอพพลิเคชัน Inventor 2 ได้โดยสามารถให้อาหารปลาอัตโนมัติได้ทันที โดยผู้วิจัยได้เขียนชุดคำสั่งการทำงานให้ Motor Servo หมุนไปรังสรรค์ที่ผู้ใช้กดปุ่มให้อาหารปลาอัตโนมัติโดยทันทีดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 3.5 แสดงผังการทำงานการให้อาหารปลาอัตโนมัติ

3.8 การออกแบบระบบการแจ้งเตือน

ในส่วนการออกแบบระบบการแจ้งเตือนผู้วิจัยได้ออกแบบการทำงานโดยการรับค่าจาก Sensor Node โดย ค่าที่ได้รับจะเป็นสัญญาณไฟฟ้า HIGH , LOW โดยจะมี Sensor Node เป็นตัวบันค่าความชุ่มของน้ำและจะแจ้งเตือนความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลาที่มีค่าความชุ่มของน้ำภายในตู้เกิน ค่าที่ผู้ใช้ได้กำหนดและตั้งค่าความชุ่มของน้ำในตู้ปลาไว้ผ่านแอพพลิเคชั่น Blynk และแอพพลิเคชั่น Inventor2 ดังภาพที่ 4.5

ภาพที่ 3.6 แสดงผังการทำงานการแจ้งเตือนความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลา

3.9 การออกแบบแอพพลิเคชัน Blynk

การออกแบบในส่วน แอพพลิเคชัน Blynk จะทำหน้าเป็นที่รับ-ส่งข้อมูลต่างๆ และแสดงผลขึ้นทาง แอพพลิเคชัน โดยส่วนนี้จะให้บริการข้อมูลจากเซอร์ฟ์เวอร์ผ่านกระดานข้อมูล (Dashboard) ในรูปแบบต่างๆ เช่น เวลาการให้อาหารช่วงเวลาหรือการให้อาหารปลาอัตโนมัติ และค่าตัวเลขแสดงสถานะความบุ่นของน้ำในตู้ปลา เป็นต้น การออกแบบนั้นดูสวยงามและเข้าใจ สถานะต่างๆ ได้ง่าย และสามารถเพิ่มเติมอุปกรณ์ต่างๆ บนกระดานข้อมูลได้ด้วยตนเอง ได้ และ แอพพลิเคชัน Blynk ยังมี Server และ Library สำหรับ อุปกรณ์ IoT เป็นแบบสำเร็จรูปจึงทำให้ สะดวกต่อการเขียนโปรแกรมและลดขั้นตอนการเขียนโปรแกรมให้ถูกต้องแต่ แอพพลิเคชัน Blynk นั้นจะมีในส่วนค่าใช้จ่ายเพิ่มเข้ามาในการซื้อ ENERGY BALANCE เพื่อที่ผู้ใช้จะสร้างไอค่อนต่างๆ แอพพลิเคชัน Blynk โดยการซื้อ ENERGY BALANCE นั้นจะซื้อผ่านบัตรเดบิตหรือบัตรเครดิต เท่านั้น

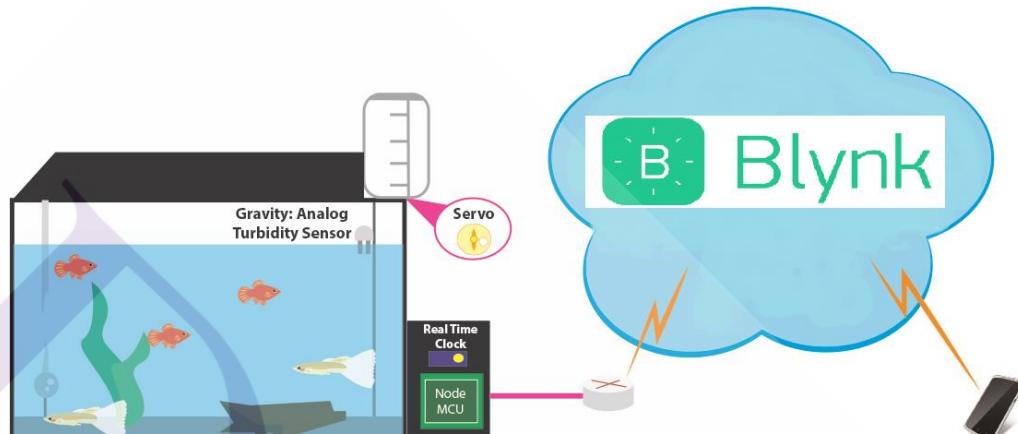

ภาพที่ 3.7 แสดงแอพพลิเคชัน Blynk

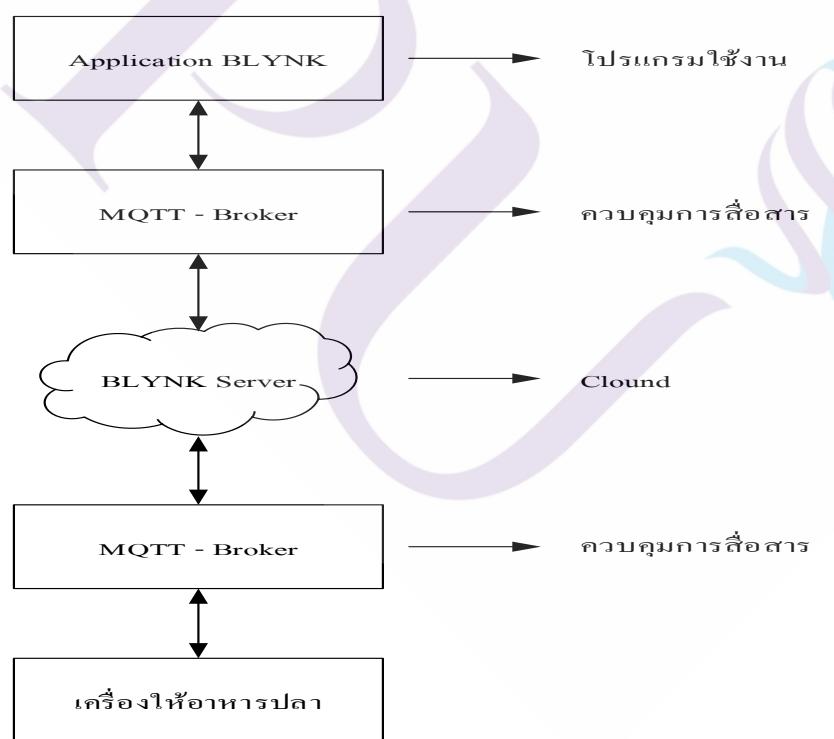
3.10 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูลแอพพลิเคชัน Blynk

ในการออกแบบผู้ใช้จะได้ออกแบบให้ Blynk Server เป็นตัวกลางในการรับส่งข้อมูล โดยทำหน้าที่รับข้อมูลจากตัว Sensor Node และส่งต่อไปยังที่ Blynk Server ต่อไป โดยระบบได้ถูก ออกแบบมาให้ ตัว Sensor Node ทำการส่งข้อมูลมาเป็นระยะๆ ข้อมูลจะถูกส่งไปเก็บเอาไว้ที่ตัว Gateway และจะถูกส่งต่อไปยัง Blynk Server ในส่วนผู้รับค่า ผู้ใช้ออกแบบให้รับค่าอยู่ ตลอดเวลา เมื่อมีค่าร่องขอ ที่ถูกส่งเข้ามาใหม่ ระบบจะส่งไปยังตัว Sensor Node โดยทันที และจะแจ้งสถานการณ์ปรับแต่งค่ากลับไปยัง ระบบ Blynk Server อีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการยืนยัน การรับการค่าสำเร็จ โดยที่แอพพลิเคชัน Blynk จะทำงานในการรับส่งข้อมูลผ่าน Potocal MQTT

เป็นตัวการในการสื่อสารของข้อมูลโดย Potocal MQTT จะมีรหัสTokenในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้ความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 3.8 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Blynk

ภาพที่ 3.9 ระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Blynk (ต่อ)

3.11 การออกแบบ User Interface และพัฒนาแอปพลิเคชัน Blynk

ในส่วนการออกแบบ User Interface ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้เพื่อวัดคุณประสิทธิ์ให้ผู้ใช้งานได้ใช้งานโดยง่ายและสะดวกต่อการใช้งาน ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบในรูปแบบแอปพลิเคชัน Blynk ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายจากโทรศัพท์เคลื่อนที่และสามารถติดตามและสั่งการได้โดยง่ายโดยมีความสามารถสั่งการได้ดังนี้คือ

- ตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาทองในตามช่วงเวลา
- ตั้งค่าแสดงจำนวนปริมาณการให้อาหารปลา
- ตั้งค่าดับความชุ่มน้ำในตู้ปลา
- ตั้งค่าในการให้อาหารปลาทองได้อัตโนมัติ

ภาพที่ 3.10 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนหน้าแอปพลิเคชัน Blynk

3.12 การออกแบบในส่วนกำหนดค่าตัวแปรแอพพลิเคชัน Blynk

ในการออกแบบส่วนของการเขียนโปรแกรมแอพพลิเคชัน Blynk นั้นหลักจากที่ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบในส่วนหน้า User Interface แล้วในส่วนการสั่งการใช้งานของแอพพลิเคชัน ผู้วิจัยได้ทำการเขียนโปรแกรมขึ้นมาในส่วนการรับส่งข้อมูลของตัวบอร์ด WemosD1 โดยการเขียนโปรแกรมของแอพพลิเคชัน Blynk นั้น จะทำการเขียนโปรแกรมส่งเดียวคือส่งบอร์ด WemosD1 ให้รับส่งค่าและรันค่าต่างๆไปเก็บไว้บน Cloud ของ Blynk Server โดยการที่จะ Run code โปรแกรมของ Blynk นั้น จะต้องกำหนดค่าตัวแปรต่างๆในแอพพลิเคชัน Blynk ตามที่ผู้วิจัยกำหนดและในการสร้างตัวแปรต่างๆนั้นแอพพลิเคชัน Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการสร้างตัวแปรแต่ละตัวโดยผู้ออกแบบจะต้องซื้อ ENNRGY BALANCE. ในการที่จะซื้อปุ่มหรือไฟเซอร์ในการสร้างตัวแปรต่างๆ ตามตารางที่ 3.2

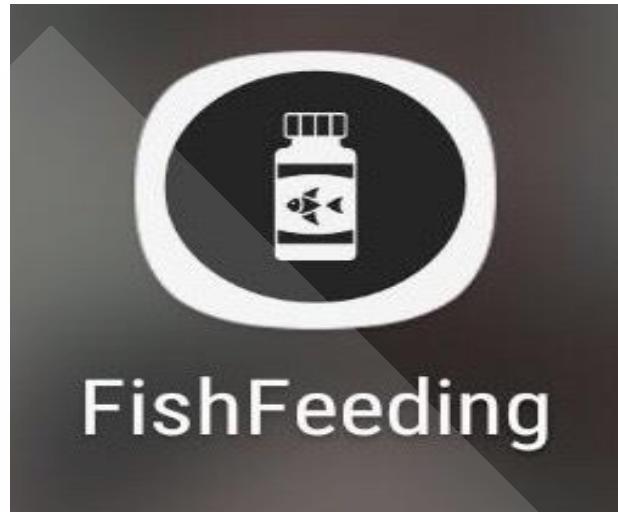
ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชันการทำงานของตัวตัวแปรต่างๆของ Blynk

ค่าตัวแปร	ฟังก์ชันการทำงาน
V0	ช่วงเวลาการให้อาหารปลาช่วงที่1
V1	ช่วงเวลาการให้อาหารปลาช่วงที่2
V2	ช่วงเวลาการให้อาหารปลาช่วงที่3
V3	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่1
V4	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่2
V5	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3
V6	การให้อาหารปลาอัตโนมัติครั้ง
V7	กำหนดตั้งค่าช่วงเวลาที่จะให้อาหารปลา
V8	กำหนดตั้งค่าตั้งค่าช่วงเวลาที่จะให้อาหารปลา
V9	กำหนดตั้งค่าตั้งค่าน้ำที่จะให้อาหารปลา
V10	กำหนดตั้งค่าปริมาณอาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา
V11	ปุ่มนับที่ทำการตั้งค่า
V12	แสดงวัน/เดือน/ปี/เวลา/ปัจจุบัน
V13	อ่านค่าความชุ่มของน้ำในตู้ปลา
V14	กำหนดตั้งค่าความชุ่มของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้
V15	อ่านค่าความชุ่มของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้

หลังจากผู้วิจัยได้กำหนดค่าตัวแปรต่างๆ ในแอพพลิเคชั่น Blynk แล้วผู้วิจัยก็จะดำเนินการเขียนโปรแกรมในการสั่งการบนแอพพลิเคชั่น Blynk กับตัวบอร์ด WemosD1 โดยการเขียนโปรแกรมนั้นจะมีขั้นตอนการทำงานได้ดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมในแอพพลิเคชั่น Blynk และผู้วิจัยจะนำ Token ที่ Blynk Server ได้ส่งมาใน E-mail แล้วผู้วิจัยจะนำไปใส่ในส่วนของโปรแกรมเพื่อที่จะให้ตัวบอร์ด WemosD1 ทำการรันโปรแกรมที่จะเชื่อมต่อกับแอพพลิเคชั่น Blynk หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเรียกไฟล์ค่าฟังชั่นการทำงานส่วนต่างๆ ดังรูปที่ผู้วิจัยได้ໄ่าวีว์และในการเชื่อมต่อ WiFi นั้นจะใช้ตัว ESP8266 ในการเชื่อมต่อ WiFi และจะใช้ตัว EEPROM ทำงานส่วนในส่วนของการอ่านค่าและเก็บข้อมูลการเข้ารหัส WiFi และการเก็บค่าเวลาต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ตั้งค่าเวลาไว้และในส่วนของตัว RTC นั้นจะเป็นตัวเทียบเวลาและตัวถอยเช็คเวลาของข้อมูลในฟังชั่นเวลาในการเชื่อมต่อเวลาข้ากับตัวบอร์ด WemosD1 และแอพพลิเคชั่น Blynk และในส่วนการรับส่งข้อมูลผู้วิจัยได้ออกแบบในการรับส่งข้อมูลโดยใช้ Potocal UDP กับ NTP ในการรับส่งข้อมูลการสั่งการต่างๆ ของแอพพลิเคชั่น Blynk ต่อไป

3.13 การออกแบบแอพพลิเคชั่น Inventor 2

ในส่วนการออกแบบแอพพลิเคชั่น Inventor 2 ผู้วิจัยเลือกใช้แอพพลิเคชั่น Inventor 2 เพราะว่าเป็นแอพพลิเคชั่นที่สามารถออกแบบได้อย่างอิสระและไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ และการเขียนออกแบบ แอพพลิเคชั่น Inventor 2 นั้น โปรแกรมจะถูกออกแบบให้เขียนโปรแกรมผ่านทางหน้าเว็บไซต์โดยจะไม่มีตัวติดตั้งไฟล์โปรแกรมเหมือนโปรแกรมทั่วๆ ไปในการเข้าไปเขียนโปรแกรมแอพพลิเคชั่น Inventor 2 นั้นจะต้องเข้าผ่านทาง Google Chrome และเข้าไปยัง www.google.com แล้วพิมพ์ค้นหาคำว่า แอพพลิเคชั่น Inventor 2 จากนั้นเข้าไปในเว็บแอพพลิเคชั่น Inventor 2 ในการจะเขียนนั้นต้องมี Gmail ในการ Login เข้าไปเขียน Application Inventor 2 หลังจาก Login แล้วในการเขียนแอพพลิเคชั่น Inventor 2 นั้น สิ่งสำคัญอีกอย่างคือ Internet เพาะจะต้องใช้ในการเชื่อมต่อในการออกแบบแอพพลิเคชั่นและในการ Login เข้าแอพพลิเคชั่น Inventor 2 ทุกครั้งแอพพลิเคชั่น Inventor 2 ที่ถูกเขียนขึ้นหรืออัพเดตนั้น ก็จะถูกบันทึกเก็บไว้บน Cloud ของแอพพลิเคชั่น Inventor 2 ด้วย ในส่วนของหน้าของการออกแบบนั้นแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 คือหน้า Designer เป็นหน้าที่ไว้สำหรับสามารถออกแบบได้ค่อนต่างๆ บน UserInterface และส่วนที่ 2 คือหน้า Block เป็นหน้าที่ไว้สำหรับเขียน Code โปรแกรมในการสั่งการแอพพลิเคชั่นในการให้อาหารปลาหรือการแจ้งเตือนตั้งค่าความชุ่มของน้ำภายในตู้ปลา

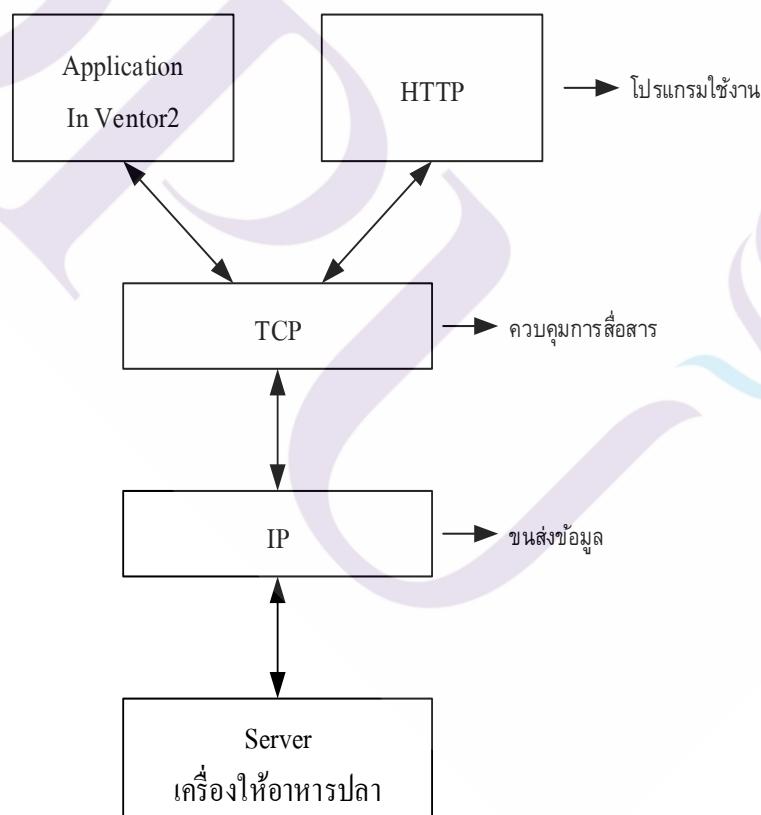
ภาพที่ 3.11 แอพพลิเคชั่น Inventor 2

3.14 การออกแบบระบบรับส่งข้อมูล Application Inventor 2

ระบบการรับส่งข้อมูลนี้แอพพลิเคชั่น Inventor 2 นี้จะต่างกับแอพพลิเคชั่น Blynk ตรงที่จะไม่มี Server แบบสำเร็จรูปและ Cloud ของตัวเอง จึงจำเป็นต้องสร้าง Server ขึ้นมาเอง และเขียนแอพพลิเคชั่นให้เข้มต่อและคำสั่งต่างๆขึ้นมาเอง จึงอาจจะมองว่ายุ่งยากกว่า แอพพลิเคชั่น Blynk ที่มี Server สำเร็จรูปและระบบทั้ง 2 ฝ่ายเป็น Client จึงทำแอพพลิเคชั่น Blynk มองว่าใช้งานและสร้างขึ้นง่ายกว่า จึงทำให้แอพพลิเคชั่น Inventor 2 และ แอพพลิเคชั่น Inventor ยังมีข้อจำกัดการใช้งานอีกด้วยในการใช้งานในที่ต่างๆ เพราะต้อง ให้ระบบ Network ที่เข้มต่อ สามารถมองเห็น Network จากภายนอกด้วยกันได้ ถ้าจะไปใช้ตามหาลัยหรือสถานที่สำคัญที่เป็นระบบ Network ที่ค่อนข้าง Private หรือมี Security สูงก็จะไม่สามารถใช้งานได้ เพราะจำเป็นต้องเข้าไป FixIp ของ vRouter เพื่อที่จะให้ Network มองเห็นภายนอกได้ แต่ข้อดีของ Server Application Inventor 2 ที่เขียนขึ้นมาเอง จะมีข้อดีกว่าแอพพลิเคชั่น Blynk ตรงที่เวลาระบบขัดข้องสารถ ตรวจสอบแก้ไขได้ด้วยตนเอง ได้โดยเพราเป็นระบบ Server และ แอพพลิเคชั่นที่ผู้ใช้ออกแบบ เขียนขึ้นมาเองทุกส่วน จึงง่ายต่อการคุ้มครองและพัฒนาต่อไปได้อีก

ภาพที่ 3.12 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชัน Inventor 2

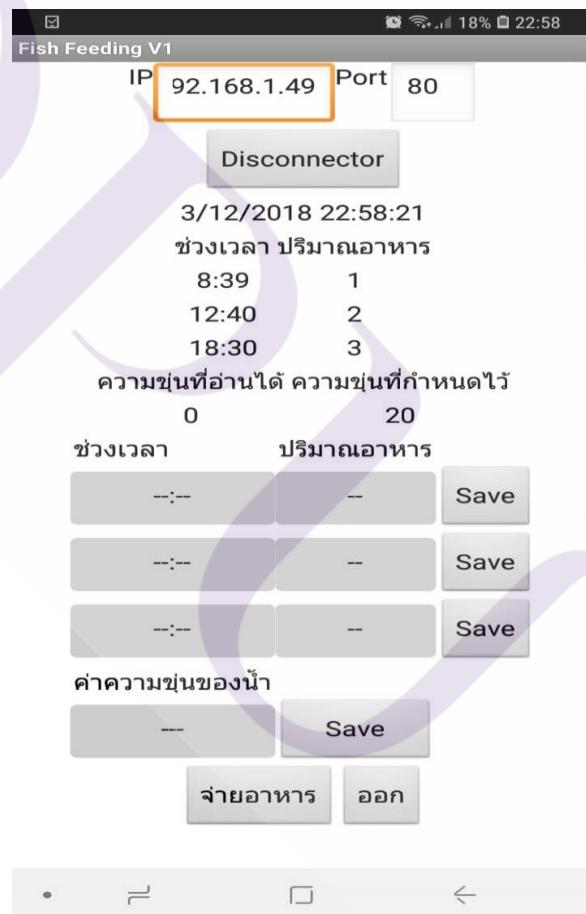

ภาพที่ 3.13 แสดงระบบรับ-ส่งข้อมูลของแอพพลิเคชัน Inventor 2 (ต่อ)

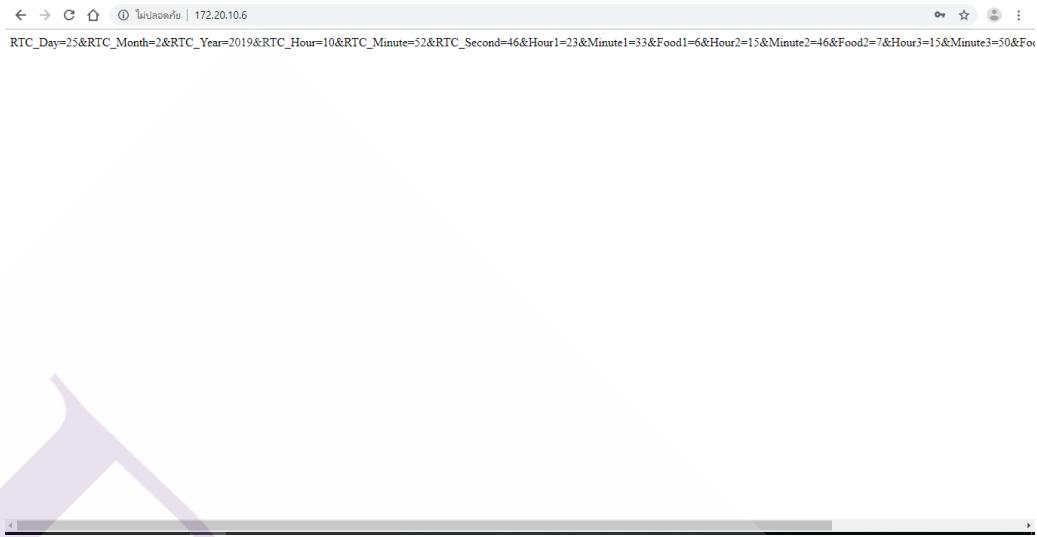
3.15 การออกแบบ User Interface แอพพลิเคชัน Inventor 2

การออกแบบส่วน User Interface ได้ออกแบบไว้เพื่อวัตถุประสงค์ให้ใช้งานได้ง่ายและสะดวกจึงได้ออกแบบในรูปแบบ Application ที่สามารถเข้าถึงได้จากทั้งโทรศัพท์เคลื่อนที่และคอมพิวเตอร์ผ่านหน้า Web browser โดยเน้นใช้งานที่โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นสำคัญสามารถติดตามและสั่งการได้โดยง่าย โดยมีความสามารถสั่งการได้ดังนี้คือ

- ตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาทองในตามช่วงเวลา
- ตั้งค่าแสดงจำนวนปริมาณการให้อาหารปลา
- ตั้งค่าดังความชุนของน้ำในตู้ปลา
- ตั้งค่าเวลาในการให้อาหารปลาทองได้อัตโนมัติ

ภาพที่ 3.14 แสดงข้อมูลการทำงานของ User Interface บนแอพพลิเคชัน Inventor 2

ภาพที่ 3.15 แสดงข้อมูลการทำงานบนหน้า Webserver

3.16 การออกแบบในส่วนการเขียนกำหนดค่าตัวแปรแอพพลิเคชัน Inventor 2

ในส่วนการเขียนโปรแกรมแอพพลิเคชัน Inventor 2 นั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบหน้า User interface ของแอพพลิเคชัน Inventor 2 ใกล้เคียงกับแอพพลิเคชัน Blynk แต่ในส่วนของการเขียนโปรแกรมนั้นแอพพลิเคชัน Inventor 2 ต้องเขียนโปรแกรมทั้ง 2 ฝั่งทั้งฝั่งแอพพลิเคชันและฝั่งบอร์ด WemosD1 เพราะว่าตัวกล่องเครื่องให้อาหารปلاจะเป็น Server ด้วยต้นเอง ดังนั้นการรับส่งข้อมูลจะไม่อุ่งCloud ทำให้การเขียนโปรแกรมจึงจะค่อนข้างเยอะและยุ่งยากซับซ้อนกว่าการเขียนโปรแกรมแอพพลิเคชัน Blynk ตรงที่จะต้องเขียน Server และการรับส่งข้อมูลและฟังชั่นต่างๆ ด้วยต้นเองทั้งหมด และในส่วนของการเขียนโปรแกรมฝั่งแอพพลิเคชัน Inventor 2 จะเป็นภาษาโลโก้ซึ่งในส่วนของการเขียนโปรแกรมนั้นจะไม่ซับซ้อนมากนักซึ่งจะเป็นการลากฟังชั่นการทำงานของส่วนต่างๆ และค่าตัวแปรต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ออกแบบไว้มาวางต่อกันดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงค่าตัวแปรและฟังก์ชันการทำงานของของแอพพลิเคชัน Inventor 2

ค่าตัวแปร	ฟังก์ชันการทำงาน
Screen	หน้าจอแอพพลิเคชัน
Horizontal Arrangement1	ส่วนการทำงาน IP,Port
Label1	หัวข้อ IP
Label2	หัวข้อ Port
IPtexBox	ใส่ IP
PorttexBox	ใส่ Port
Connect	ปุ่ม Connect
LabelTimeDate	แสดงวัน/เดือน/ปี
Table Arrangment 4	ส่วนการแสดงทำงานกำหนดเวลาและปริมาณ การให้อาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา
Label_Section 1	กำหนดค่าเวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1
Label_Section 2	กำหนดค่าเวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2
Label_Section 3	กำหนดค่าเวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 3
Label_Food 1	กำหนดค่าปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1
Label_Food 2	กำหนดค่าปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2
Label_Food 3	กำหนดค่าปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 3
Label 17	หัวข้อ ช่วงเวลา
Label 18	หัวข้อ ปริมาณอาหาร
Label19	หัวข้อความบุ่นที่อ่านได้
Label20	หัวข้อข้อความบุ่นที่กำหนดໄວ
Label_Water	ตั้งค่าความบุ่นที่อ่านได้
Label_SetWater	ตั้งค่าความบุ่นที่กำหนดໄວ
Tabel Arrangment2	ส่วนตั้งค่าทำงานกำหนดเวลาและปริมาณการให้อาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา
Button Save 1	บันทึกข้อมูลการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1
Button Save 2	บันทึกข้อมูลการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2

Button Save 3	บันทึกข้อมูลการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3
Button Save 4	บันทึกข้อมูลการค่าความชุ่นของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้
TimePickerFood 1	เวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่1
TimePickerFood 2	เวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่2
TimePickerFood 3	เวลาการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3
Label21	หัวข้อช่วงเวลาการให้อาหารปลา
ListPickerFood 1	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่1
ListPickerFood 2	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่2
ListPickerFood 3	ปริมาณการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่3
ListPickerWater	ค่าความชุ่นของน้ำในตู้ปลาที่กำหนดไว้
ButtonPay	ปุ่มการให้อาหารปลาอัตโนมัติครั้ง
ExitButton	ปุ่มออก
Notifier 1	แจ้งเตือนน้ำในตู้ปลาชุ่นเกินกว่ากำหนด

บทที่ 4

ผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำแอพพลิเคชันสำหรับประมวลผลห้องทดลอง Blynk กับแอพพลิเคชัน Inventor2 มาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานในด้านต่างๆ โดยจะทดสอบผ่านการทดสอบผ่านทางหน้า User interface และฟีเจอร์ต่างๆ และฟังชั่นและเงื่อนไขของแอพพลิเคชัน โดยจะทำการทดสอบการใช้งานกับเครื่องให้อาหารปลาโดยผลการทดสอบจะอยู่ในตารางที่ผู้วิจัยทำขึ้นมาเพื่อให้เห็นการเปรียบเทียบข้อแตกต่างในด้านต่างๆ แอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2 ว่าแตกต่างกันอย่างไรบ้างในด้านประสิทธิภาพด้านต่างๆ เช่น ด้านเวลา ด้านค่าใช้จ่ายและสามารถนำไปใช้งานจริงได้ถูกต้องแม่นยำตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้งาน

4.1 ผลการทดสอบการการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบ User Interface และ ฟีเจอร์ และ ฟังชั่นเงื่อนไขต่างๆ ของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor 2

ผลการทดสอบจะเห็นได้ว่าแอพพลิเคชัน Blynk นั้นสามารถออกแบบในส่วน ฟีเจอร์และในส่วนหน้า User Interface นั้นจะออกแบบได้ไม่ยอดเยี่ยมเมื่อเทียบกับแอพพลิเคชัน Inventor2 แต่ในส่วนระบบการทำงานด้านการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตและการใช้งานนั้นแอพพลิเคชัน Blynk จะสามารถใช้งานได้หลากหลายระบบแตกต่างจาก แอพพลิเคชัน Inventor2 ตรงที่สามารถใช้งานได้แค่ระบบ Android แต่ในส่วนฟังชั่นต่างๆ การทดสอบทั้งสองแอพพลิเคชันจะไม่ต่างอะไรมากนักจะแตกต่างตรงที่ ว่าแอพพลิเคชัน Inventor2 ค่อนข้างจะฟังชั่นที่ผู้ใช้สามารถแก้ไขออกแบบได้ด้วยตัวเองแต่แอพพลิเคชัน Blynk จะเป็นแอพพลิเคชันที่ค่อนข้างจะสำเร็จรูปจะไม่สามารถใส่ฟังชั่นหรือออกแบบอะไรมามาก ดังตารางที่ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบหน้า User Interface และฟีเจอร์และฟังชั่นเงื่อนไขต่างๆ ของแอปพลิเคชัน Blynk กับ แอปพลิเคชัน Inventor2

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการออกแบบหน้าฟีเจอร์และฟังชั่นเงื่อนไขต่างๆ	แอปพลิเคชัน Blynk	แอปพลิเคชัน Inventor2
สามารถออกแบบในส่วนUser Interface	✓	✓
สามารถออกแบบในส่วนอักษร,สี,ภาพ, เสียง	✗	✓
สามารถลิ้งค์ข้อมูลเว็บไซต์	✓	✓
สามารถแสดงข้อมูลบนเว็บบริวารเซอร์	✗	✓
สามารถแจ้งเตือนผ่านแอปพลิเคชัน	✓	✓
สามารถเก็บข้อมูลไว้บนCloud	✓	✓
สามารถดึงไฟล์ข้อมูลเข้าไปบน แอปพลิเคชัน	✗	✓
สามารถแชร์แอปพลิเคชันผ่าน QR Code	✓	✓
สามารถจำลองสั่งการผ่านคอมพิวเตอร์	✗	✓
สามารถLogin ผ่าน E-Mail	✓	✓
สามารถLogin Facebook	✓	✗
สามารถเลือกภาษาบนแอปพลิเคชัน	✓	✓
สามารถใช้งานผ่านระบบAndroid V.2.3 ขึ้นไป	✓	✓
สามารถใช้งานผ่านระบบ IOS V.6 ขึ้น ไป	✓	✗

4.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบแอพพลิเคชัน Blynk กับแอพพลิเคชัน Inventor2

ผลการทดสอบจะเห็นได้ว่าแอพพลิเคชัน Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการออกแบบการสร้างแอพพลิเคชันโดยผู้ใช้ต้องซื้อ ENERGY BALANCE เพื่อที่จะสร้างไอค่อนและในกรณีผู้อื่นจะมาดาวน์โหลดแอพพลิเคชันเพื่อจะนำไปใช้ต่ออนึ่นก็ต้องมีค่าใช้จ่ายในการซื้อ ENERGY BALANCE เมื่อฉันกันถึงจะดาวน์โหลดแอพพลิเคชันไปใช้งานต่อไปได้ จะแตกต่าง กับ แอพพลิเคชัน Inventor2 จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการใช้งานใดๆทั้งสิ้น แต่แอพพลิเคชัน Inventor2 จะมีข้อจำกัดตรงที่ใช้งานได้แค่ระบบAndroid อย่างเดียวดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ตารางการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบและการนำไปใช้งานแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2

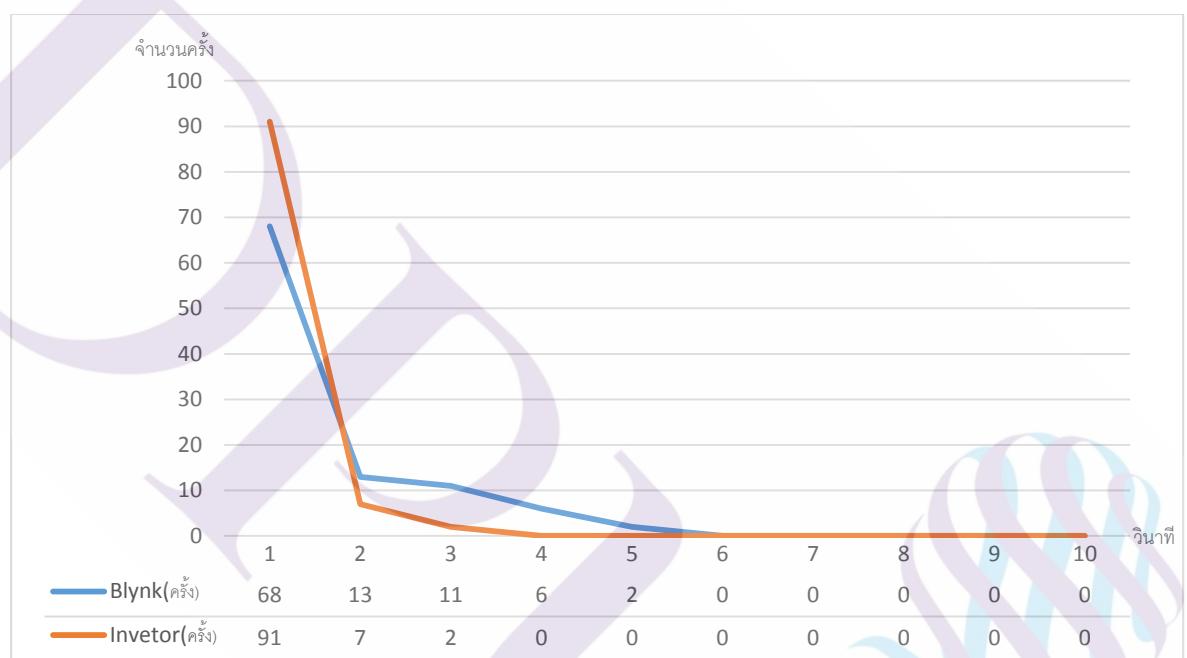
เปรียบเทียบประสิทธิภาพด้าน งบประมาณค่าใช้จ่ายในการ ออกแบบและการนำไปใช้งาน	แอพพลิเคชัน Blynk	แอพพลิเคชัน Inventor2
ค่าใช้จ่ายในการออกแบบ ในส่วน User Interface	✓	✗
ค่าใช้จ่ายในการดาวน์โหลด ในส่วนการนำไปใช้งาน	✓	✗

4.3 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2

ผลการทดสอบการประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2 นั้นจะมีปัจจัยในการสั่งการใช้งานขึ้นอยู่กับอินเตอร์เน็ตที่ใช้ในการเชื่อมต่อในการรับส่งข้อมูล กรณีถ้าอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อนั้นมีความเสถียรปกติแอพพลิเคชันนั้นจะสามารถสั่งการแอพพลิเคชันได้ทันทีแต่ถ้าการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตเกิดขัดข้องไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้าดับหรือระบบอินเตอร์เน็ตบัดข้อง ก็อาจจะไม่สามารถสั่งการแอพพลิเคชันได้ทันทีอาจจะเกิดการหน่วงด้านเวลาบ้าง โดยจากผลการทดสอบผู้วิจัยสั่งการทำการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตทั้งสอง แอพพลิเคชันแบบเดียวโดยจะจับเวลาในการสั่งการ 100 ครั้งจะเห็นได้ว่าแอพพลิเคชัน Blynk นั้นจะเกิดการหน่วงในการ

รับส่งข้อมูลมากกว่าแอพพลิเคชั่น Inventor2 เพราะว่าแอพพลิเคชั่น Blynk นั้น Server อยู่บน Cloud ทำให้เวลาในการเดินทางข้อมูลอาจจะช้ากว่าแอพพลิเคชั่น Inventor2 โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบในการขับหน่วงเวลาโดยการสั่งการผ่านเครื่องให้อาหารปลาเป็นจำนวน 100 ครั้ง ของเวลาทุกภูมิภาคดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ตารางกราฟเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2

4.4 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2

ผลการทดสอบการประสิทธิภาพด้านเวลาในการใช้งานของแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 นั้นจะมีปัจจัยในการสั่งการใช้งานขึ้นอยู่กับอินเตอร์เน็ตที่ใช้ในการเชื่อมต่อในการรับส่งข้อมูล กรณีถ้าอินเตอร์เน็ตที่เชื่อมต่อ มีความเสถียรปกติแอพพลิเคชั่นนั้น จะสามารถสั่งการแอพพลิเคชั่นได้ทันทีแต่ถ้าการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตเกิดขัดข้อง ไม่ว่าจะเป็นไฟฟ้าดับหรือระบบอินเตอร์เน็ตขัดข้อง ก็อาจจะไม่สามารถสั่งการแอพพลิเคชั่นได้ทันทีอาจจะเกิดการหน่วงด้านเวลาบ้าง โดยจากผลการทดสอบผู้วิจัยสั่งการทำการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตทั้งสองแอพพลิเคชั่นแบบเดียว โดยจะจับเวลาในการสั่งการของแต่แอพพลิเคชั่นทั้งสองแอพพลิเคชั่น

โดยจะจับเวลาในการสั่งการ 100 ครั้ง จะเห็นได้ว่าแอพพลิเคชัน Blynk นั้นจะเกิดการหน่วงในการรับส่งข้อมูลมากกว่าแอพพลิเคชัน Inventor2 เพราะว่าแอพพลิเคชัน Blynk นั้น Server อยู่บน Cloud ต่างประเทศ จึงทำให้เวลาในการเดินทางข้อมูลอาจจะช้ากว่าแอพพลิเคชัน Inventor2 โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบในการจับหน่วงเวลาโดยการสั่งการผ่านเครื่องให้อาหารปลาเป็นจำนวน 100 ครั้ง ของเวลาทุกwin ที่ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ตารางการการเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการออกแบบการรับส่งข้อมูลของแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2

เปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านการอักแบบการรับส่งข้อมูล	แอพพลิเคชัน Blynk	แอพพลิเคชัน Inventor2
การใช้งานผ่านเครือข่าย Network Private IP	✓	✓
การใช้งานผ่านเครือข่าย Network Public IP	✓	✓

4.5 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของอุปกรณ์ Hardware ในการควบคุมการทำงาน

ผลการทดสอบประสิทธิภาพในส่วนอุปกรณ์ Hardware ใน การควบคุมการทำงานสามารถทำงานได้ดีโดยสามารถควบคุมสั่งการผ่านแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2 ได้อย่างเหมาะสมเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

4.6 ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของทั้งระบบ

ผลการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมของทั้งระบบ เมื่อระบบทั้งหมดถูกใช้งานจริง สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ระบบก็อาจมีปัญหาในกรณีที่ Network หรือ Wi-Fi ที่ทำการเชื่อมต่อกับ Internet ไม่ได้ แต่ยังสามารถกลับมาใช้งานได้ในภายหลัง ปัญหานี้เกิด Internet ทำให้ข้อมูลที่ต้องการจะส่งตามช่วงเวลา ไม่สามารถส่งข้อมูลได้ตามต้องการ แต่ยังสามารถกลับทำงานได้ตามข้อมูลที่สั่งการตั้งค่าไว้ กรณีที่ Wi-Fi internet กลับมาเป็นสภาพปกติ แล้ว ผู้ใช้งานสามารถใช้งานตามคำสั่งที่ตั้งค่าไว้ได้อีกครั้ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 ผลการทดลองภาพรวมเบรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงาน

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบและเบรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานระหว่างแอพพลิเคชันสำเร็จรูประหว่างแอพพลิเคชัน Blynk กับ แอพพลิเคชัน Inventor2 โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (IoT) เข้ามาช่วยเพื่อศึกษาและเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้งาน แอพพลิเคชันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของผู้วิจัยที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

5.2 การบรรลุวัตถุประสงค์

1. แอพพลิเคชัน Blynk มีไฟล์ Library สำหรับอุปกรณ์ IoT ทำให้ช่วยลดขั้นตอนการเขียนโปรแกรม สามารถนำคำสั่งไปใช้งานในการรับส่งข้อมูลได้โดย แต่ในส่วนของแอพพลิเคชัน Inventor2 จะไม่มี Library ให้สำหรับอุปกรณ์ IOT จึงต้องเขียนโปรแกรม Server ในการรับส่งข้อมูลระหว่างอุปกรณ์กับแอพพลิเคชันนี้มากอง

2. แอพพลิเคชันมี Component ที่สามารถใช้งานได้สะดวก เพียงกำหนดค่า Parameter ให้ถูกต้องก็สามารถเชื่อมต่อ กับ อุปกรณ์ IOT ได้โดย ส่วนแอพพลิเคชัน Inventor2 ในการสั่งงาน Component จะต้องเขียนโค้ดโปรแกรมในการสั่งการขึ้นมาเอง

3. ระบบที่ใช้แอพพลิเคชัน Blynk อุปกรณ์ทั้ง 2 ฝั่ง จะเป็น Client ทำให้ง่ายต่อการใช้งาน สามารถนำเครื่องไปใช้งานที่ใดก็ได้ ส่วนแอพพลิเคชัน Inventor2 ตัวเครื่องให้อาหารปلاจทำหน้าที่เป็น Server ซึ่งการนำไปใช้งานจะต้องเช็คค่า Network IP ให้ตัวกล่องสามารถมองเห็น Network จากภายนอก ได้ ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้งาน

4. แอพพลิเคชัน Blynk สามารถใช้งานระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้ทั้ง 2 ระบบ Android และ IOS แต่ แอพพลิเคชัน Inventor 2 สามารถใช้ได้แค่ ระบบเดียวคือ ระบบ Android แต่สามารถจำลองผ่านคอมพิวเตอร์ได้

5. แอพพลิเคชั่น Blynk จะมีข้อเสียคือ เป็น Server ที่อยู่บน Cloud แบบสำเร็จรูปซึ่งเวลา Cloud หรือ Server มีปัญหาขัดข้องจะไม่สามารถตรวจสอบหรือแก้ไขอะไรได้เลยจะต่างกับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 ที่มี Server เป็นของตัวเองซึ่งสามารถตรวจสอบแก้ไขได้ในกรณีเวลาที่ Server หรือระบบมีปัญหา

6. แอพพลิเคชั่นมี Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการซื้อ ENERGY BALANCE เพื่อสร้าง ไอค่อนต่างๆแต่ในส่วนแอพพลิเคชั่น Inventor2 จะไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้นในการสร้างไอค่อน แอพพลิเคชั่น

5.3 องค์ความรู้สำคัญ

ในงานวิจัยนี้ได้นำเสนอองค์ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบและเปรียบเทียบประสิทธิภาพ การทำงานและการใช้งานระหว่างแอพพลิเคชั่น Blynk กับ แอพพลิเคชั่น Inventor2 โดยประยุกต์ใช้ เทคโนโลยี (IoT) เข้ามาช่วยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการใช้งานของแอพพลิเคชั่นให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์และขอบเขตของผู้วิจัยที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

5.4 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่อ

1. สามารถนำผลการทดลองนี้ไปเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานและการใช้งานระหว่างแอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่น Inventor2 ไปเปรียบเทียบประสิทธิภาพกับ แอพพลิเคชั่นอื่นๆได้

2. สามารถนำความรู้เกี่ยวกับ แอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่น Inventor2 ไปสร้าง และพัฒนาต่อยอดไปรึเปล่าได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. สามารถสามารถนำความรู้เกี่ยวกับแอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่น Inventor2 นำไปพัฒนาต่อยอดเชิงธุรกิจต่อไปได้

4. สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับอุปกรณ์ (IoT) นำไปพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพต่อไปได้

5.5 สรุป

ในงานวิจัยนี้ได้เปรียบเทียบประสิทธิภาพการทำงานและการใช้งานงานระหว่างแอพพลิเคชั่น Blynk กับแอพพลิเคชั่น Inventor2 นั้น จะมีข้อแตกต่างกันทั้งในส่วนการออกแบบ แอพพลิเคชั่นและในส่วนการรับส่งข้อมูลการจากที่ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำงานและการใช้งานของทั้งสองแอพพลิเคชั่นนั้นจะสังเกตได้ว่าแอพพลิเคชั่น Blynk จะใช้งาน และเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตสะดวกและง่ายกว่าแอพพลิเคชั่น Inventor2 เพราะมี Server สำรองอยู่บน Cloud และในส่วนการเขียนโปรแกรมนั้นแอพพลิเคชั่น Blynk ยังช่วยลดขั้นตอนการเขียนโปรแกรมได้อีกด้วยเพราะมีไฟล์ Liberty ที่สำเร็จรูปจริงทำให้ลดภาระการทำงานในส่วนของ Server และลดภาระทัพยากรของคอมพิวเตอร์ไปอีกด้วยซึ่งจะแตกต่างกับแอพพลิเคชั่น Inventor2 ที่ต้องเขียน Server ใน การรับส่งข้อมูลขึ้นมาเอง จึงมีข้อจำกัดในการเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตที่จะค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อนกว่าแอพพลิเคชั่น Blynk แต่ในส่วนของการออกแบบหน้าตาและฟีเจอร์และฟังชั่นต่างๆนั้นแอพพลิเคชั่น Inventor2 จะสามารถออกแบบได้อิสระกว่าแอพพลิเคชั่น Blynk ทั้งในส่วนหน้าตาของแอพพลิเคชั่นและในส่วนการสั่งการต่างๆและในส่วนด้านค่าใช้จ่ายในการออกแบบนั้น แอพพลิเคชั่น Blynk จะมีค่าใช้จ่ายในการออกแบบแต่แอพพลิเคชั่น Inventor2 จะไม่มีค่าใช้จ่ายแต่จะสามารถใช้งานได้ในระบบ Android อย่างเดียวแต่สามารถจำลองผ่านคอมพิวเตอร์ได้และในส่วน แอพพลิเคชั่น Blynk นั้น จะสามารถใช้งานได้ทั้งในระบบ IOS และในระบบ Android และเป็นที่นิยมแพร่หลายมากกว่าแอพพลิเคชั่น Inventor2 ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยหวังว่าการในการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการทั้งสองแอพพลิเคชั่นนั้นจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้พัฒนาและผู้ใช้งานต่อไป

ภาพที่ 5.1 แสดงเครื่องให้อาหารปลา

บริณานุกรม

บรรณาธิการ

ภาษาไทย

จากชีวี กุลยอดและศิลป์ปั้นรงค์ นวพัฒน์ ได้วิจัย เรื่อง ต้นแบบระบบควบคุมการเปิด-ปิดไฟผ่านแอปพลิเคชัน บนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ *Wireless Light Switch Prototype with an Android Application*. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ธิติพงษ์ รักมหาริกรณ์ ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการประยุกต์ใช้ Internet of Things (IoT) กับ Smart Agriculture 4.0. (วิทยานิพนธ์มหบันฑิต). สาขาวิศวกรรมข้อมูลขนาดใหญ่ วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

พิชิต บุญครอง และพิศณุ บุรุมศรี. ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการพยากรณ์อนุกรมเวลาโดยใช้ MIT App Inventor *MIT App Inventor-Based Application for Time Series Forecasting*. สาขาวิชาสารสนเทศการลงทุน วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต.

มหาศักดิ์ เกตุนำ. ได้วิจัยเรื่อง Internet of Things (IoT) ภาควิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

สุจินต์ ณ นคร. ได้วิจัย เรื่อง ระบบควบคุมผักสลัดอัจฉริยะ(Smart Salad Planting). (วิทยานิพนธ์-มหาบัณฑิต). สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม วิทยาลัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

สุชาดา พลาชัยกิริมย์ศิล. ได้วิจัยเรื่อง แนวโน้มการใช้แอปพลิเคชัน .(วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต).

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การศึกษาค้นคว้าแอพพลิเคชั่น Blynk. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2FXASEV>

การศึกษาค้นคว้า แอพพลิเคชั่น Inventor 2. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 <https://bit.ly/2rpX0PS>

การศึกษาค้นคว้าแอพพลิเคชั่น Inventor 2 สำหรับออกแบบ, สำหรับเขียนโค้ด. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 จาก <https://bit.ly/2CK1w3L>

การศึกษาค้นคว้าแอพพลิเคชั่น NETPIE Freeboard. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2561 จาก

<https://bit.ly/2tADvXJ>

การศึกษาค้นคว้า แอพพลิเคชั่น Node-RED. สืบค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2561 ,<https://bit.ly/2TkaFsW>

การศึกษาค้นคว้า Arduino. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2561 , จาก IDE<https://bit.ly/2BTtY2C>

การศึกษาค้นคว้า Internet of Things(Iot) . สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2tp0kxz>

การศึกษาค้นคว้า NTP (Network Time Protocol) . สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561 2561, จาก
<https://bit.ly/2EhCbPD>

การศึกษาค้นคว้า UDP (User Datagram Protocol) . สืบค้นเมื่อ 14 ตุลาคม 2561 2561,

จาก <https://bit.ly/2VZ0itc>

การศึกษาค้นคว้า TCP/IP (Transmission Control Protocol/ Internet Protocol) . สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2FxfQ1k>

การศึกษาค้นคว้า MQTT Server Potocal. สืบค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2561 , จาก <https://bit.ly/2tA6WZX>

การศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบสำคัญในการเชื่อมต่อ Internet of Things เข้ากับ Cloud สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2562 , จาก <https://bit.ly/2FGOwMM>

การศึกษาค้นคว้า End-to-End Encryption สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2562, จาก

<https://bit.ly/2WH1BfJ>

ภาคพนวก

การเปรียบเทียบการพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ IOT สำหรับ

โทรศัพท์มือถือระหว่าง IOT Cloud Platform Application และ End-to-End Application

กรณีศึกษา เครื่องให้อาหารปลา

ในส่วนอุปกรณ์(Hardware)

Arduino WeMos D1

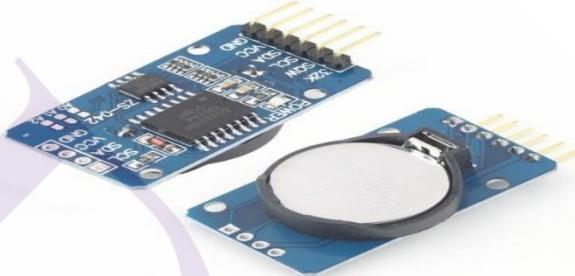
ระบบ Sensor Node ในงานวิจัยนี้เลือกใช้บอร์ด WeMos-D1 R2 เป็นบอร์ดที่นำเอา Arduino UNO R3 กับ ESP8266 WIFI มารวมกันในบอร์ดฯ เดียวทำให้ผู้ใช้งานไม่ต้องต่อสายไฟเอง คือ Arduino UNO with Buitin WiFi บอร์ดรุ่นนี้จะไม่มีสาย Sync. และมาให้เพื่อรองรับผู้ใช้งานสามารถใช้งานสาย Micro USB Cable ที่ใช้กับมือถือAndroid ทั่วไปได้โดยตรง ส่วนในการอัปโหลดโปรแกรมลงบนบอร์ด เราสามารถใช้ Arduino IDE ได้เลย แต่จำเป็นต้องติดตั้ง USB Driver ของมันก่อน

ภาพแสดง Arduino WeMos D1

RTC Real Time Clock

(RTC) ก็คือ อุปกรณ์ที่ให้ค่าเวลาตามจริง ซึ่งทำงานของบอร์ดนี้จะจับสัญญาณนาฬิกาที่ได้มาจาก Crystal นั่นเอง บางรุ่นก็จะมีถ่านสำรองมาให้ถ่านสำรองจะทำหน้าที่ในการบันทึกเวลาอย่างต่อเนื่องถึงแม้ว่าจะไม่มีไฟมาเลี้ยงมาที่ตัวบอร์ดส่วนเวลาเก็บยังคงนับได้ต่อเนื่อง ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องเสียเวลาตั้งเวลาใหม่หลังจากที่ไฟเลี้ยงหยุดจ่าย

ภาพแสดง RTC Real Time Clock Memory Module

Analog turbidity sensor

Sensor Node วัดระดับความขุ่นของน้ำ (Analog turbidity sensor) จะตรวจสอบจากการนำและหักเหของแสงของน้ำในตู้ปลาแล้วแจ้งค่าที่ได้เดือนไปยังเข้าของให้ทำการเปลี่ยนน้ำในตู้ปลา โดยการทำงานแรงดัน 5 โวลต์ มีเอาต์พุตได้สองแบบ คือ อนาลอกแรงดันตั้งแต่ 0.4 ถึง 5 โวลต์ และดิจิตอล High / Low โดยปรับค่าที่ตัวด้านท่านปรับค่าได้ ข้อควรระวังในการใช้งานคือหัวไฟrobจะไม่กันน้ำ ไม่สามารถน้ำได้ การจุ่มน้ำทำได้เฉพาะส่วนปลายไฟrobที่เป็นแท่งพลาสติกโปร่งแสง

ภาพแสดง Analog turbidity sensor

Motor Servo

เป็นมอเตอร์ที่มีการควบคุมการเคลื่อนที่ไม่ว่าจะเป็นระยะ ความเร็ว หมุนการหมุนโดยใช้การควบคุมแบบป้อนกลับ (Feedback control) เป็นอุปกรณ์ที่สามารถควบคุมเครื่องจักรกลหรือระบบการทำงานให้เป็นไปตามความต้องการ เช่น ควบคุมความเร็ว (Speed), ควบคุมแรงบิด (Torque), ควบคุมแรงดึงดูด (Position), ระยะทางในการเคลื่อนที่(หมุน) (Position Control) ของตัวมอเตอร์ได้ ซึ่งมอเตอร์ทั่วไปไม่สามารถควบคุมในลักษณะการทำงานเบื้องต้นได้ และให้ผลลัพธ์ตามความต้องการที่ต้องใช้ความแม่นยำสูง

ภาพที่แสดง Motor Servo

Character LCD Display

LCD ย่อมาจากคำว่า Liquid Crystal Display ซึ่งเป็นจอที่ทำมาจากผลึกคริสตอลเหลวหลักการคือด้านหลังจะมีไฟส่องสว่าง หรือที่เรียกว่า Backlight อยู่ เมื่อมีการปล่อยกระแสไฟฟ้าเข้าไปกระตุนที่ผลึก ก็จะทำให้ผลึกโปรงแสง ทำให้แสงที่มาจากไฟ Backlight แสดงขึ้นมาบนหน้าจอ ส่วนอื่นที่โคนผลึกปิดกันไว้ จะมีสีที่แตกต่างกันตามสีของผลึกคริสตอล เช่น สีเขียว หรือสีฟ้า ทำให้มีเมื่องไวที่จอก็จะพบกับด้านหนังสือสีขาว แล้วพบกับพื้นหลังสีต่างๆกันไปและจอ LCD จะแบ่งเป็น 2 แบบใหญ่ๆตามลักษณะการแสดงผลดังนี้

1. Character LCD เป็นจอที่แสดงผลเป็นตัวอักษรตามช่องแบบตากตัว เช่น จอ LCD ขนาด 16x2 หมายถึงใน 1 แถว มีตัวอักษรใส่ได้ 16 ตัว และมีทั้งหมด 2 บรรทัดให้ใช้งาน ส่วน 20x4 หมายถึงใน 1 แถว มีตัวอักษรใส่ได้ 20 ตัว และมีทั้งหมด 2 บรรทัด

2. Graphic LCD เป็นจอที่สามารถกำหนดได้ว่าจะให้แต่ละจุดบนหน้าจอ กันแสง หรือปล่อยแสงออกไป ทำให้จนนี้สามารถสร้างรูปขึ้นมาบนหน้าจอได้ การระบุขนาดจะระบุในลักษณะ

ของจำนวนจุด) Pixels) ในแต่ละแนว เช่น 128x64 หมายถึงจอที่มีจำนวนจุดตามแนวนอน 128 จุด และมีจุดตามแนวตั้ง 64 จุด

การเชื่อมต่อ Character LCD จะมีด้วยกัน 2 แบบ คือ

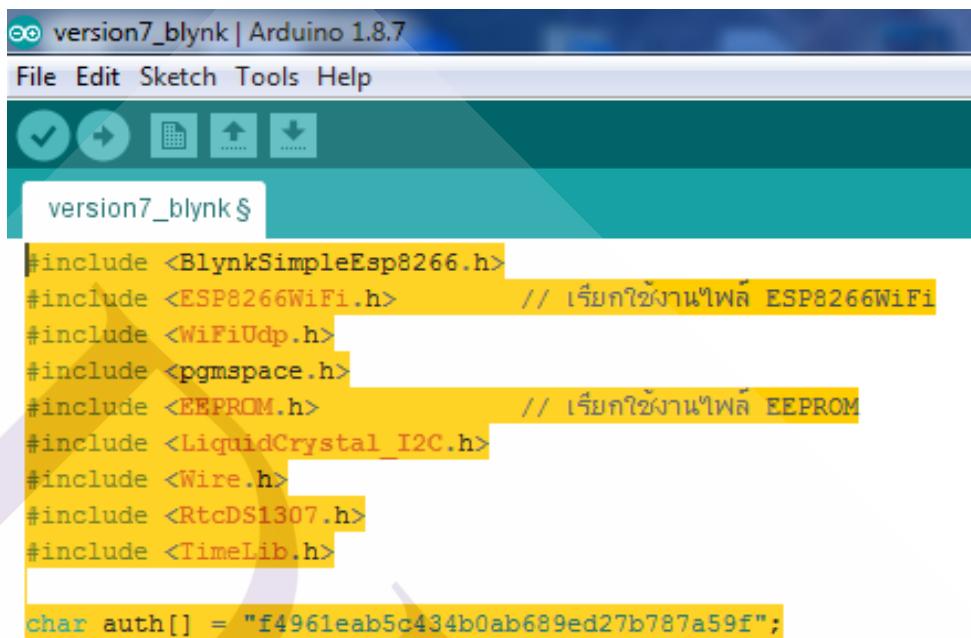
- การเชื่อมต่อแบบขนาน - เป็นการเชื่อมต่อจอ LCD เข้ากับบอร์ด Arduino โดยตรง โดยจะแบ่งเป็นการเชื่อมต่อแบบ 4 บิต และการเชื่อมต่อแบบ 8 บิต ใน Arduino จะนิยมเชื่อมต่อแบบ 4 บิต เนื่องจากใช้สายในการเชื่อมต่อน้อยกว่า

- การเชื่อมต่อแบบอนุกรม - เป็นการเชื่อต่อกับจอ LCD ผ่านโมดูลแปลงรูปแบบ การเชื่อมต่อ กับจอ LCD จากแบบขนาน มาเป็นการเชื่อมต่อแบบอื่นที่ใช้สายน้อยกว่า เช่น การใช้ โมดูล I2C Serial Interface จะเป็นการนำโมดูลเชื่อมเข้ากับตัวจอ LCD แล้วใช้บอร์ด Arduino เชื่อมต่อ กับบอร์ด โมดูลผ่านโปรโตคอล I2C ทำให้ใช้สายเพียง 4 เส้น ก็ทำให้หน้าจอแสดงผล ข้อมูลต่างๆออกมากได้

ภาพแสดง Character LCD Display

ในส่วนการเขียนโปรแกรมในส่วนแอพพลิเคชัน Blynk

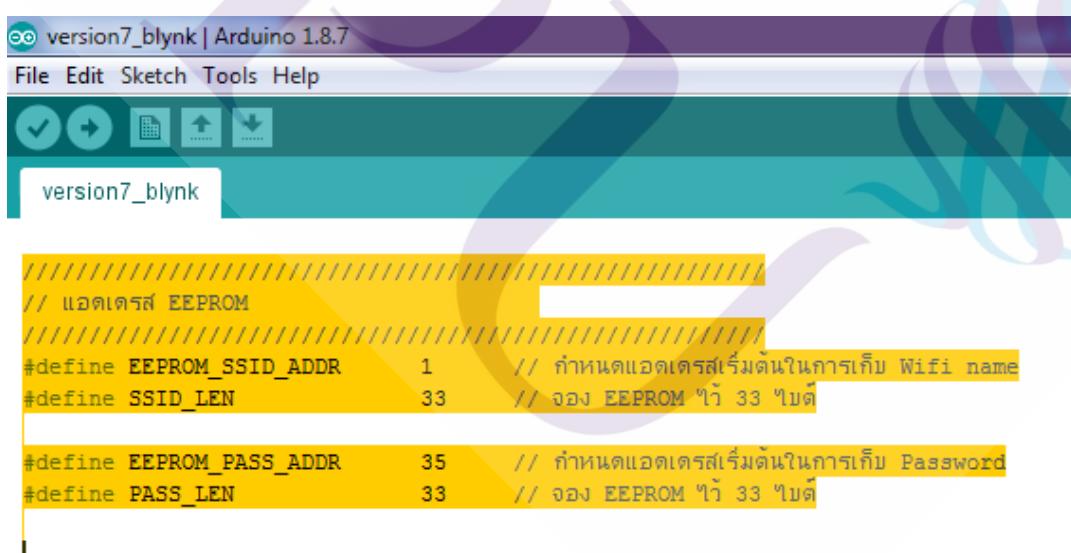

The screenshot shows the Arduino IDE interface with the title bar "version7_blynk | Arduino 1.8.7". The code editor contains the following C++ code:

```
#include <BlynkSimpleEsp8266.h>
#include <ESP8266WiFi.h>           // เรียกใช้งานไฟล์ WiFi
#include <WiFiUdp.h>
#include <pgmspace.h>
#include <EEPROM.h>                 // เรียกใช้งานไฟล์ EEPROM
#include <LiquidCrystal_I2C.h>
#include <Wire.h>
#include <RtcDS1307.h>
#include <TimeLib.h>

char auth[] = "f4961eab5c434b0ab689ed27b787a59f";
```

ภาพแสดงการเรียกใช้งานไฟล์คำสั่งฟังชันการทำงานต่างๆ แอพพลิเคชัน Blynk

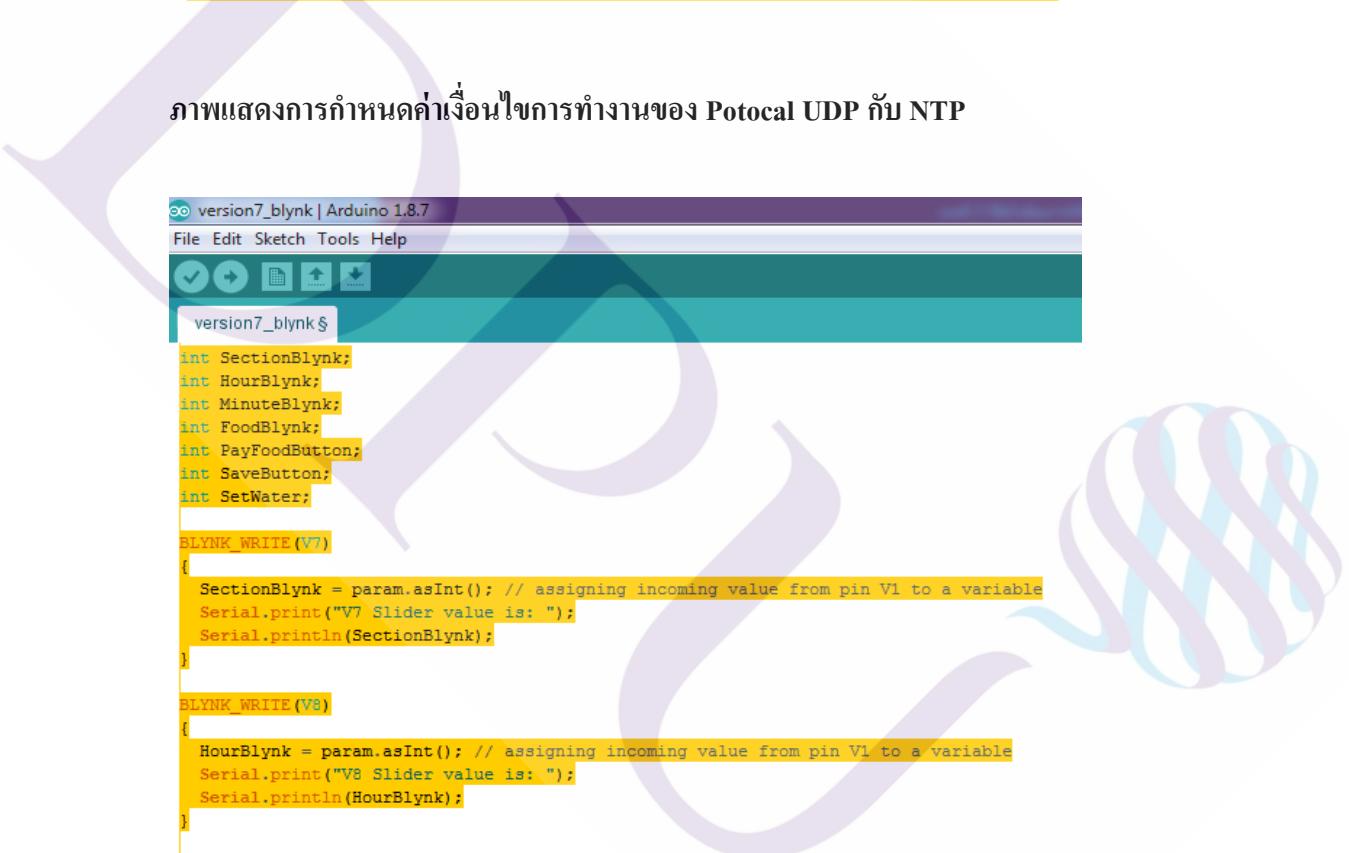
The screenshot shows the Arduino IDE interface with the title bar "version7_blynk | Arduino 1.8.7". The code editor contains the following C++ code:

```
////////
// 宣告地址 EEPROM
////////

#define EEPROM_SSID_ADDR    1      // กำหนด宣告地址從哪個位址開始寫入 Wifi name
#define SSID_LEN             33     // 由 EEPROM 取出的字串長度為 33 個字元

#define EEPROM_PASS_ADDR    35     // กำหนด宣告地址從哪個位址開始寫入 Password
#define PASS_LEN              33    // 由 EEPROM 取出的字串長度為 33 個字元
```

ภาพแสดงการกำหนดค่าการทำงานของ EEPROM ในการอ่านค่าเก็บข้อมูลชื่อและรหัสผ่าน WiFi ที่จะใช้เชื่อมต่อ

version7_blynk | Arduino 1.8.7

File Edit Sketch Tools Help

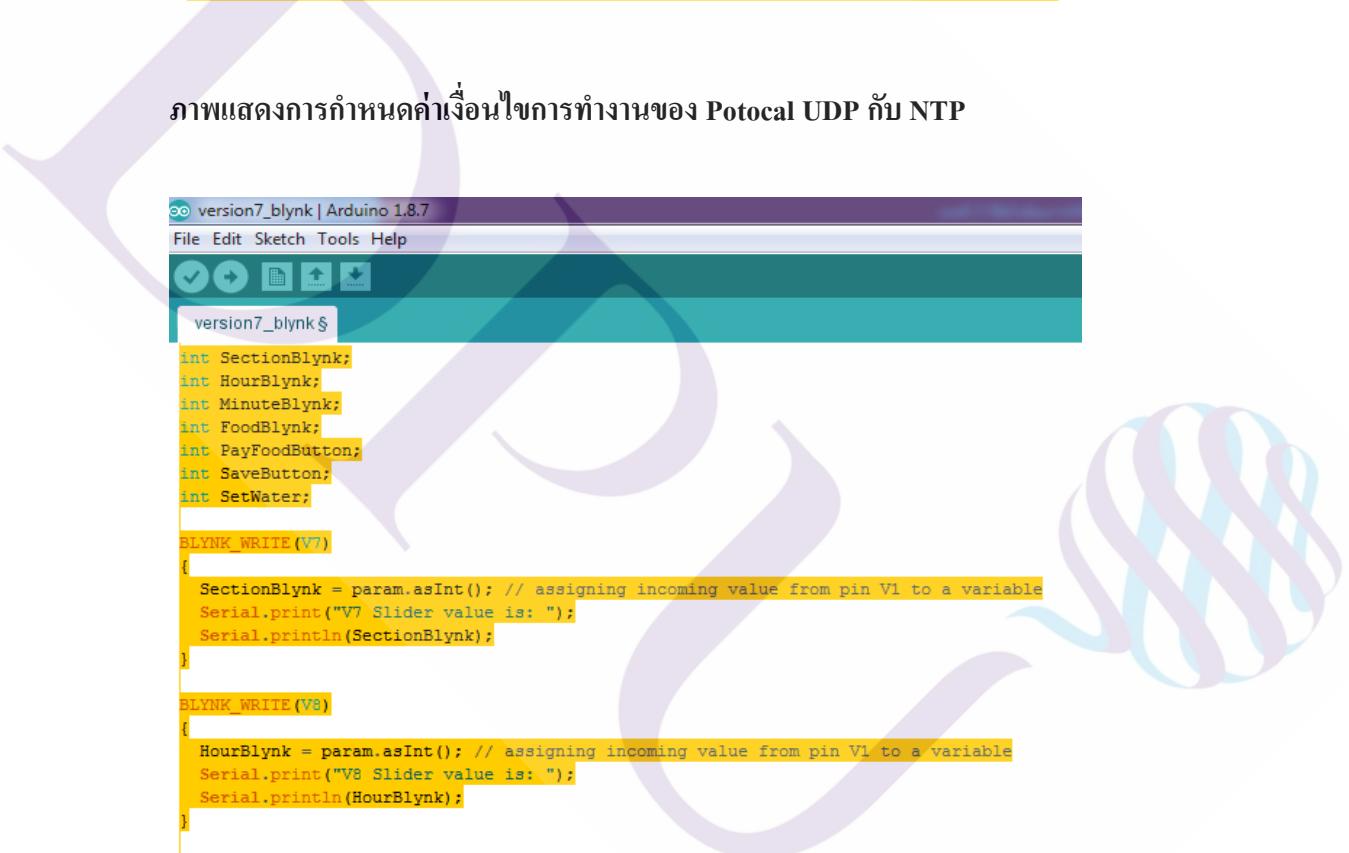
version7_blynk §

```

// UDP & NTP
WiFiUDP udp;
unsigned int localPort = 2390;
const int NTP_PACKET_SIZE = 48;
byte packetBuffer[NTP_PACKET_SIZE];
static const char ntpServerName[] = "us.pool.ntp.org";
const int timeZone = 7;

```

ภาพแสดงการกำหนดค่าเงื่อนไขการทำงานของ Potocal UDP กับ NTP

version7_blynk | Arduino 1.8.7

File Edit Sketch Tools Help

version7_blynk §

```

int SectionBlynk;
int HourBlynk;
int MinuteBlynk;
int FoodBlynk;
int PayFoodButton;
int SaveButton;
int SetWater;

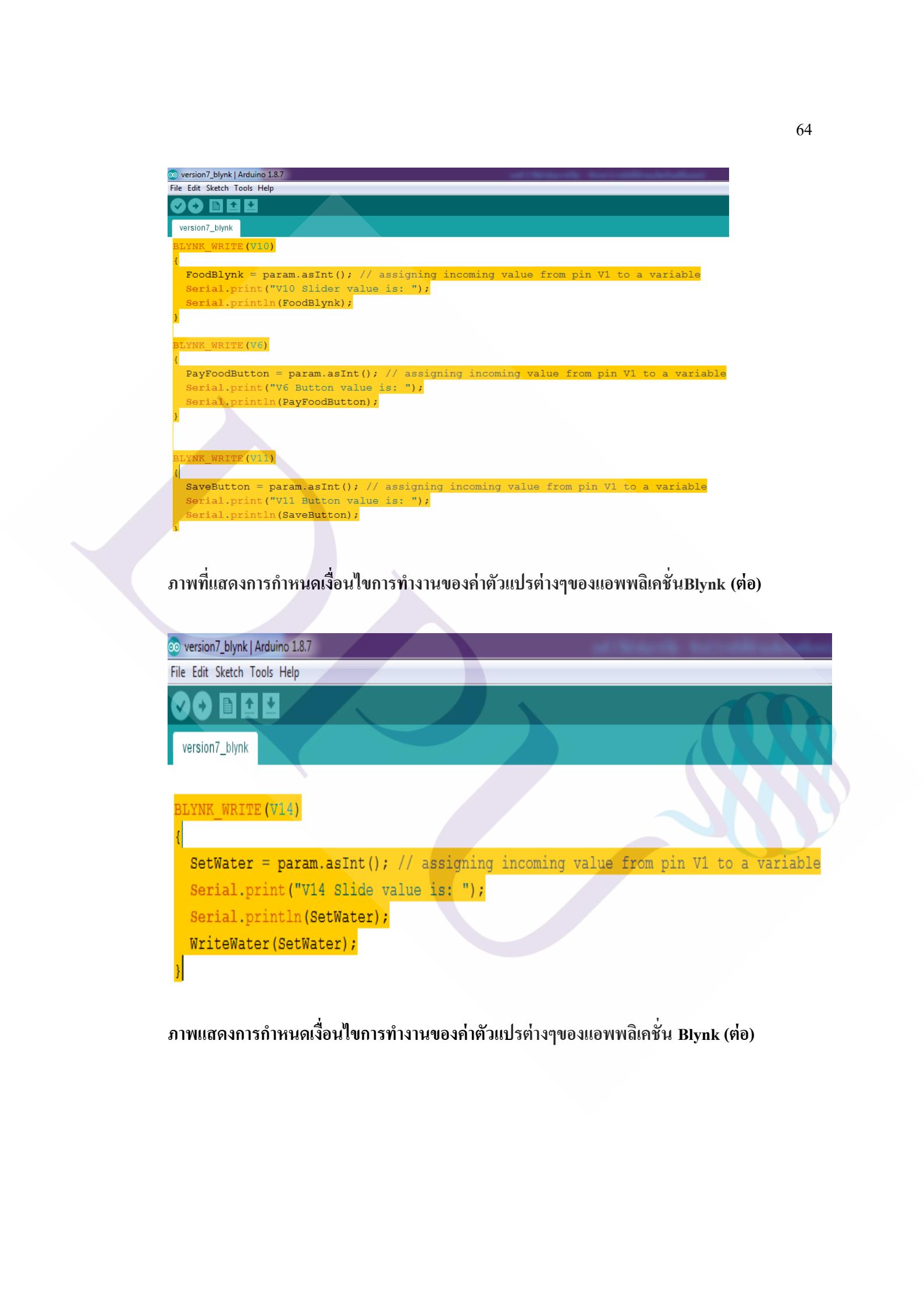
BLYNK_WRITE(V7)
{
    SectionBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V7 Slider value is: ");
    Serial.println(SectionBlynk);
}

BLYNK_WRITE(V8)
{
    HourBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V8 Slider value is: ");
    Serial.println(HourBlynk);
}

BLYNK_WRITE(V9)
{
    MinuteBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V9 Slider value is: ");
    Serial.println(MinuteBlynk);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานของค่าตัวแปรต่างๆ ของแอพพลิเคชัน Blynk

version7_blynk | Arduino 1.8.7

```

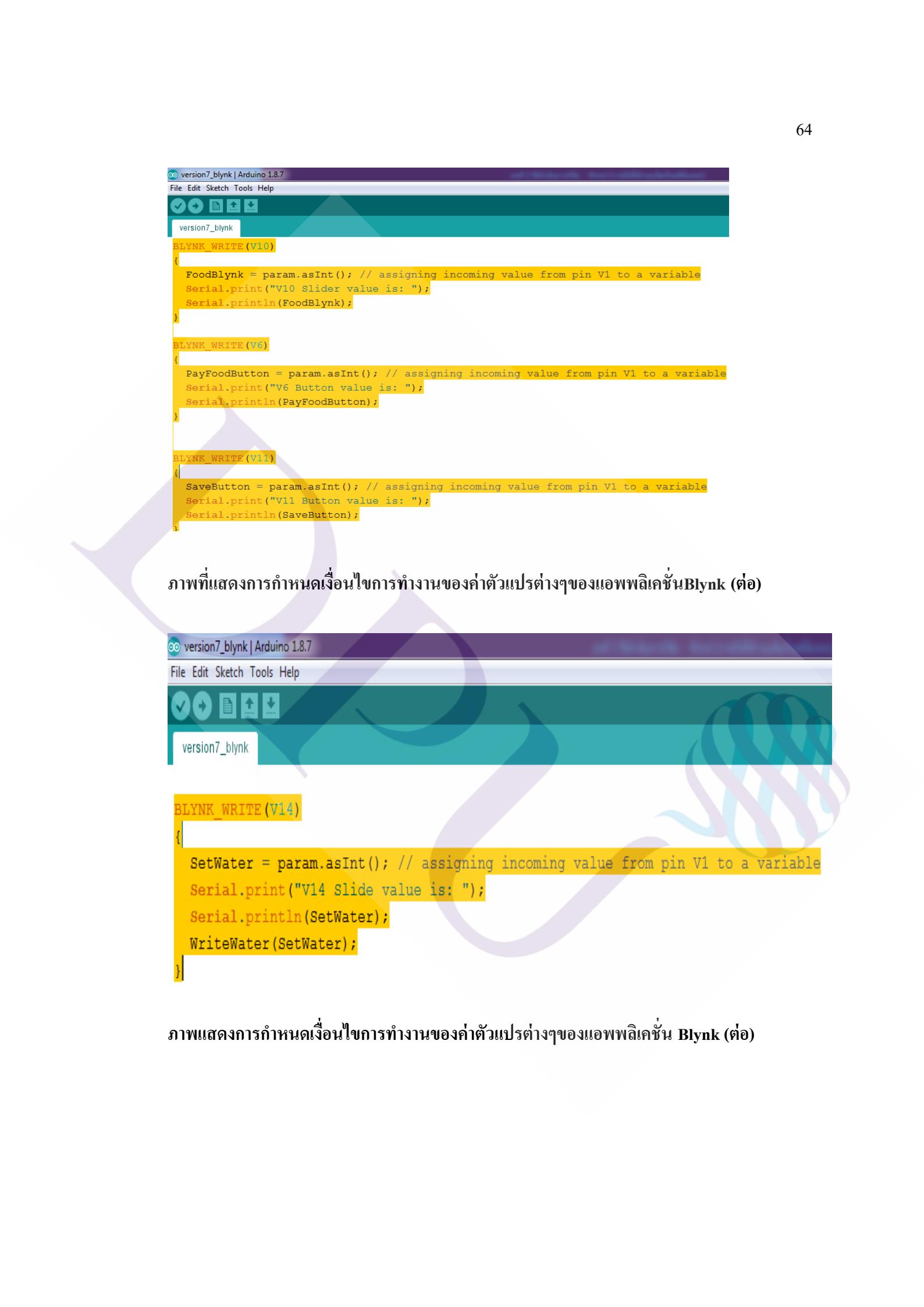
File Edit Sketch Tools Help
BLYNK_WRITE(V10)
{
    FoodBlynk = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V10 Slider value is: ");
    Serial.println(FoodBlynk);
}

BLYNK_WRITE(V6)
{
    PayFoodButton = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V6 Button value is: ");
    Serial.println(PayFoodButton);
}

BLYNK_WRITE(V11)
{
    SaveButton = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V11 Button value is: ");
    Serial.println(SaveButton);
}

```

ภาพที่แสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานของค่าตัวแปรต่างๆของแอพพลิเคชัน Blynk (ต่อ)

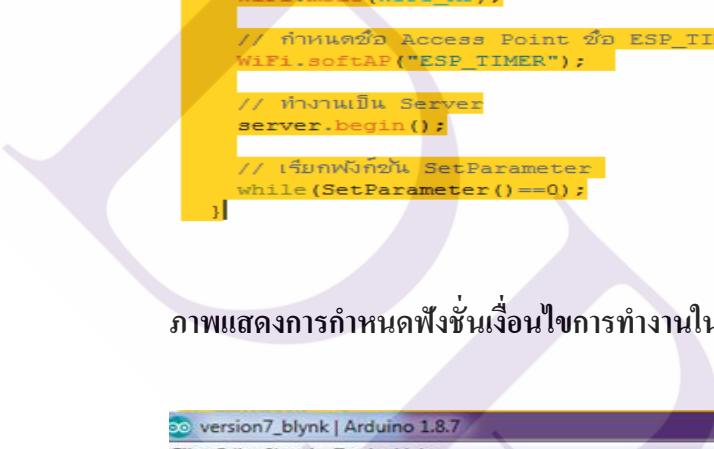
version7_blynk | Arduino 1.8.7

```

File Edit Sketch Tools Help
BLYNK_WRITE(V14)
{
    SetWater = param.asInt(); // assigning incoming value from pin V1 to a variable
    Serial.print("V14 Slide value is: ");
    Serial.println(SetWater);
    WriteWater(SetWater);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานของค่าตัวแปรต่างๆของแอพพลิเคชัน Blynk (ต่อ)


```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk §

// เมื่อทำการกดปุ่มเข้าสู่โหมด Setting Network
if(digitalRead(BUTTON_SET)==0){ // กดปุ่ม Set
    Serial.println("Setting..."); // แสดงข้อความ Setting.. บน Serial Monitor
}

// แสดงข้อความบนจอ LCD
lcd.setCursor(0,0);
lcd.print("      SETTING      ");
lcd.setCursor(0,1);
lcd.print(" NETWORK MODE ");

// กำหนดให้ WeMos D1 ทำหน้าที่เป็น AP
WiFi.mode(WIFI_AP);

// กำหนดชื่อ Access Point ว่า ESP_TIMER
WiFi.softAP("ESP_TIMER");

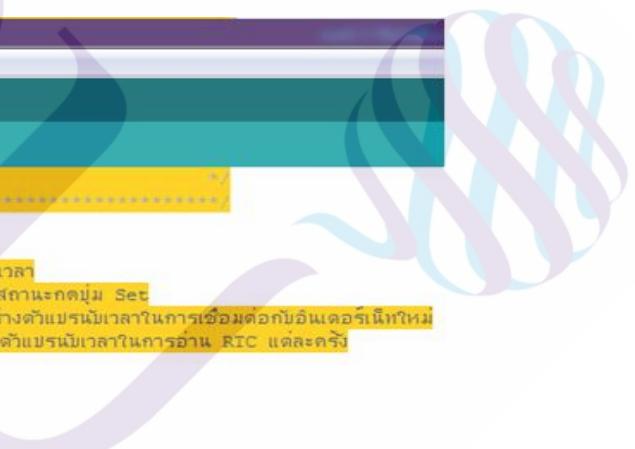
// ทำงานเป็น Server
server.begin();

// เรียกฟังก์ชัน SetParameter
while(SetParameter()==0);

}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังชั่นเงื่อนไขการทำงานในการเข้าสู่โหมด SETTING NETWORK


```

version7_blynk | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk

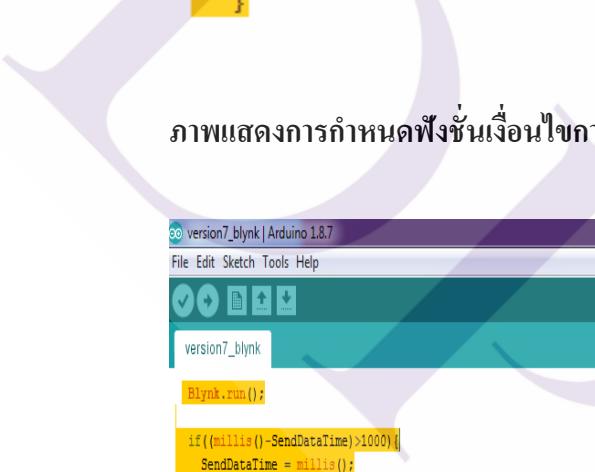
** FUNCTION : Loop()
***** */

void loop (void)
{
    static int SecondUpdate = 0; // สร้างตัวแปรเช็คเวลา
    static boolean bt_set = 1; // สร้างตัวแปรเก็บสถานะกดปุ่ม Set
    static double TimeReConnec = millis(); // สร้างตัวแปรนับเวลาในการเชื่อมต่อกับอิมเดอร์เน็ต
    static double TimeReadRTC = millis(); // สร้างตัวแปรนับเวลาในการอ่าน RTC แต่ละครั้ง
    static double SendDateTime = millis();
    static boolean SaveButtonStatus = false;
    static double ReadWaterTime = millis();
    static int Water = 0;
    static double CheckWaterTime = millis();
    static boolean SendNotification = false;
    static boolean PayFoodFlag = false;

    if((millis()-ReadWaterTime)>1000){
        ReadWaterTime = millis();
        Water = analogRead(0);
        Water = map(Water,0,1023,0,100);
    }
}

```

ภาพแสดงการกำหนดเงื่อนไขการทำงานฟังชั่นการวนลูปของระบบ

version7_blynk | Arduino 1.8.7

```

File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk

if(Water<SetWater) {
    if((millis()-CheckWaterTime)>10000) {
        if(SendNotification==false) {
            SendNotification = true;
            Blynk.notify("น้ำในถังลากว่าค่าที่กำหนดไว้");
        }
    } else {
        CheckWaterTime = millis();
        SendNotification = false;
    }
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังชันเงื่อนไขการเช็คค่าเวลาความชื้นของนำในถังปลา

version7_blynk | Arduino 1.8.7

```

File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk

Blynk.run();

if((millis()-SendDataTime)>1000) {
    SendDataTime = millis();
    String txt;

    txt = String(TimeOn[0][0]/10) + String(TimeOn[0][0]%10) + ":" + String(TimeOn[0][1]/10) + String(TimeOn[0][1]%10) + ":00";
    Blynk.virtualWrite(V0,txt);

    txt = String(TimeOn[1][0]/10) + String(TimeOn[1][0]%10) + ":" + String(TimeOn[1][1]/10) + String(TimeOn[1][1]%10) + ":00";
    Blynk.virtualWrite(V1,txt);

    txt = String(TimeOn[2][0]/10) + String(TimeOn[2][0]%10) + ":" + String(TimeOn[2][1]/10) + String(TimeOn[2][1]%10) + ":00";
    Blynk.virtualWrite(V2,txt);

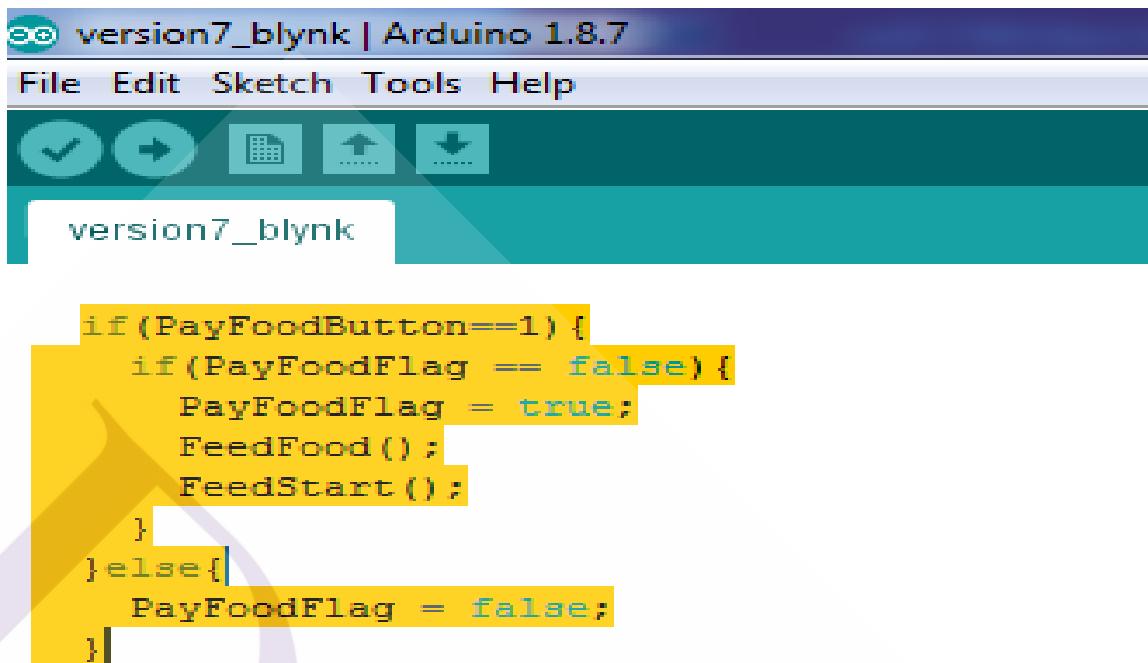
    Blynk.virtualWrite(V3,TimeOn[0][2]);
    Blynk.virtualWrite(V4,TimeOn[1][2]);
    Blynk.virtualWrite(V5,TimeOn[2][2]);

    txt = String(Now.Day()) + "/" + String(Now.Month()) + "/" + String(Now.Year()) + " " + String(Now.Hour()) + ":" + String(Now.Minute()) + ":" + String(Now.Second());
    Blynk.virtualWrite(V12,txt);

    Blynk.virtualWrite(V13,Water);
    Blynk.virtualWrite(V15,SetWater);
}


```

ภาพแสดงการรับค่าตัวแปรและฟังชันเงื่อนไขการทำงานส่งไปยังแอพพลิเคชันBlynk

version7_blynk | Arduino 1.8.7

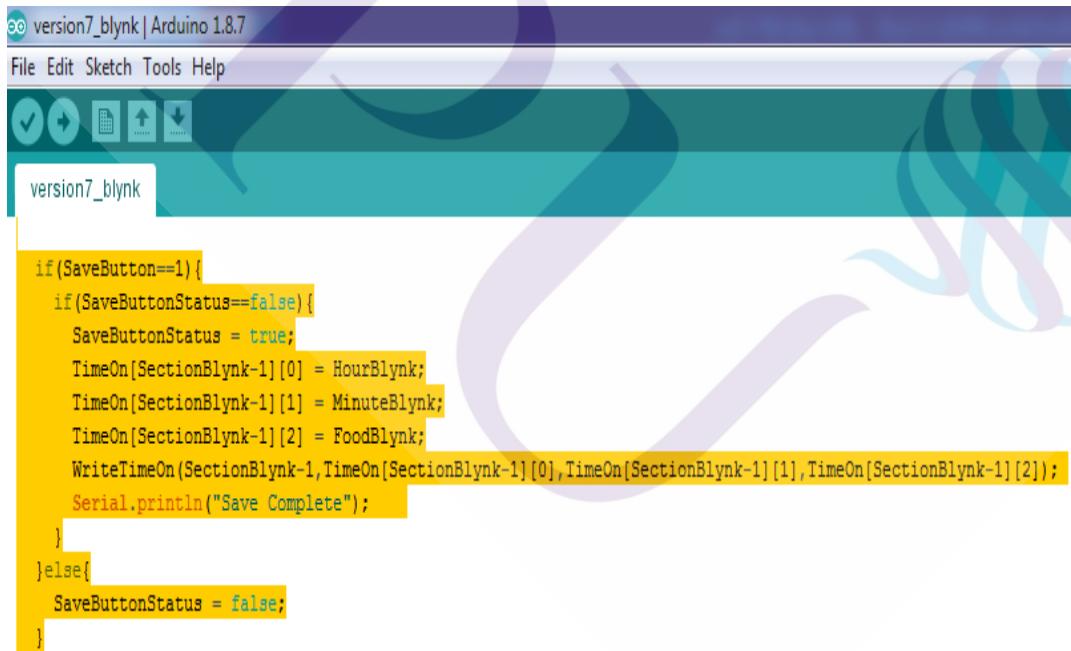
```

File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk

if (PayFoodButton==1) {
    if (PayFoodFlag == false){
        PayFoodFlag = true;
        FeedFood();
        FeedStart();
    }
} else{
    PayFoodFlag = false;
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังชั่นเงื่อนไขการทำงานในการให้อาหารปลา

version7_blynk | Arduino 1.8.7

```

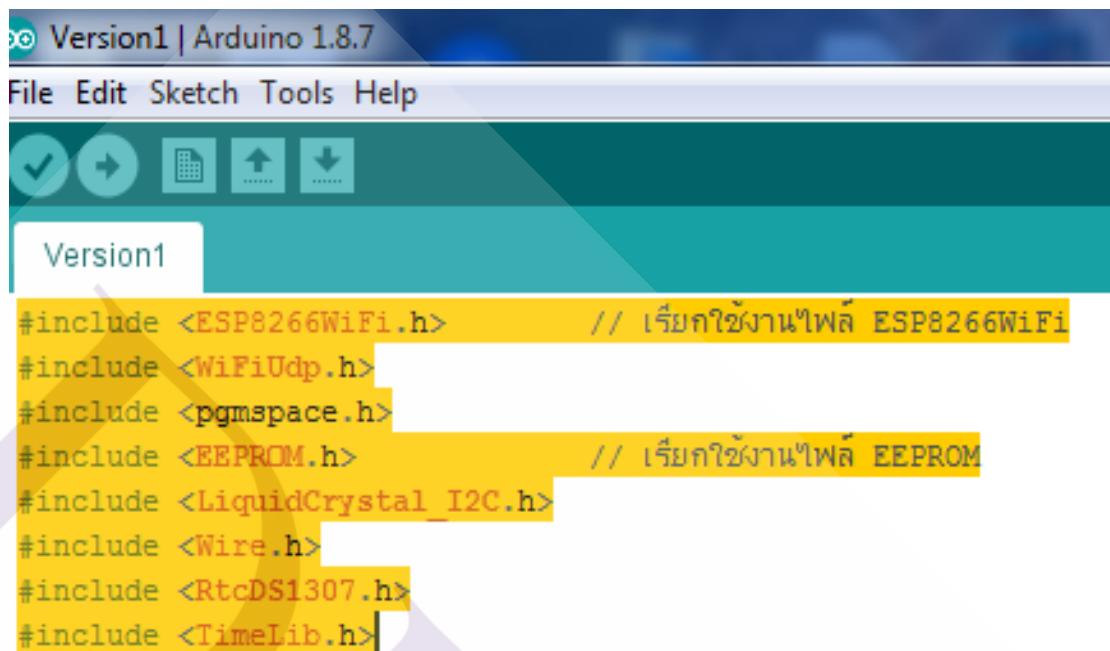
File Edit Sketch Tools Help
version7_blynk

if(SaveButton==1){
    if(SaveButtonStatus==false){
        SaveButtonStatus = true;
        TimeOn[SectionBlynk-1][0] = HourBlynk;
        TimeOn[SectionBlynk-1][1] = MinuteBlynk;
        TimeOn[SectionBlynk-1][2] = FoodBlynk;
        WriteTimeOn(SectionBlynk-1,TimeOn[SectionBlynk-1][0],TimeOn[SectionBlynk-1][1],TimeOn[SectionBlynk-1][2]);
        Serial.println("Save Complete");
    }
} else{
    SaveButtonStatus = false;
}

```

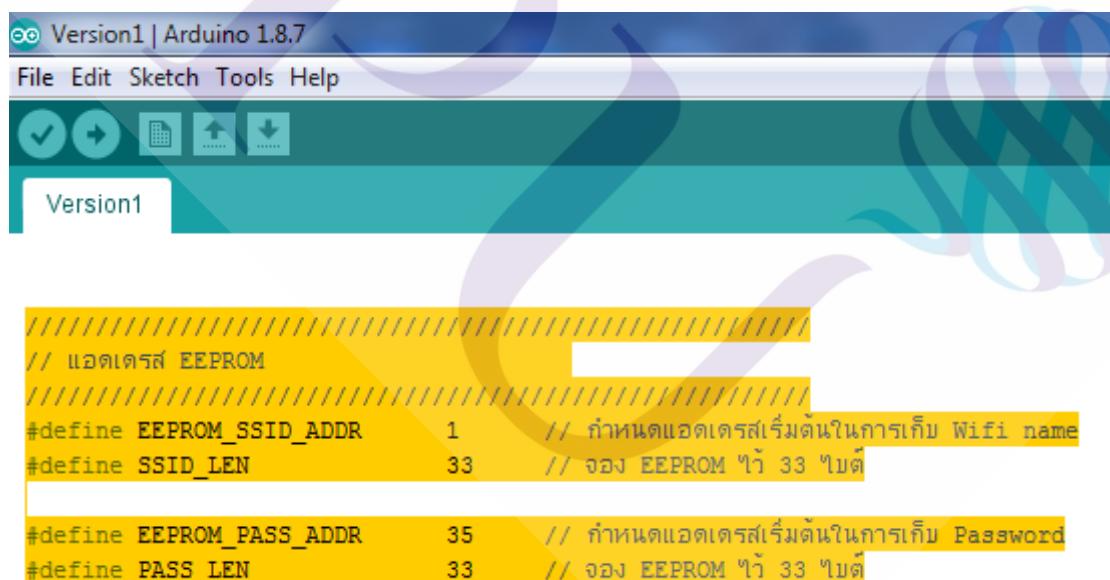
ภาพแสดงการกำหนดฟังชั่นเงื่อนไขการบันทึกข้อมูลการตั้งค่าเวลาแต่ละช่วงเวลาให้อาหารปลา

ในส่วนการเขียนโปรแกรมในส่วนแอพพลิเคชัน Inventor 2 (ส่วน Server)


```
#include <ESP8266WiFi.h>          // เรียกใช้งานไฟล์ ESP8266WiFi
#include <WiFiUdp.h>
#include <pgmspace.h>
#include <EEPROM.h>                // เรียกใช้งานไฟล์ EEPROM
#include <LiquidCrystal_I2C.h>
#include <Wire.h>
#include <RtcDS1307.h>
#include <TimeLib.h>
```

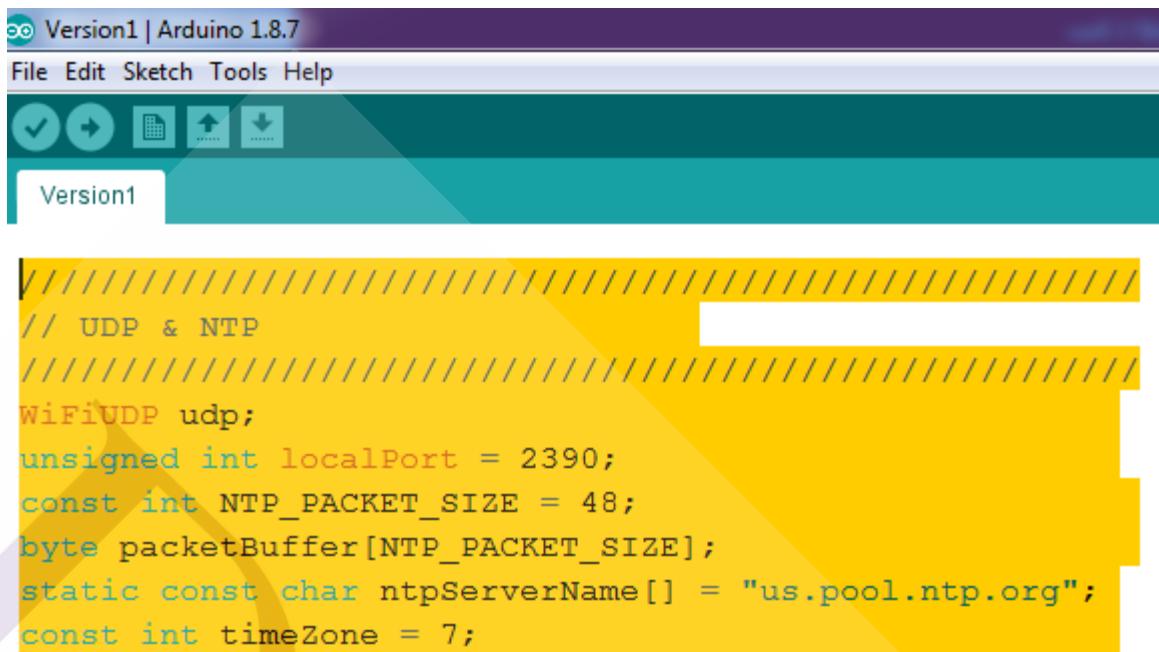
ภาพแสดงการเรียกใช้งานไฟล์คำสั่งฟังชั่นการทำงานต่างๆแอพพลิเคชันInventor 2


```
/////////
// 宣告地址 EEPROM
/////////
#define EEPROM_SSID_ADDR    1      // กำหนด宣告地址เริ่มต้นในการเก็บ Wifi name
#define SSID_LEN             33     // จด EEPROM ไว้ 33 บิต

#define EEPROM_PASS_ADDR    35     // กำหนด宣告地址เริ่มต้นในการเก็บ Password
#define PASS_LEN              33    // จด EEPROM ไว้ 33 บิต
```

ภาพแสดงการกำหนดค่าการทำงานของ EEPROM ในการอ่านค่าเก็บข้อมูลชื่อและรหัสผ่าน WiFi ที่จะใช้เชื่อมต่อ

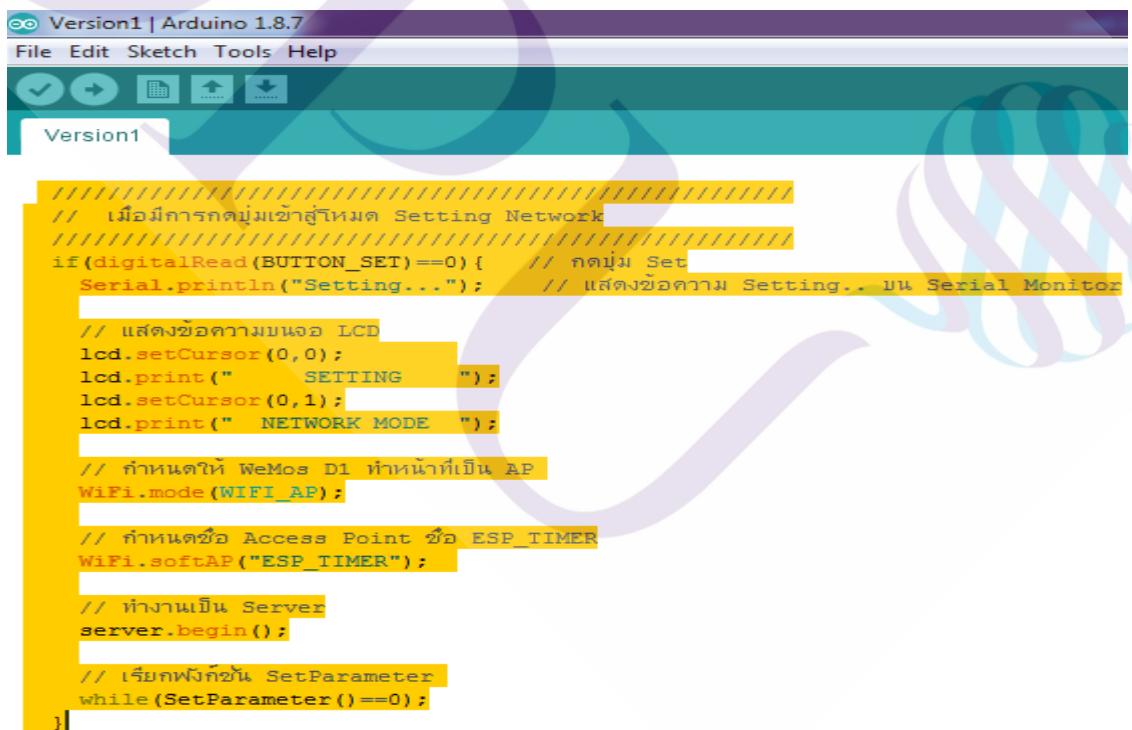
```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1

// UDP & NTP
WiFiUDP udp;
unsigned int localPort = 2390;
const int NTP_PACKET_SIZE = 48;
byte packetBuffer[NTP_PACKET_SIZE];
static const char ntpServerName[] = "us.pool.ntp.org";
const int timeZone = 7;

```

ภาพแสดงการกำหนดค่าเงื่อนไขการทำงานของ Protocal UDP กับ NTP


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1

// เมื่อทำการกดปุ่มเข้าสู่โหมด Setting Network
if(digitalRead(BUTTON_SET)==0){ // กดปุ่ม Set
    Serial.println("Setting..."); // แสดงข้อความ Setting.. บน Serial Monitor
    // แสดงข้อความบนจอ LCD
    lcd.setCursor(0,0);
    lcd.print("      SETTING      ");
    lcd.setCursor(0,1);
    lcd.print("  NETWORK MODE  ");

    // กำหนดให้ WeMos D1 ทำหน้าที่เป็น AP
    WiFi.mode(WIFI_AP);

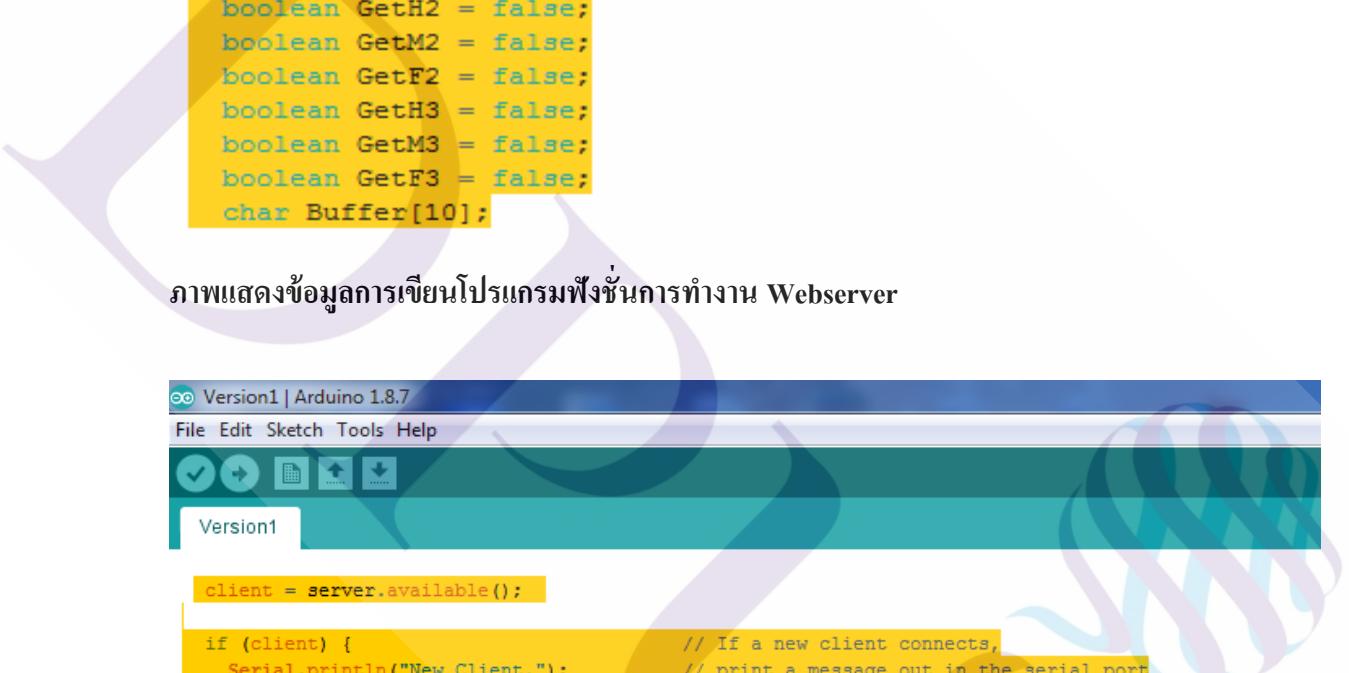
    // กำหนดชื่อ Access Point ชื่อ ESP_TIMER
    WiFi.softAP("ESP_TIMER");

    // ทำงานเป็น Server
    server.begin();

    // เริ่มกฟังค์ชัน SetParameter
    while(SetParameter()==0);
}

```

ภาพแสดงการกำหนดฟังชั่นเงื่อนไขการทำงานในการเข้าสู่โหมด SETTING NETWORK

Version1 | Arduino 1.8.7

File Edit Sketch Tools Help

```
Version1

/* FUNCTION : WebServer()
*****
int WebServer (void)
{
    int len;
    boolean GetH1 = false;
    boolean GetM1 = false;
    boolean GetF1 = false;
    boolean GetH2 = false;
    boolean GetM2 = false;
    boolean GetF2 = false;
    boolean GetH3 = false;
    boolean GetM3 = false;
    boolean GetF3 = false;
    char Buffer[10];
```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชั่นการทำงาน Webserver

Version1 | Arduino 1.8.7

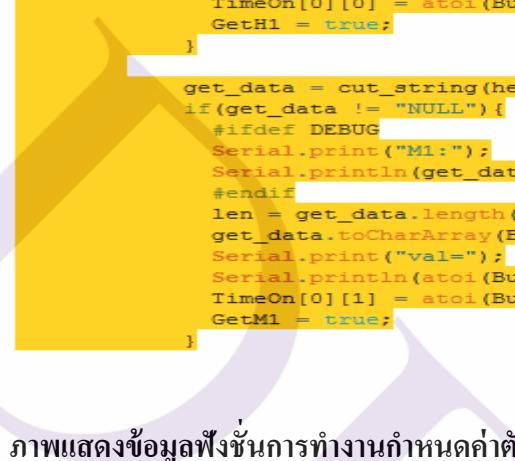
File Edit Sketch Tools Help

```
Version1

client = server.available();

if (client) {
    Serial.println("New Client.");
    String currentLine = "";
    while (client.connected()) {
        wdت_reset();
        if (client.available()) {
            char c = client.read();
            Serial.write(c);
            header += c;
            if (c == '\n') {
                // if the current line is blank, you got two newline characters in a row.
                // that's the end of the client HTTP request, so send a response:
                if (currentLine.length() == 0) {
                    // HTTP headers always start with a response code (e.g. HTTP/1.1 200 OK)
                    // and a content-type so the client knows what's coming, then a blank line:
                    client.println("HTTP/1.1 200 OK");
                    client.println("Content-type:text/html");
                    client.println("Connection: close");
                    client.println();
```

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชั่นการทำงาน Webserver และไฟล์ Invenor 2

Version1 | Arduino 1.8.7

File Edit Sketch Tools Help

Version1 §

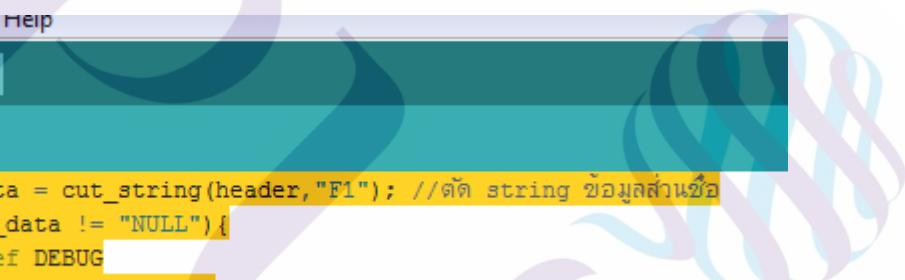
```

String get_data = cut_string(header, "H1"); //ดึง string ข้อมูลส่วนหนึ่ง
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("H1:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length() + 1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[0][0] = atoi(Buffer);
    GetH1 = true;
}

get_data = cut_string(header, "M1"); //ดึง string ข้อมูลส่วนหนึ่ง
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("M1:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length() + 1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[0][1] = atoi(Buffer);
    GetM1 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1

File Edit Sketch Tools Help

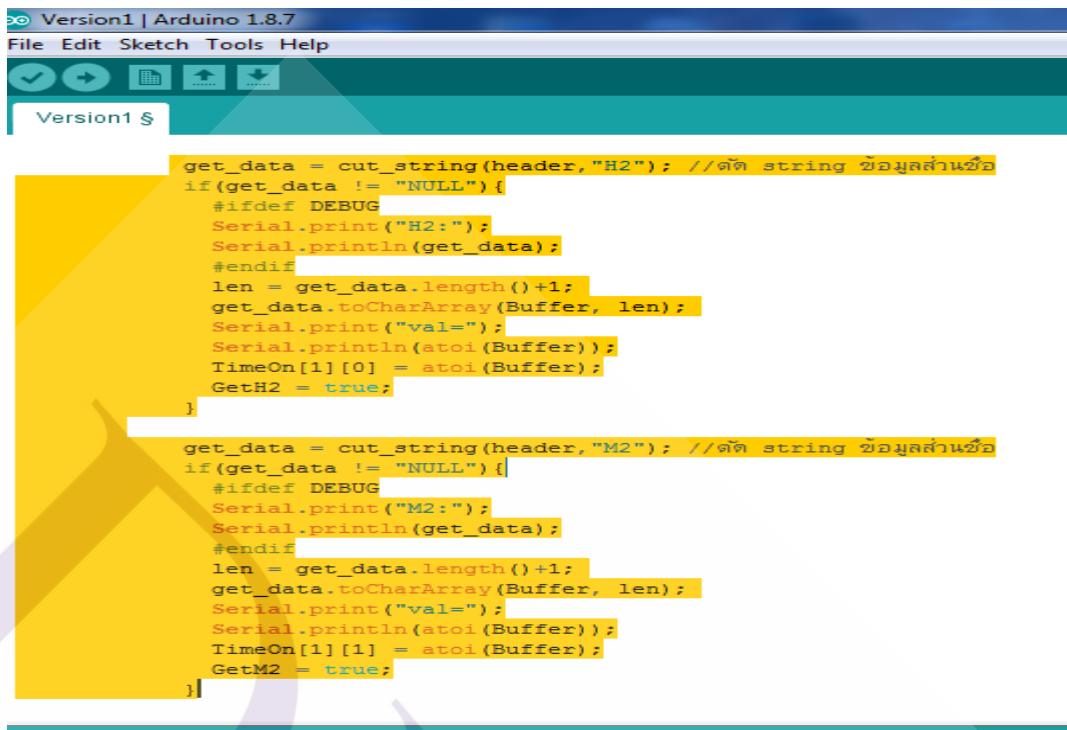
Version1 §

```

get_data = cut_string(header, "F1"); //ดึง string ข้อมูลส่วนหนึ่ง
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("F1:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length() + 1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[0][2] = atoi(Buffer);
    GetF1 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 1 (ต่อ)


```

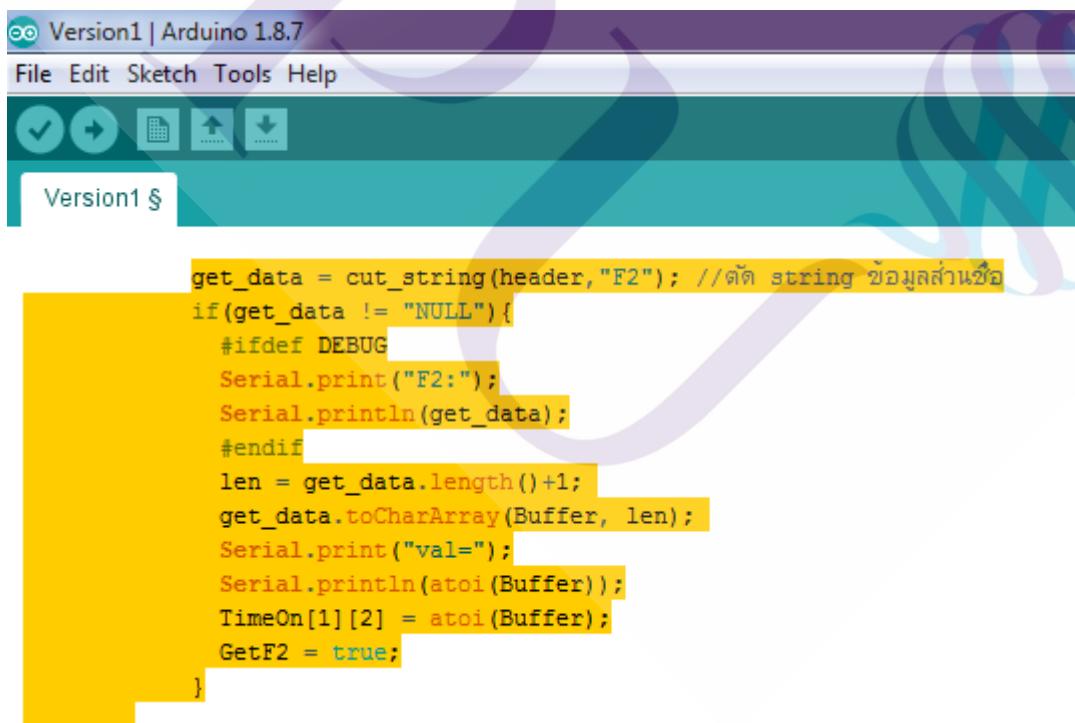
Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 §

get_data = cut_string(header, "H2"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("H2:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[1][0] = atoi(Buffer);
    GetH2 = true;
}

get_data = cut_string(header, "M2"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("M2:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[1][1] = atoi(Buffer);
    GetM2 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2

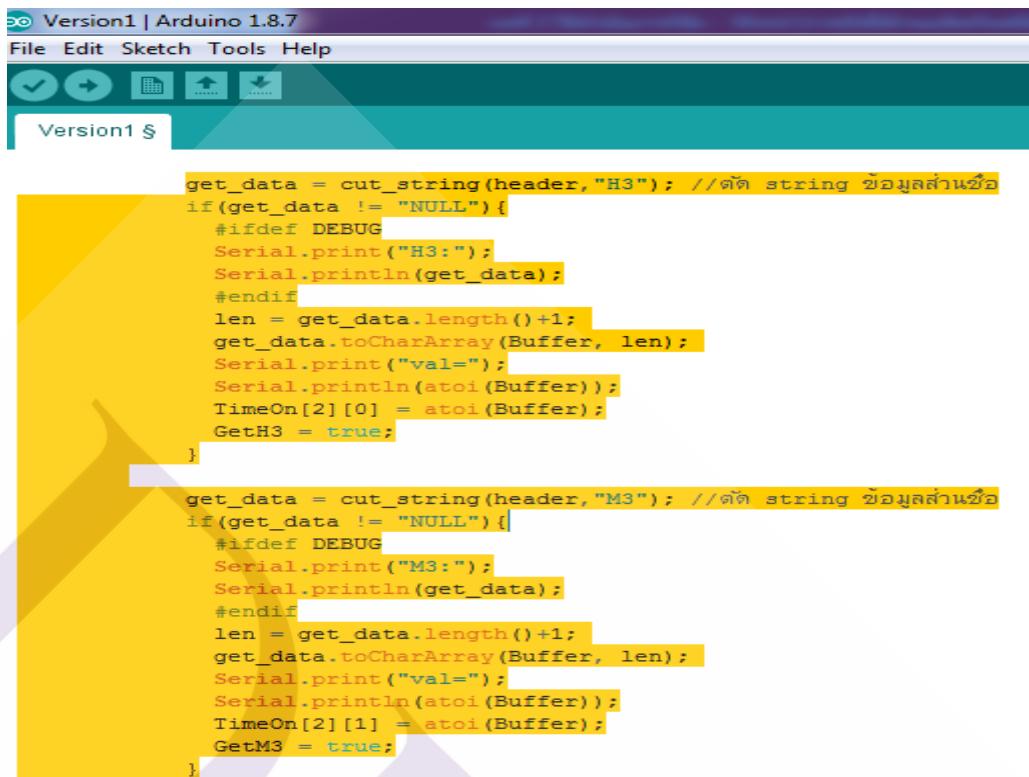
```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 §

get_data = cut_string(header, "F2"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("F2:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[1][2] = atoi(Buffer);
    GetF2 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 2 (ต่อ)


```

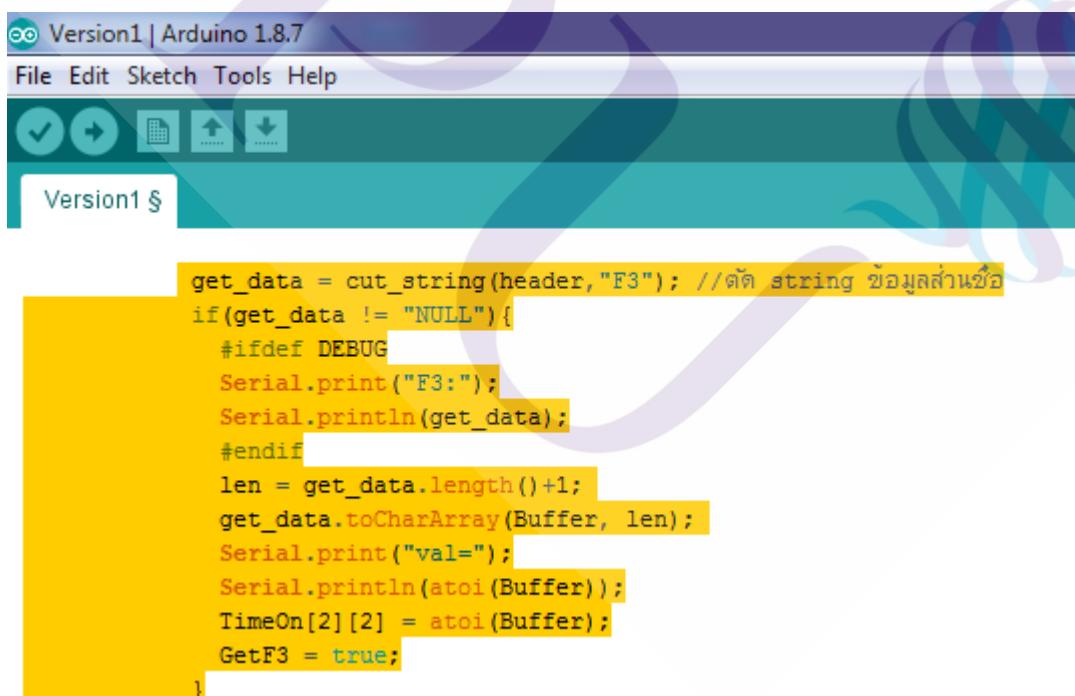
Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 §

get_data = cut_string(header, "H3"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("H3:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[2][0] = atoi(Buffer);
    GetH3 = true;
}

get_data = cut_string(header, "M3"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("M3:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[2][1] = atoi(Buffer);
    GetM3 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 3


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 §

get_data = cut_string(header, "F3"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("F3:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    TimeOn[2][2] = atoi(Buffer);
    GetF3 = true;
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการให้อาหารปลาช่วงเวลาที่ 3 (ต่อ)

Version1 | Arduino 1.8.7

File Edit Sketch Tools Help

```

Version1 §

get_data = cut_string(header, "Water"); //ตัด string ข้อมูลส่วนชื่อ
if(get_data != "NULL"){
    #ifdef DEBUG
    Serial.print("W:");
    Serial.println(get_data);
    #endif
    len = get_data.length()+1;
    get_data.toCharArray(Buffer, len);
    Serial.print("val=");
    Serial.println(atoi(Buffer));
    SetWater = atoi(Buffer);
    WriteWater(SetWater);
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรการวัดค่าความชื้นของน้ำ

Version1 | Arduino 1.8.7

File Edit Sketch Tools Help

```

Version1 §

if (GetH1==true&&GetM1==true&&GetF1==true) {
    #ifdef DEBUG
    Serial.println("Save Timer1");
    #endif
    WriteTimeOn(0,TimeOn[0][0],TimeOn[0][1],TimeOn[0][2]);
}

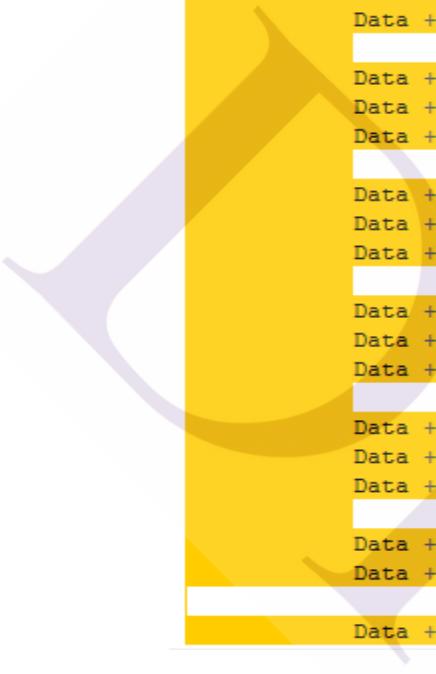
if (GetH2==true&&GetM2==true&&GetF2==true) {
    #ifdef DEBUG
    Serial.println("Save Timer2");
    #endif
    WriteTimeOn(1,TimeOn[1][0],TimeOn[1][1],TimeOn[1][2]);
}

if (GetH3==true&&GetM3==true&&GetF3==true) {
    #ifdef DEBUG
    Serial.println("Save Timer3");
    #endif
    WriteTimeOn(2,TimeOn[2][0],TimeOn[2][1],TimeOn[2][2]);
}

if (header.indexOf("GET /Pay") >= 0) {
    FeedFood();
    FeedStart();
}

```

ภาพแสดงข้อมูลฟังชันการทำงานการกำหนดค่าตัวแปรต่างๆบนแอพพลิเคชัน


```

Version1 | Arduino 1.8.7
File Edit Sketch Tools Help
Version1 §

// Web Page Heading
client.println("<body>");

String Data;

Data = "RTC_Day=" + String(Now.Day()) + "&";
Data += "RTC_Month=" + String(Now.Month()) + "&";
Data += "RTC_Year=" + String(Now.Year()) + "&";

Data += "RTC_Hour=" + String(Now.Hour()) + "&";
Data += "RTC_Minute=" + String(Now.Minute()) + "&";
Data += "RTC_Second=" + String(Now.Second()) + "&";

Data += "Hour1=" + String(TimeOn[0][0]) + "&";
Data += "Minute1=" + String(TimeOn[0][1]) + "&";
Data += "Food1=" + String(TimeOn[0][2]) + "&";

Data += "Hour2=" + String(TimeOn[1][0]) + "&";
Data += "Minute2=" + String(TimeOn[1][1]) + "&";
Data += "Food2=" + String(TimeOn[1][2]) + "&";

Data += "Hour3=" + String(TimeOn[2][0]) + "&";
Data += "Minute3=" + String(TimeOn[2][1]) + "&";
Data += "Food3=" + String(TimeOn[2][2]) + "&";

Data += "InputWater=" + String(Water) + "&";
Data += "SetWater=" + String(SetWater) + "&";

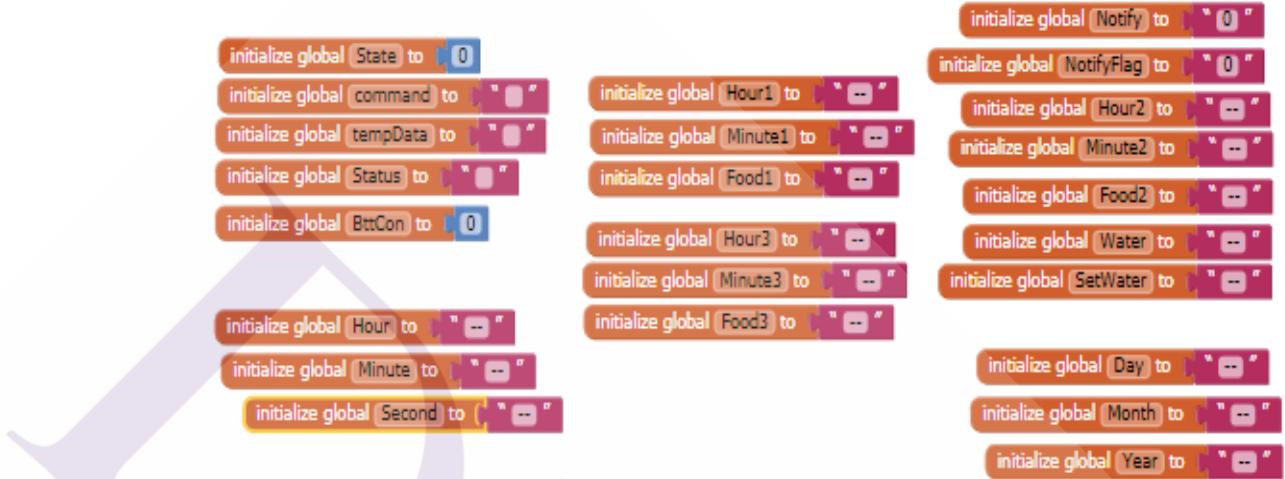
Data += "Notify=" + String(SendNotification) + "&";

```

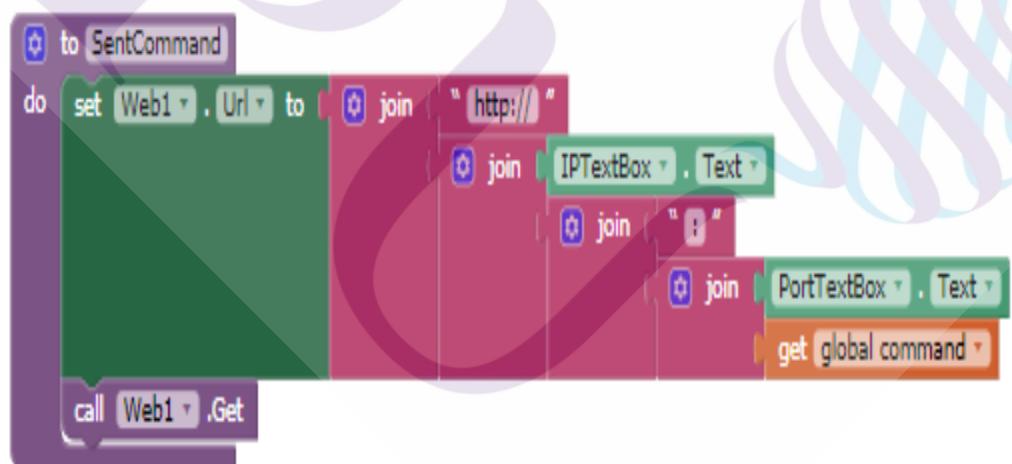
ภาพแสดงการกำหนดข้อมูลค่าตัวแปรให้กับ Webserver (ต่อ)

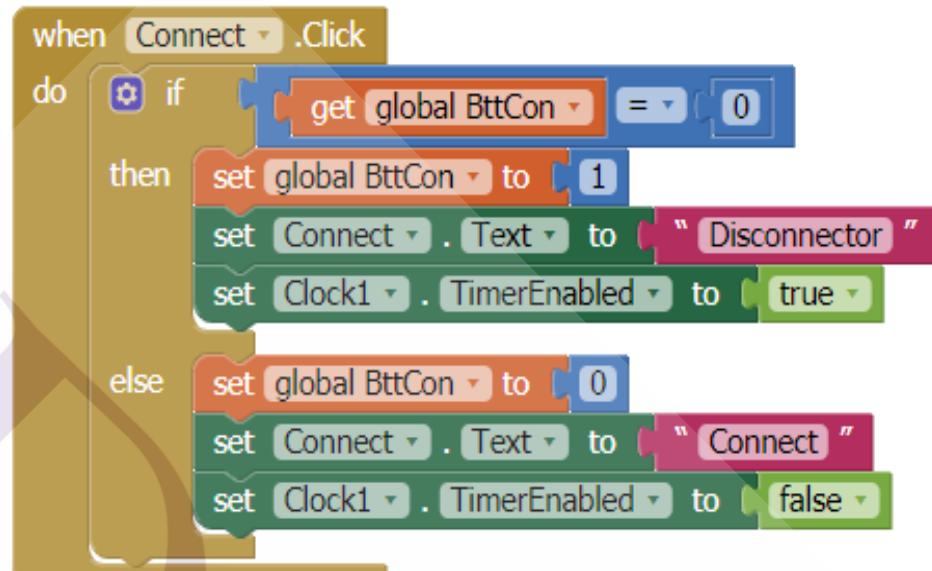
ในส่วนการเขียนโปรแกรมในส่วนแอพพลิเคชัน Inventor 2 (ส่วน Application)

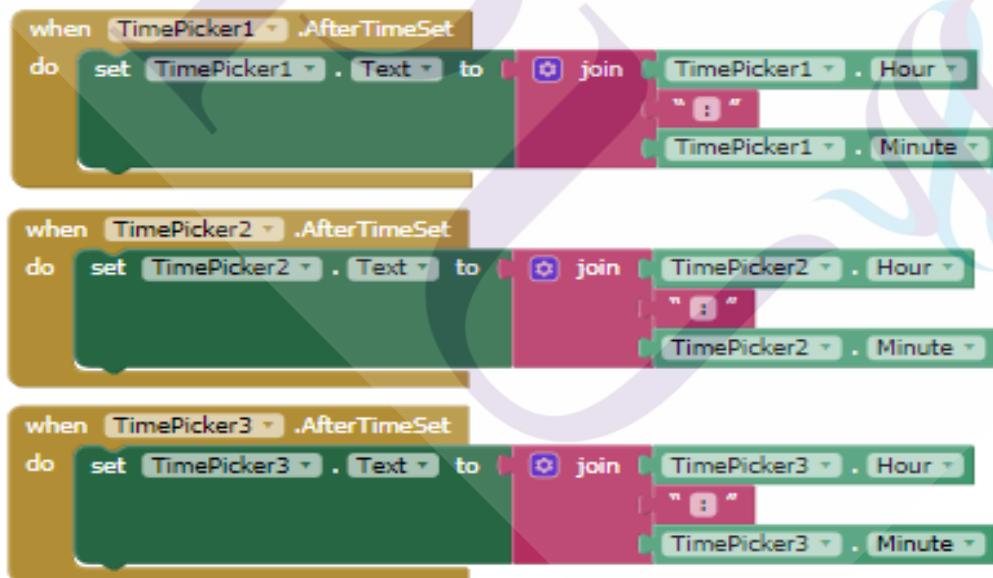
ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชันการทำงานประจำค่าตัวแปร initialize global ต่างๆ

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชันการทำงาน SentCommand

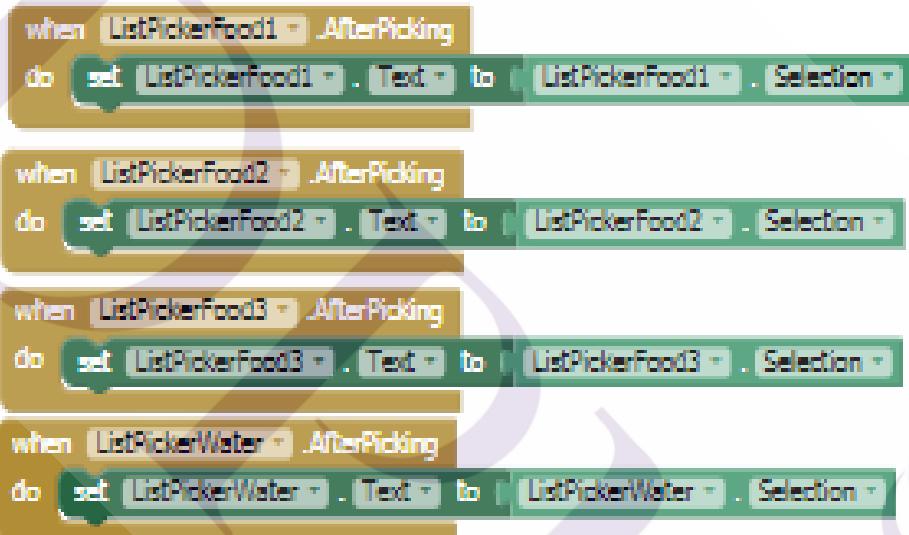
ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชั่นการทำงานของปุ่ม Connect

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชั่นการทำงานตั้งค่าการให้อาหารปลาแต่ละช่วงเวลา

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชั่นการทำงานการจ่ายอาหารปลาอัตโนมัติ

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชั่นการทำงานการตั้งค่าปริมาณการให้อาหารปลาในแต่ละช่วงเวลา

```

when [ListPickerFood1] .BeforePicking
do [set [ListPickerFood1] .[Elements] to [get [global FoodNumber]]]

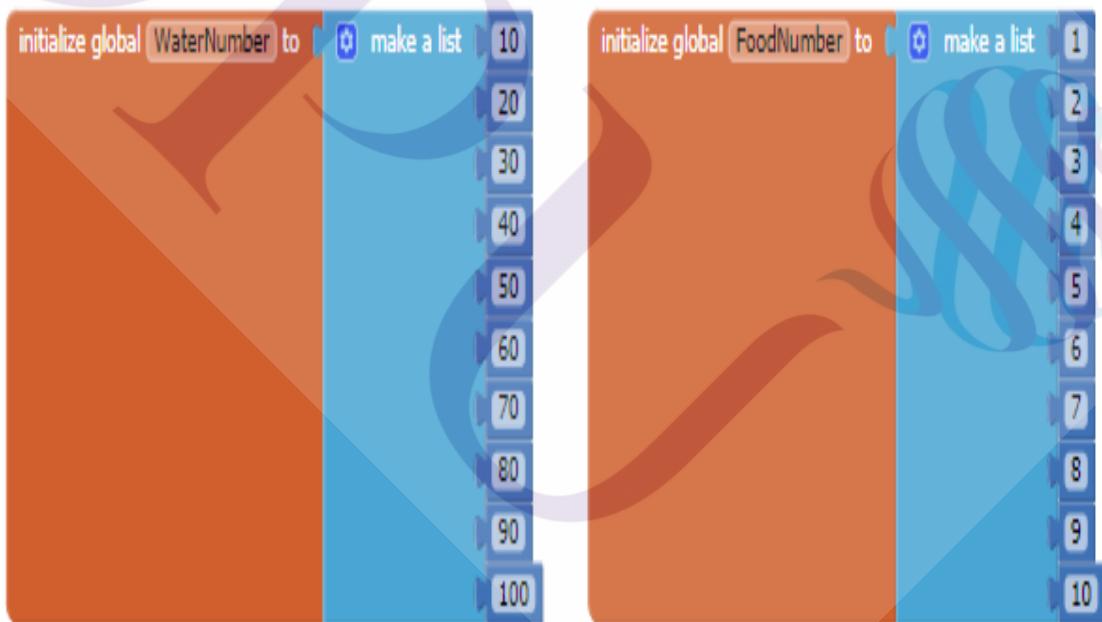
when [ListPickerFood2] .BeforePicking
do [set [ListPickerFood2] .[Elements] to [get [global FoodNumber]]]

when [ListPickerFood3] .BeforePicking
do [set [ListPickerFood3] .[Elements] to [get [global FoodNumber]]]

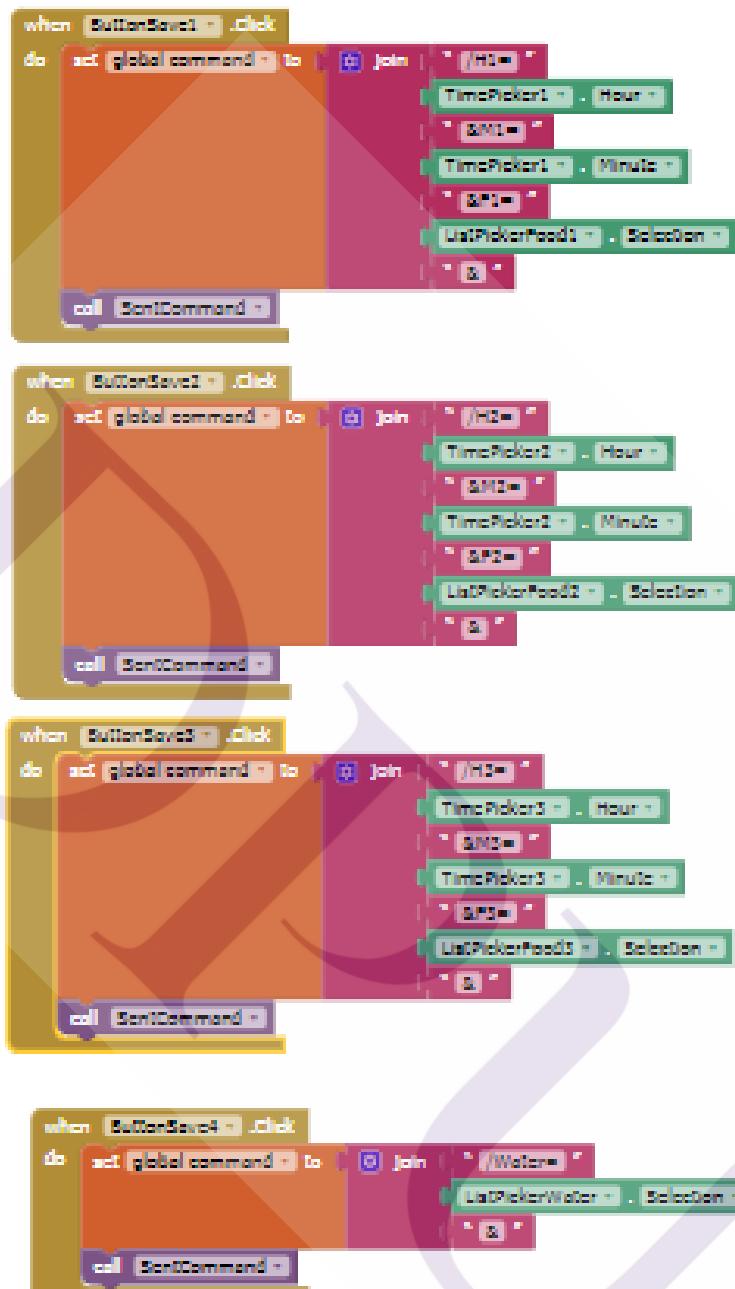
when [ListPickerWater] .BeforePicking
do [set [ListPickerWater] .[Elements] to [get [global WaterNumber]]]

```

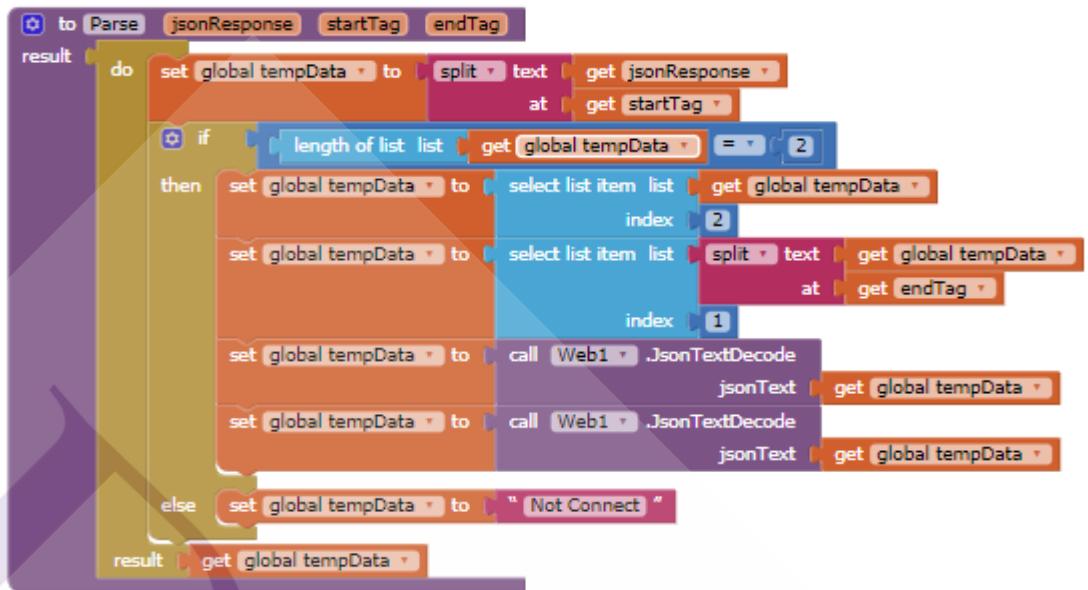
ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมพังชั้นการทำงานกำหนดค่าตัวแปรริมा�ณการให้อาหารปลาแต่ละช่วงเวลาและความซุ่นของน้ำภายในตู้ปลา

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมพังชั้นการทำงานกำหนดค่าตัวแปรริมा�ณการให้อาหารปลาแต่ละช่วงเวลาและความซุ่นของน้ำภายในตู้ปลา (ต่อ)

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชันการทำงานกำหนดค่าตัวแปรและบันทึกข้อมูลเวลาในแต่ละช่วงเวลาในการให้อาหารปลาและส่งค่าไปยังฟังชัน Sent Command

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชันการทำงานการໂຫຼວ່າຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ບນແອພພລິເຄຊັນໄປຢັງ
Webserver

ภาพแสดงข้อมูลการเขียนโปรแกรมฟังชันປຶກການທຳງານອອກຈາກແອພພລິເຄຊັນ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

ประวัติการศึกษา

สถานที่ทำงาน

ผลงานทางวิชาการ

นาย โสภณวิชญ์ เกียร์คำจีน

พ.ศ.2556 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาระบบทั่วไป สาขาวิชาระบบที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บริษัท ทีไอทีจำกัด มหาชน

ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ แขวงทุ่งสองห้อง

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สกอร์บอร์ดไร้สายเคลื่อนที่ (Movable Wireless Scoreboard)

โครงการศึกษาตามหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาระบบทั่วไป สาขาวิชาระบบที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปีการศึกษา 2556